

Jaarverslag 2011-2012

Inhoud

Inhoud	3
Voorwoord	5
Synopsis	7
Deel 1 Voorstelling van de Raad voor Vergunningsbetwistingen	9
<i>Hoofdstuk 1 De Raad als administratief rechtscollege</i>	<i>11</i>
1. Historiek	12
1. Oprichting	12
2. Ontbreken van een overgangperiode	15
3. Terugblik op de voorbije drie werkjaren	16
2. Bevoegdheden en procedure voor de Raad	18
1. De rechtsmacht	19
2. De rechtspleging	20
3. Procedurereglement	21
4. De procedure	21
4.1. Algemeen	21
4.2. Vordering tot schorsing	22
4.3. Aanhangigmaking	23
4.4. Tussenkomst	28
4.5. Vooronderzoek	29
4.6. Zitting	30
4.7. Uitspraak	31
3. Procedurele wijzigingen voor de beroepen ingediend vanaf 1 september 2012	32
1. Procedurebesluit	32
2. Vereenvoudigde behandeling	32
3. Gewijzigde behandelingstermijnen	33
4. Verhouding schorsing- en vernietigingsprocedure	33
5. Bestuurlijke lus	33
6. Bemiddeling	34
<i>Hoofdstuk 2 De Raad als organisatie</i>	<i>35</i>
1. Algemene structuur	36
1. Decretale structuur	36
2. Het reglement van orde van de Raad	36
2. Organisatiestructuur	37
1. Functies binnen de Raad	37
2. Rollen binnen de Raad	38
3. Beleidsmodel	38
4. Organogram	39
5. Huidige personeelsformatie	40
5.1. Raadsleden	40
5.2. Griffiers	40
5.3. Juristen	40
5.4. Coördinatiejurist	41

5.5. Griffiemedewerkers	41
3. Procesoptimalisatie	42
1. Interne organisatie	42
2. Dossieropvolgingssysteem	43
3. Werklastmeting	43
4. Website	44
5. Overleg met stakeholders	44
6. Griffie	45
7. Huisvesting	45
4. Synergie met andere Vlaamse administratieve rechtscolleges	45
<i>Hoofdstuk 3 De Raad in cijfers</i>	47
1. Aanhangigmaking	48
2. Het voorwerp van het beroep	55
3. Tussenkoms	57
4. Zitting	58
5. Uitspraak	62
1. Algemeen overzicht	62
2. Evaluatie i.f.v. het beleidsplan 2011-2012	63
3. Overzicht van de uitspraken in de vernietigingsprocedure	64
4. Overzicht van de uitspraken in de schorsingsprocedure	64
6. Behandelingstermijnen	66
7. De stand van de zaken die hangende zijn	72
8. Cassatieberoepen	77
Deel 2 De rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen	79
<i>Hoofdstuk 1 De grote lijnen van de rechtspraak</i>	81
1. Inleiding	82
2. Overzicht van het contentieux	82
<i>Hoofdstuk 2 Toegang tot de rechtspraak van de Raad</i>	107
1. Afschrift van de uitspraken	108
2. Website van de Raad	108
1. Geanonimiseerde publicatie van de uitspraken	108
2. Zoekfunctie	109
2.1. Algemeen	109
<i>Bijlage 1 Uittreksel uit de VCRO, zoals deze gold voor 1 september 2012 - Titel IV. Hoofdstuk VIII. Raad voor Vergunningsbetwistingen</i>	117
<i>Bijlage 2 Besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 tot regeling van sommige aspecten van de organisatie en werking van de Raad voor vergunningsbetwistingen</i>	129

Voorwoord

Beste lezer

Ik mag u het jaarverslag aanbieden dat betrekking heeft op de werking en de activiteiten van de Raad voor de periode van 1 september 2011 tot en met 31 augustus 2012.

Een intensief maar boeiend derde werkjaar is achter de rug.

Het zal u niet ontgaan zijn dat de Raad tijdens het voorbije werkjaar op verschillende fronten onder vuur heeft gelegen. Ook in het verslag aan de Vlaamse Regering bij het Besluit van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen werd nogmaals de aandacht gevestigd op het feit dat de Raad niet voor alle ingediende zaken de ambitie waar kon maken die bij de oprichting werd vooropgesteld, met name tot snelle uitspraken komen.

De Raad heeft inderdaad tijdens de eerste twee werkjaren een relatieve achterstand opgebouwd, zowel wat betreft de in beraad genomen zaken, als wat betreft de behandelingstermijn van de in staat gestelde dossiers van het tweede werkjaar.

Zoals gesteld in het verslag aan de Vlaamse Regering is een dergelijke situatie voor de rechtszoekende niet altijd gemakkelijk aanvaardbaar. Toch wordt ook in dit verslag de vinger op de wonde gelegd: bij de oprichting van de Raad werd de instroom van het aantal dossiers onderschat (300 tot 350 dossiers). Bovenop de 753 dossiers van het eerste werkjaar en de 1073 dossiers van het tweede werkjaar, werden er in het derde werkjaar 905 beroepen ingediend. De redenen van de lichte daling tijdens het derde werkjaar kan u in dit verslag terugvinden.

Daarnaast hebt u reeds in het jaarverslag 2010-2011 kunnen lezen hoe de Raad gestart is zonder ondersteunend personeel en hoe moeilijk het was de vacante plaatsen in te vullen. Reeds in dat jaarverslag werd duidelijk gemaakt dat met de versterking van de personeelsformatie ook het aantal uitspraken steeg.

Ook in het derde werkjaar is de personeelsformatie nog versterkt met twee inhoudelijke medewerkers en is een vierde raadslid benoemd. U zal in dit jaarverslag kunnen vaststellen dat het aantal uitspraken ten overstaan van vorig werkjaar maar liefst verdubbeld is.

Dit resultaat heeft de Raad slechts kunnen verwezenlijken door zich strikt te houden aan zijn beleidsplan. 'Meten is weten' heb ik als voorzitter vooropgesteld. Er moest klaarheid komen over de vraag in welke tijdsperiode de volledige procedure onder geschikte omstandigheden doorlopen kon worden. Het antwoord op deze vraag kon er enkel komen door prioriteit te geven aan nieuwe dossiers en deze het volledige traject opeenvolgend te laten doorlopen. In het vorig jaarverslag had de Raad vooropgesteld de gemiddelde behandelingstermijn voor loutere vernietigingsdossiers te willen brengen tot een termijn van één jaar, en voor dossiers waarin zowel de vernietiging als de schorsing wordt gevorderd, tot een termijn van gemiddeld anderhalf jaar.

In het voorliggend jaarverslag zal u hiervan een voorzichtige prognose vinden. Immers pas op het einde van het vierde werkjaar kan de Raad vaststellen of deze gemiddelden gehaald kunnen worden voor alle dossiers uit het derde werkjaar. Toch durf ik nu reeds stellen dat de Raad er in grote mate in slaagt om de vooropgestelde termijnen, uitzonderingen niet te na gesproken, te halen.

Het nastreven van een gemiddelde behandelingstermijn van één jaar voor de vernietigingsdossiers en anderhalf jaar voor de dossiers waarin zowel een vernietiging als een schorsing wordt gevorderd, had uiteraard wel een keerzijde.

Het heeft niet alleen van de raadsleden en van het ondersteunend personeel soms buitenmaatse inspanningen gevergd, maar het heeft er ook voor gezorgd dat de 'oudere' hangende zaken een lagere prioriteit kregen, hoewel er ook tijdens dit derde werkjaar 277 dossiers van het eerste en tweede werkjaar zijn afgesloten met een uitspraak ten gronde. Dit was evenwel een bewuste keuze van mij als voorzitter. Ik excuseer mij daarvoor bij de rechtszoekenden en bij de advocaten wiens dossier voor 1 september 2011 is ingediend, maar de problemen moesten eerst afgebakend worden alvorens er oplossingen konden gezocht en aangereikt worden.

Een eerste oplossing wordt nu aangereikt door de decreetswijziging van 6 juli 2012 en de nieuwe procedureregeling van 13 juli 2012. Tijdelijke kamers kunnen ingericht worden waarin aanvullende raadsleden zetelen die de Raad bijstaan met het oog op het vermijden of het wegwerken van de achterstand. Ik denk dan onmiddellijk aan de dossiers van het tweede werkjaar die reeds in staat zijn, maar nog niet gefixeerd konden worden.

Men mag evenwel niet uit het oog verliezen dat de organisatie van deze tijdelijke kamers een impact heeft op de huidige personeelsformatie van de Raad en dat ook deze tijdelijke kamers bijkomende ondersteuning nodig hebben.

Voorts wacht de Raad in het vierde werkjaar de grote uitdaging om de nieuwe procedureregeling te implementeren en toe te passen. De bestuurlijke lus en de bemiddeling zijn nieuwe rechtstechieken die geleidelijk ingang zullen vinden. De vereenvoudigde behandeling zal de procedure in bepaalde gevallen gevoelig verkorten en de schorsingsvordering zal ook dit werkjaar in een afzonderlijke kamer behandeld worden.

In het vierde werkjaar zal de prioriteitenorde van het derde werkjaar verder gezet worden zodat het op het einde van het vierde werkjaar duidelijk wordt of de Raad ook werkelijk de ingediende beroepen binnen de vooropgestelde termijn kan afhandelen.

De werkdruk moet echter menselijk blijven. Bovenmaatse inspanningen kunnen tijdelijk geleverd worden, maar het kan niet de bedoeling zijn dat deze blijvend geïnstalleerd worden. Ook de reeds in beraad genomen dossiers van het eerste werkjaar moeten immers ook nog uitgesproken worden. Ik pleit er dan ook voor dat de Raad vervolledigd wordt met het initieel voorziene vijfde raadslid zodat de werklast evenredig kan verdeeld worden en dat de rechtsbescherming voor alle rechtszoekenden op een zo goed mogelijke manier gegarandeerd kan worden.

In dit jaarverslag zal u vele positieve zaken kunnen lezen. Ook een aantal pijnpunten komen opnieuw ter sprake. U zal kunnen vaststellen hoe de Raad zich heeft georganiseerd en in het derde werkjaar, door strikte prioriteiten te volgen, zeer bemoedigende resultaten heeft behaald. De keuzes die in het derde werkjaar gemaakt zijn, worden in het vierde werkjaar verder gezet, met de daaraan verbonden uitdagingen en de kansen op een verdere groei.

Ik vraag hiervoor aan alle lezers verdere steun en vertrouwen en wens u veel leesplezier.

Hilde Lievens
Voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen
15 oktober 2012

Synopsis

De Raad voor Vergunningsbetwistingen is een administratief rechtscollege, opgericht krachtens het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gewijzigd bij het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid en krachtens de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) die op 1 september 2009 in werking is getreden.

Na de publicatie van het reglement van orde op 30 november 2009 in het Belgisch Staatsblad is de Raad vanaf 1 december 2009 operationeel.

Dit jaarverslag van de Raad voor Vergunningsbetwistingen heeft betrekking op het derde werkjaar van de Raad, dat liep vanaf 1 september 2011 en eindigde op 31 augustus 2012.

Voor toekomstige beroepen, ingediend vanaf 1 september 2012, zijn de procedureregels evenwel met een decreet van 6 juli 2012¹ en een besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 (Procedurebesluit)² gewijzigd.

Omdat dit jaarverslag in de eerste plaats een terugblik is op het voorbije derde werkjaar, slaan alle verwijzingen in het jaarverslag – behoudens expliciete vermelding – op artikelen van de VCRO op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden voor de inwerkingtreding van bovenvermelde regelgevende bepalingen op 1 september 2012.³

Een overzicht van de nieuwe procedureregels zal geraadpleegd kunnen worden op de website van de Raad en zal ook in het volgende jaarverslag opgenomen worden.

Dit verslag is onderverdeeld in twee grote delen. Het eerste deel betreft een algemene voorstelling van de Raad, het tweede deel behandelt de rechtspraak van de Raad.

Het eerste deel omvat drie grote hoofdstukken.

Het eerste hoofdstuk betreft onder meer de procedure en de bevoegdheden van de Raad. Ook wordt ingegaan op een aantal procedurele wijzigingen en aandachtspunten. In het tweede hoofdstuk wordt de organisatie van de Raad voorgesteld. De algemene structuur en eigenlijke organisatiestructuur van de Raad worden verduidelijkt. Ook de verschillende vormen van interne procesoptimalisatie door de Raad worden aangestipt. In het derde hoofdstuk komen de cijfers aan bod die tekenend zijn voor de werking van de Raad.

Het tweede deel van het verslag omvat twee hoofdstukken.

Het eerste hoofdstuk somt enkele relevante uitspraken uit de rechtspraak van de Raad van het derde werkjaar op. Het tweede hoofdstuk verduidelijkt de ontsluiting van deze rechtspraak.

¹ Decreet van 6 juli 2012 houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wat de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, *B.S.* 24 augustus 2012.

² Besluit van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, *B.S.* 8 augustus 2012.

³ De VCRO zoals deze gold voor 1 september 2012, kan geraadpleegd worden in 'Bijlage 1' bij dit jaarverslag.

Deel 1

Voorstelling van de Raad voor Vergunningsbetwistingen

Hoofdstuk 1

De Raad als administratief rechtscollege

1. Historiek

1. Oprichting

Krachtens het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gewijzigd bij het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid en krachtens de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) die op 1 september 2009 in werking is getreden, werd de Raad voor Vergunningsbetwistingen, een Vlaams administratief rechtscollege, opgericht.

Het Grondwettelijk Hof heeft uitdrukkelijk erkend dat de deelstaten met toepassing van de impliciete bevoegdheden *ex* artikel 10 B.W.H.I. de in principe aan de federale wetgever gereserveerde aangelegenheid kunnen betreden om eigen administratieve rechtscolleges op te richten, op voorwaarde dat dit noodzakelijk is om hun eigen toegewezen bevoegdheden uit te oefenen, dat de aangelegenheid zich leent tot een gedifferentieerde regeling en dat de weerslag van de betrokken bepalingen op die aangelegenheid slechts marginaal is.⁴

De noodzakelijkheidsvereiste toetst het Grondwettelijk Hof volgens zijn recente rechtspraak evenwel eerder marginaal, zodat het Hof de door de decreetgever ingeroepen redenen enkel verwierpt wanneer die 'kennelijk onjuist' zijn.⁵ De beoordeling van de noodzakelijkheidsvereiste komt aldus in de eerste plaats aan de decreetgever toe.

De Vlaamse decreetgever – de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement – heeft de noodzaak tot het oprichten van de Raad voor Vergunningsbetwistingen duidelijk verantwoord in de memorie van toelichting van het ontwerpdecreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid:

“Noodzakelijkheid

601. De noodzaak om bij gewestdecreet over te gaan tot de instelling van de Raad voor vergunningsbetwistingen, ligt duidelijk besloten in het hierboven uiteengezette beleidsmatig kader.

Kort recapitulerend komt één en ander in essentie neer op het volgende :

- 1° De omzetting van het gewestelijk administratief beroep naar een jurisdictioneel beroep is nodig opdat :*
 - o het beroep op gewestelijk niveau met voldoende waarborgen inzake objectiviteit en onafhankelijkheid zou worden omkleed, zeker nu het gelijkheidsbeginsel vereist dat het gewestelijk beroep opengesteld wordt voor alle belanghebbenden (en niet enkel voor de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, het college van burgemeester en schepenen en de aanvrager)*

⁴ Grondwettelijk Hof nr. 8/2011 van 27 januari 2011, B.8.6. Zie ook Grondwettelijk Hof nr. 19/2001 van 14 februari 2001, nr. 33/2001 van 13 maart 2001 en nr. 49/2003 van 30 april 2003. Zie ook E. CLYBOUW, 'De Raad voor Verkiezingsbetwistingen en de Vlaamse Controlecommissie voor de Verkiezingsuitgaven: twee administratieve rechtscolleges in elkaars vaarwater', *CDPK* 2009, 217-245.

⁵ Grondwettelijk Hof nr. 189/2002, 19 december 2002, B.7. en nr. 49/2003, 30 april 2003, B.8.3. Zie ook A. ALLEN en K. MUYLLE, *Compendium van het Belgisch Staatsrecht*, Mechelen, Kluwer, 2004, 2^e uitgave, 346-347.

- o *een functiescheiding zou worden gerealiseerd tussen (enerzijds) de gewestelijke uitvoerende macht, belast met het uittekenen van het beleidsmatig, planologisch en reglementair kader waarbinnen vergunningen worden afgeleverd en (anderzijds) de instantie die vergunningsbeslissingen toetst op de naleving van dat kader.*
- 2° *Vergunningsbetwistingen raken op een rechtstreekse wijze aan de goede werking van de gronden- en pandenmarkt; onzekerheden over de vergunbaarheid van een project, een woning, een bedrijf,... of over de rechtmatigheid van een afgeleverde vergunning, leiden tot menselijke drama's, marktfalen, het afspringen van transacties, etc. Vanuit die specifieke ruimtelijkeorderingsgebonden vaststelling bestaat de nood aan een korte procedure, die binnen het jaar leidt tot een uitspraak ten gronde. Dergelijke procedure kan enkel worden gerealiseerd middels de uittekening van een rechtscollege, dat gebonden wordt aan strikte termijnen, en dat via een doorgedreven specialisatie in staat is om deze termijnen te halen.*
- 3° *Een volwaardige implementatie van het subsidiariteitsbeginsel in het vergunningencontentieux kan slechts worden gerealiseerd door de organisatie van een rechtscollege, dat immers oordeelt op grond van het recht (in ruime zin) en niet op grond van opportuniteitsoverwegingen.*
- 4° *Om de eenheid van het vergunningenstelsel te kunnen bewaken, moeten vergunningsbeslissingen "marginaal" kunnen worden getoetst op hun overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening. Enkel een rechterlijke instantie bezit vanuit de natuur van de rechterlijke toetsing over de discipline om het onderzoek van de "opportuniteit" van een beslissing te beperken tot de controle of de belangenafweging, die door de overheid gebeurde, niet kennelijk onredelijk is.*
- 5° *Die essentieel geachte marginale opportuniteitscontrole veronderstelt een zeer grondige kennis van het domein van de ruimtelijke ordening. Enkel vanuit die kennis kan terdege worden nagegaan welke opportuniteitsinschattingen redelijkerwijs verantwoordbaar zijn, en welke niet. Eén en ander onderbouwt de nood aan een gespecialiseerd college met een juridisch inzicht én een praktijkinzicht in de doorwerking van planologische doelstellingen in het vergunningenbeleid, eigentijdse visies op ruimtelijke kwaliteit en ruimtelijke draagkracht, architecturale aspecten, sectorale vereisten en technische specificaties die doorwerken in de vergunningverlening, etc.*
- 6° *Het Regeerakkoord 2004-'09 heeft, onder belangrijke druk vanuit de lokale besturen, de beleidsdoelstelling verwoord dat openbare besturen voor de eigen vergunningsaanvragen de mogelijkheid moeten krijgen om "bij de Vlaamse overheid in beroep te gaan". Een slagkrachtig gewestelijk beroep tegen de Vlaamse overheid kan redelijkerwijs enkel worden opgedragen aan een gewestelijk rechtscollege.⁶*

[...] Om die reden is de memorie van toelichting grondig herwerkt en is duidelijker en meer nauwgezet aangegeven welke de precieze beleidsdoelstellingen zijn van het ontwerpdecreet en waarom deze concreet nopen tot de oprichting van de Raad voor vergunningsbetwistingen.

⁶ Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2011/1, 210.

Bijvoorbeeld is meticulous aangegeven dat het aspect “snelheid” niet zomaar een algemene, vage beleidsdoelstelling is (een “stoplap”); er is op een onderbouwde manier verantwoord waarom een snelle beslissing binnen het specifieke vergunningencontentieux beantwoordt aan heel concrete noden, m.n. het vermijden van langere verstoringen van de gronden- en pandenmarkt omwille van onzekerheden over het juridisch statuut van een onroerend goed en het tegengaan van daarmee samenhangende economische problemen (afspringende transacties) en menselijke problemen (onzekerheid over de vraag of “het dak boven het hoofd” nu al dan niet op regelmatige wijze is vergund).”⁷

Het was duidelijk de beleidsdoelstelling van de Vlaamse decreetgever dat over een bestreden beslissing binnen een redelijke termijn een snelle en kwaliteitsvolle jurisdictionele uitspraak, met gezag van gewijsde, zou volgen.

Het Grondwettelijk Hof stelt in zijn arrest van 27 januari 2011 over de noodzakelijkheid van de oprichting van de Raad voor Vergunningsbetwistingen als administratief rechtscollege dat de beoordeling door de Vlaamse decreetgever niet onjuist is:

“Uit de voormelde parlementaire voorbereiding blijkt dat de decreetgever de oprichting van een administratief rechtscollege noodzakelijk achtte, enerzijds, om het beroep bij de Vlaamse Regering te vervangen door een beroepsprocedure bij een onpartijdige en onafhankelijke instantie die over voldoende expertise zou beschikken om te kunnen oordelen of vergunningsbeslissingen in overeenstemming zijn met de goede ruimtelijke ordening en, anderzijds, om een snelle afhandeling van dat beroep te kunnen verzekeren. Het blijkt niet dat die beoordeling onjuist is.”⁸

Het Grondwettelijk Hof meent bovendien dat de procedure voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen zich leent tot een gedifferentieerde regeling aangezien op het federale niveau er ook uitzonderingen zijn op de algemene bevoegdheid van de Raad van State en vermits de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State enkel uitspraak doet over beroepen tot nietigverklaring van de in artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vermelde akten en reglementen voor zover in geen beroep bij een ander administratief rechtscollege is voorzien.⁹

Ten slotte oordeelt het Grondwettelijk Hof dat de weerslag op de aan de federale wetgever voorbehouden bevoegdheid marginaal is, nu de bevoegdheid van de Raad voor Vergunningsbetwistingen beperkt is tot beroepen die worden ingesteld tegen de individuele beslissingen vermeld in artikel 4.8.1 VCRO.¹⁰

⁷ Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2011/1, 213.

⁸ Grondwettelijk Hof nr. 8/2011 van 27 januari 2011, B.8.7.2.

⁹ *Ibid.*, B.8.7.8.

¹⁰ *Ibid.*, B.8.7.9.

2. Ontbreken van een overgangsperiode

De Vlaamse decreetgever voorzag evenwel met artikel 7.5.8 VCRO geen overgangsperiode tussen de oprichting van de Raad voor Vergunningsbetwistingen op 1 september 2009 en het tijdstip waarop vergunningsbeslissingen bestreden konden worden bij de Raad.¹¹

Ook de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft deze overgangsbepalingen strikt geïnterpreteerd, ook al was op dat ogenblik het reglement van orde van de Raad nog niet door de Vlaamse Regering bekrachtigd.¹²

Begin oktober 2009 werd een eerste verzoekschrift ingediend bij de Raad.

Krachtens de decretale overgangsmaatregel opgenomen in artikel 7.5.8, §5 VCRO, schrijft de griffier van de Raad voor Vergunningsbetwistingen inkomende verzoekschriften pas in op het register, eens het reglement van orde van de Raad door de Vlaamse Regering is bekrachtigd.

De eerste (en tot op heden enige) griffier is op 16 november 2009 in dienst getreden bij de Raad en heeft diezelfde dag de eed als griffier afgelegd.

De Raad voor Vergunningsbetwistingen heeft ook op 16 november 2009 een reglement van orde aangenomen. De Vlaamse Regering heeft dit reglement op 20 november 2009 bekrachtigd. Krachtens artikel 4.8.9 VCRO treedt het reglement van orde in werking de dag van de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad. De publicatie is op 30 november 2009 gebeurd.

Vanaf 1 december 2009 is de Raad voor Vergunningsbetwistingen derhalve operationeel.

Op dat ogenblik werd de Raad die toen bestond uit 3 raadsleden, ondersteund door 1 griffier en 1 griffiemedewerker.

Na de bekrachtiging, de daaropvolgende publicatie en inwerkingtreding van het reglement van orde is de griffier onmiddellijk gestart met het inschrijven van verzoekschriften op het register. De eerste beroepen werden vanaf 3 december 2009 geregistreerd. Een eerste zitting volgde al op 19 januari 2010.

De Raad heeft derhalve niet kunnen genieten van de gebruikelijke instapperiode, wat voor andere administratieve rechtscolleges wel mogelijk bleek.

¹¹ Beslissingen van de deputatie tot toekenning of weigering van een vergunning, genomen vóór 1 september 2009, werden bestreden overeenkomstig de regelen die golden voorafgaand aan die datum.

Bij beroepsdossiers die bij de deputatie werden betekend vóór 1 september 2009, doch waarover de deputatie op die datum nog niet had beslist, konden de genomen beslissingen echter onmiddellijk worden bestreden bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Dit geldt ook voor de beroepsdossiers die bij de deputatie werden betekend vanaf 1 september 2009.

Beslissingen van de Vlaamse Regering, de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar tot toekenning of weigering van een vergunning in eerste administratieve aanleg, genomen vóór 1 september 2009, werden bestreden overeenkomstig de regelen die golden voorafgaand aan die datum. Bij vergunningsaanvragen die bij de Vlaamse Regering, de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar werden betekend vóór 1 september 2009, doch waarover het vergunningverlenend bestuursorgaan op die datum nog niet had beslist, konden de genomen beslissingen onmiddellijk worden bestreden bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Dit geldt ook voor de vergunningsaanvragen die bij de Vlaamse Regering, de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar werden betekend vanaf 1 september 2009.

¹² R.v.St. nr. 197.645, *Martens en Carron*, 6 november 2009.

3. Terugblik op de voorbije drie werkjaren

De Raad diende onmiddellijk operationeel te zijn. Dit gebeurde zonder het nodige ondersteunende personeel, zonder enige noodzakelijke interne organisatorische voorbereiding en zonder nuttige informaticaondersteuning.

In de jaarverslagen over de werking van de Raad tijdens de eerste twee werkjaren werd ingegaan op deze precaire situatie.

Eén bepalend element in de gebrekkige opstartfase van de Raad was de beperkte personeelsformatie gedurende de eerste twee werkjaren.

De Vlaamse Regering heeft slechts drie van de decretaal vijf voorziene Raadsleden benoemd.¹³ Omwille van een in de praktijk te hoog gebleken decretaale aanwervingsvoorwaarde van tien jaar nuttige beroepservaring kon pas op het einde van het eerste werkjaar een eerste statutaire jurist aangeworven worden. Omwille van budgettaire beperkingen in het begrotingsjaar 2010 zijn pas vanaf de tweede helft van het tweede werkjaar – vanaf januari 2011 – meerdere contractuele inhoudelijke medewerkers in dienst kunnen treden bij de Raad.

Dit heeft enerzijds gedurende de eerste werkjaren een grote impact gehad op de dagelijkse werking van de Raad en heeft anderzijds een blijvende impact op de behandelingstermijnen van de hangende beroepen ingediend tijdens deze twee jaren.

Een tweede beslissende factor is de instroom aan dossiers. Tijdens het tweede werkjaar werden immers 1073 beroepen bij de Raad ingediend, bovenop de tijdens het eerste werkjaar ingediende 753 beroepen, terwijl de Vlaamse decreetgever in de memorie van toelichting van het ontwerpdecreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handavingsbeleid het aantal dossiers bij de oprichting van de Raad voor Vergunningsbetwistingen inschatte op – slechts – een ruime 300 tot een kleine 350 beroepsdossiers op jaarbasis.¹⁴

De Raad diende met andere woorden tijdens de eerste twee werkjaren met minder dan de helft van de personeelsformatie die voorzien was om 300 à 350 zaken te behandelen, meer dan het dubbele tot het drievoudige van de verwachte instroom te beoordelen.

Dit heeft uiteraard een effect op de doorlooptijden van de zaken ingediend bij de Raad tijdens de eerste twee werkjaren, waardoor de beleidsdoelstelling van een snelle en kwaliteitsvolle rechtsbescherming in de realiteit niet onmiddellijk verwezenlijkt werd.

Enige nuancering is evenwel noodzakelijk. Bij het bepalen van een redelijke behandelingstermijn dient in de eerste plaats rekening te worden gehouden met de loutere toepassing van de decretaal voorziene proceduretermijnen die maken dat zaken sowieso een bepaalde tijd vergen.

¹³ Eén van de vier benoemde raadsleden heeft de eed niet afgelegd en haar benoeming werd teniet gedaan bij besluit van de Vlaamse Regering van 18 september 2009, B.S. 27 oktober 2009.

¹⁴ *Parl.St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2011/1, 210-213: Vandaag bedraagt het aantal beroepsdossiers bij de minister +/- 465 dossiers per jaar (cijfers 2006 – '07). Slechts de helft van die dossiers is ingesteld op grond van legaliteitsredenen. Dat betekent dat 232 dossiers in aanmerking zouden komen voor een behandeling door de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Dat getal dient wel in de hoogte te worden gecorrigeerd door de nieuwe mogelijkheid voor alle belanghebbenden om in beroep te komen (indien men uitgaat van een 25%-aangroei komt met tot 290 dossiers). In de bijzondere vergunningenprocedure worden gemiddeld 5.000 aanvragen ingediend. Zelfs in een zeer ruime aanname dat 0,75% van deze dossiers zou worden gecontesteerd, komt men "slechts" tot 37,50 beroepsdossiers. Eén en ander betekent dat we in casu spreken van een ruime 300 tot een kleine 350 beroepsdossiers op jaarbasis."*

Indien enerzijds alle stappen van de reguliere procedure doorlopen worden en bijgevolg de decretaal vastgelegde verval- en ordeterminen m.b.t. het betalen van het rolrecht (30 dagen), het neerleggen van een antwoord- en wederantwoordnota (30 respectievelijk 15 dagen), het organiseren van een openbare terechtzitting (60 dagen) en het uitbrengen van de uitspraak (60 dagen) in rekening worden gebracht en anderzijds de procespartijen alle vervaltermijnen volledig uitputten, de griffie een processtuk kan verwerken en versturen naar de andere procespartijen op dezelfde dag als wanneer het stuk ontvangen wordt en de Raad zich strikt aan alle ordeterminen houdt, is de absolute ondergrens qua doorlooptijd vanaf het ogenblik dat een beroep wordt ingediend tot en met de betekening van de uitspraak aan de procespartijen (15 dagen) in een loutere vernietigingsprocedure 210 dagen of, omgerekend, ongeveer 7 maanden.

Er moet beklemtoond worden dat dit de absolute ondergrens is qua minimale doorlooptijd van een zaak, omdat ten eerste geen rekening wordt gehouden met (termijnen voor) mogelijke tussenkommende partijen (plus 30 dagen – 8 maanden) – wat tijdens het derde werkjaar in 58, 2 % van de dossiers gebeurde –, ten tweede met zaken waarin tevens ook om een schorsing wordt verzocht (plus minstens 75 dagen – 10,5 maanden), ten derde met het feit dat het niet realistisch is voor de griffie om op de dag van ontvangst een processtuk onmiddellijk per beveiligde zending te bezorgen aan de andere procespartijen en ten vierde dat bijvoorbeeld een regularisatie gecontroleerd dient te worden of een verzoek tot tussenkomst inhoudelijk beoordeeld moet worden naar ontvankelijkheidsvereisten toe, vooraleer een termijn toegekend kan worden aan de tussenkommende partij om een schriftelijke uiteenzetting bij de Raad in te dienen.

Ten slotte zijn de behandelingstermijnen soms ook afhankelijk van andere factoren, zoals een geschil over de milieuv vergunning of een strafzaak die de procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen doet wachten. Soms kiezen de partijen er zelf voor om een hangende zaak voor een bepaalde tijd uit te stellen om onderling overleg alle kansen te geven.

Tijdens het derde werkjaar werden opnieuw 905 verzoekschriften ingediend bij de Raad.

Wat de personeelsformatie van de Raad betreft: met ingang van 1 september 2011 werd het vierde van de vijf decretaal voorziene raadsleden benoemd en ook de jonge maar gedreven equipe aan inhoudelijk ondersteunend personeel werd in het midden van het derde werkjaar met twee juristen aangevuld.

Verder in dit jaarverslag zal blijken dat voor de 905 dossiers ingediend tijdens het derde werkjaar wel onmiddellijk een snelle kwaliteitsvolle rechtsbescherming – binnen de door de Raad in zijn beleidsplan vooropgestelde doelstellingen qua behandelingstermijnen – realiseerbaar is en dat voor deze zaken tijdens het derde werkjaar geen achterstand is opgebouwd. In deze zaken waarin enkel de vernietiging wordt gevorderd, kan na gemiddeld één jaar behandelingstermijn een uitspraak volgen.

Daarnaast heeft de Raad tijdens het derde werkjaar – opnieuw binnen de door de Raad in zijn beleidsplan voorgenomen prioriteitenorde – al het mogelijke gedaan om ook zo veel mogelijk hangende zaken, ingediend tijdens de eerste twee werkjaren, op een zo efficiënt mogelijke en kwaliteitsvolle manier af te ronden.

Ten slotte heeft de decreetgever voor de overige zaken ingediend tijdens het tweede werkjaar en die veelal administratief in staat zijn om een op openbare terechtzitting opgeroepen en gepleit te worden, een oplossing in het vooruitzicht gesteld door via het decreet van 6 juli 2012 in de VCRO

de mogelijkheid van het aanstellen van tijdelijke aanvullende raadsleden op te nemen. De Vlaamse Regering dient deze decreetsbepaling nog uit te voeren.

De Raad blijft evenwel vragende partij opdat de Vlaamse Regering een initieel in de VCRO nominatief vermeld vijfde raadslid zou benoemen om zo op een structurele wijze de werkvoorraad én de toekomstige instroom aan dossiers van de Raad te kunnen verwerken, eerder dan enkel in te zetten op de piste van het benoemen van tijdelijke aanvullende raadsleden.

2. Bevoegdheden en procedure voor de Raad

Op de website van de Raad wordt de procedure in verschillende topics uitgelegd. Ook de voorbije twee jaar heeft de Raad de (praktische) organisatie van de procedure voor de Raad opgenomen in het jaarverslag.

Toch wordt spijtig genoeg de regelgeving soms nog op een verkeerde manier begrepen. Zo dient de verzoekende partij conform artikel 4.8.16, §5 VCRO gelijktijdig met de indiening van het verzoekschrift een afschrift ervan per beveiligde zending en ter informatie aan de verweerder en aan de begunstigde van de vergunning of de valideringsbeslissing te sturen.

September 2012 wordt dit nog als het “*absolute dieptepunt op het gebied van administratieve overlast*”¹⁵ omschreven, omdat een procespartij of advocaat hierdoor eerst naar het postkantoor zou moeten om de aangetekende zending aan de verwerende partij te laten afstempelen, vervolgens terug naar huis of kantoor moet rijden om daarvan een kopie te nemen, om vervolgens het verzoekschrift met de kopie van de aangetekende zending in bijlage aangetekend te versturen naar de Raad, terwijl de Raad reeds van in het begin in zijn rechtspraak duidelijk gemaakt heeft dat dit geen ontvankelijkheidsvereiste is.¹⁶

Het blijft dan ook nuttig en noodzakelijk om een overzicht van de procedure voor de Raad op te nemen in het jaarverslag. Het is belangrijk om aan te stippen dat onderstaand overzicht enkel betrekking heeft op de hangende zaken bij de Raad ingediend vóór 1 september 2012. Het jaarverslag heeft immers betrekking op de werking van de Raad tijdens het werkjaar 2011-2012 dat afgerond werd op 31 augustus 2012.

Voor toekomstige beroepen, ingediend vanaf 1 september 2012, zijn de procedureregels met een decreet van 6 juli 2012¹⁷ en een besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 (Procedurebesluit)¹⁸ gewijzigd.

Alle verwijzingen in dit jaarverslag, naar artikelen van de VCRO, slaan bijgevolg op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden voor de inwerkingtreding van bovenvermelde regelgevende bepalingen op 1 september 2012.¹⁹

¹⁵ S. BEKAERT, *Over heden, verleden en toekomst van het administratief contentieux*, Brugge, Plechtige openingszitting van het gerechtelijk jaar 2012-2013, 21 september 2012, 12-13.

¹⁶ Zie o.m. RvVb A/2010/0015, 19 mei 2010 (rolnr. 2009/0064/SA/3/0038) en RvVb S/2010/0041, 30 juli 2010 (rolnr. 2010/0296/SA/2/0279). Zie ook RvVb A/2011/0045, 19 april 2011 (rolnr. 2010/0336/A/2/0130).

¹⁷ Decreet van 6 juli 2012 houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wat de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, B.S. 24 augustus 2012.

¹⁸ Besluit van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, B.S. 8 augustus 2012.

¹⁹ De VCRO zoals deze gold voor 1 september 2012, kan geraadpleegd worden in ‘Bijlage 1’ bij dit jaarverslag.

Een overzicht van de nieuwe procedureregels zal geraadpleegd kunnen worden op de website van de Raad en zal ook in het volgende jaarverslag opgenomen worden.

1. De rechtsmacht

De Raad voor Vergunningsbetwistingen is een onafhankelijk Vlaams administratief rechtscollege dat op grond van artikel 4.8.1 van de VCRO als enige uitspraak doet over beroepen die worden ingesteld tegen:

- 1° vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning;
- 2° valideringsbeslissingen, zijnde bestuurlijke beslissingen houdende de validering of de weigering tot validering van een as-builtattest;
- 3° registratiebeslissingen, zijnde bestuurlijke beslissingen waarbij een constructie als “vergund geacht” wordt opgenomen in het vergunningenregister, of waarbij dergelijke opname geweigerd wordt.

Artikel 4.8.3, §1, eerste lid VCRO omschrijft de vernietigingsbevoegdheid van de Raad en bepaalt dat, zo de Raad vaststelt dat een bestreden vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing onregelmatig is, hij deze beslissing vernietigt, waardoor deze bestuurlijke beslissing uit de rechtsorde (*ex tunc* en *erga omnes*) verdwijnt.

De Raad beoordeelt in de eerste plaats de legaliteit van de bestreden administratieve rechtshandeling. Artikel 4.8.3, §1, eerste lid VCRO vermeldt uitdrukkelijk de vernietigingsgronden en stelt dat een beslissing onregelmatig is, wanneer zij in strijd is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

Terwijl de Raad van State enkel een marginale toetsing kon uitoefenen op de discretionaire opportuniteitsbeoordeling van de administratieve overheid, heeft de Vlaamse decreetgever daarnaast uitdrukkelijk in artikel 4.8.3, §2, tweede lid VCRO erkend dat voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen de kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van de toetsing, door de overheid, aan de goede ruimtelijke ordening steeds wordt geacht een middel van openbare orde uit te maken.

Een bijkomend verschil ten aanzien van de Raad van State is dat de Raad in een vernietigingsarrest tevens bepaalde instructies kan geven aan de administratieve overheid die in acht genomen moeten worden bij het nemen van een nieuwe beslissing. Ook dit leidt tot een effectiever rechtsherstel.

De Raad is derhalve bevoegd om in geval van een vernietiging de administratieve overheid die de vernietigde beslissing nam, te bevelen binnen de door de Raad bepaalde termijn een nieuwe beslissing te nemen onder de door de Raad gestelde voorwaarden.

De Raad kan in dat verband:

- 1° welbepaalde onregelmatige of kennelijk onredelijke motieven aanwijzen die bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing niet kunnen worden betrokken;
- 2° specifieke rechtsregelen of rechtsbeginselen aanwijzen die bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing moeten worden betrokken;

3° de procedurele handelingen omschrijven die voorafgaand aan de nieuwe beslissing moeten worden gesteld.

Ten slotte kan de Raad ambtshalve middelen inroepen, die niet in het verzoekschrift zijn opgenomen, voor zover deze middelen de openbare orde betreffen (artikel 4.8.3, §2, eerste lid VCRO).

De bevoegdheid van de Raad voor Vergunningsbetwistingen gaat met andere woorden verder dan een loutere vernietigingsbevoegdheid.

In de regel werkt het vernietigingsberoep niet schorsend. Met het oog op een daadwerkelijke rechtsbescherming heeft de Raad, naast de vernietigingsbevoegdheid, ook de bevoegdheid tot het nemen van voorlopige voorzieningen door de tenuitvoerlegging van een bestreden vergunningsbeslissing te schorsen, ambtshalve of op verzoek, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen (artikel 4.8.3, §3 en artikel 4.8.13 VCRO).

2. De rechtspleging

De rechtspleging voor de Raad vertoont enkele essentiële kenmerken.

Het is ten eerste een autonome administratieve rechtspleging. Dit impliceert dat de procedure volgens haar eigen regels verloopt en dat, behoudens andersluidende teksten, de in het Gerechtelijk Wetboek bepaalde regels niet van toepassing zijn.

De leiding van de rechtspleging behoort ten tweede toe aan de Raad en wordt niet, zoals in het burgerlijk procesrecht, aan de partijen overgelaten.

Dit houdt o.a. in dat de mededeling van processtukken door de griffie gebeurt en dat de Raad bevoegd is om rechtstreeks briefwisseling te voeren met de besturen en de procespartijen die hij nodig acht. Hij is tevens gerechtigd alle bescheiden en inlichtingen omtrent de zaken waarover hij zich dient uit te spreken, door deze besturen te doen overleggen (artikel 4.8.15 VCRO).

Het neergelegde administratief dossier en de door de partijen ingediende overtuigingsstukken dienen door de procespartijen op de griffie te worden ingekeken. Deze worden niet aan hen meegedeeld door de griffie van de Raad.

De rechtspleging bij de Raad verloopt ten derde hoofdzakelijk schriftelijk. Partijen en hun raadsliden mogen hun opmerkingen ter openbare terechtzitting mondeling formuleren, maar kunnen geen andere middelen aanvoeren dan dewelke ze in hun processtukken hebben uiteengezet.

Gelet op de decreetswijziging van 16 juli 2010 kunnen ter zitting ook geen pleitnota's meer worden neergelegd.

De rechtspleging heeft ten vierde een formeel karakter.

Een beroep wordt met een verzoekschrift aanhangig gemaakt dat aan een aantal vormvereisten dient te voldoen (artikel 4.8.16, §3 VCRO). Daarnaast dienen alle processtukken aan de Raad te worden toegezonden per beveiligde zending – d.i. per aangetekend schrijven of door neerlegging ter griffie – en dat op straffe van onontvankelijkheid (artikel 4.8.14, eerste lid VCRO). Ook de Raad verricht alle betekeningen, kennisgevingen en oproepingen per beveiligde zending. Deze

zendingen mogen enkel bij gewone brief worden gedaan wanneer de ontvangst ervan geen termijn doet ingaan (artikel 4.8.14, tweede lid VCRO).

De procedure heeft ten vijfde een tegensprekelijk karakter.

Ten zesde beschikt de Raad niet over een auditoraat.

3. Procedurereglement

De Raad had de voorbije werkjaren geen procedurereglement. Het reglement van orde van de Raad beperkt zich tot 'huishoudelijke reglementering'.

Voor de toekomstige beroepen, ingediend vanaf 1 september 2012, is een Procedurebesluit in werking getreden.

Voor de zaken ingediend tot en met 31 augustus 2012 heeft de Raad een aantal beleidslijnen opgesteld – onder meer wat betreft de schorsingsprocedure, vermits deze niet in de VCRO is uitgewerkt – die op de website van de Raad zijn gepubliceerd.

4. De procedure

Hieronder volgt een overzicht van de procedure zoals deze is gehanteerd tijdens het derde werkjaar en zoals deze nog steeds geldt voor de hangende zaken bij de Raad ingediend tot en met 31 augustus 2012.

Enkel voor toekomstige beroepen, ingediend vanaf 1 september 2012, zijn de procedureregels met een decreet van 6 juli 2012 en een besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 gewijzigd.

4.1. Algemeen

De partijen kunnen zich bij een procedure voor de Raad doen bijstaan of laten vertegenwoordigen door een **raadsman**.

Indien deze raadsman optreedt als vertegenwoordiger, legt hij een schriftelijke machtiging daartoe voor, behoudens indien:

- 1° de raadsman ingeschreven is als advocaat of als advocaat-stagiair;
- 2° de raadsman verschijnt samen met de partij die hij vertegenwoordigt (art. 4.8.11 VCRO).

Hoewel niet decretaal vereist, beveelt de Raad aan dat, indien de raadsman niet ingeschreven is als advocaat of als advocaat-stagiair, de raadsman tegelijkertijd met het verzoekschrift respectievelijk de antwoordnota van de verwerende partij of het verzoek tot tussenkomst van de belanghebbende een schriftelijke machtiging van de verzoekende partij respectievelijk de verwerende partij of de tussenkomende partij voorlegt.

Ten laatste op de openbare terechtzitting dient deze machtiging aan de Raad te worden voorgelegd.

Dit geldt bijvoorbeeld voor een landmeter die een verzoekende partij bijstaat of een ambtenaar van een provincie of gemeente die op een zitting de deputatie respectievelijk het college van burgemeester en schepenen vertegenwoordigt.

Een beroep bij de Raad moet worden ingesteld per **beveiligde zending** en dat op straffe van onontvankelijkheid.

Dit betekent dat het verzoekschrift ofwel per aangetekend schrijven wordt opgestuurd aan de Raad, ofwel op de griffie wordt neergelegd.

Een belangrijke aanvulling is dat de Raad met een arrest van 3 oktober 2011 aanvaardt dat een zending met 'Taxipost Secur' aan dezelfde vereisten voldoet als een aangetekend schrijven.²⁰

Ook alle andere processtukken dienen aan de Raad te worden toegezonden per beveiligde zending, op straffe van onontvankelijkheid (artikel 4.8.14 VCRO). Een procedurestuk (enkel) faxen of e-mailen, volstaat dus niet.

Hoewel niet decretaal bepaald, is het aan te bevelen om het verzoekschrift in vijfvoud (één origineel en vier afschriften) aan de Raad voor Vergunningsbetwistingen te bezorgen.

Dit geldt ook voor zowel de antwoordnota in de vernietigingsprocedure als de eventuele nota met opmerkingen aangaande de gevorderde schorsing die de verwerende partij indient, de wederantwoordnota neergelegd door de verzoekende partij en de schriftelijke uiteenzetting door de tussenkomende partij in de vernietigingsprocedure.

Voor het administratief dossier en eventuele overtuigingsstukken volstaan telkens één exemplaar.

Ook voor een verzoek tot tussenkomst in de vernietigingsprocedure hoeft slechts één origineel te worden ingediend.

Een verzoek tot tussenkomst aangaande de eventueel gevorderde schorsing door een belanghebbende bevat onmiddellijk een schriftelijke uiteenzetting over de gevorderde schorsing en wordt daarom wel in vijfvoud aan de Raad bezorgd.

Bij gebrek aan een decretale regeling, hanteert de Raad als stelregel voor de **berekening van de vervaltermijnen** dat onder betekening wordt verstaan, de aanbidding van de zending, dewelke geacht wordt te gebeuren de dag na datum van de poststempel van de ter post aangetekende brief.

Onder aanbidding wordt verstaan het eigenlijke aanbieden van de aangetekende zending door de postdiensten en niet de feitelijke kennisneming ervan door de partij op een later tijdstip.

De termijn gaat in de dag na deze van de betekening, wanneer dergelijke betekening vereist is.

Om vast te stellen of een verzoekschrift of ander processtuk tijdig binnen een vervaltermijn werd ingediend, dient eveneens rekening te worden gehouden met de poststempel van de ter post aangetekende brief. De vervaldag wordt in de termijn begrepen.

De datum van de poststempel heeft m.a.w., voor wat betreft de berekening van de termijnen, bewijskracht zowel voor de verzending als voor de ontvangst.

Een weekend of wettelijke feestdag verlengt de termijn om een stuk in te dienen bij de Raad tot de eerstvolgende werkdag waarop de postdiensten open zijn.

Alle termijnen worden berekend in kalenderdagen, nooit in werkdagen.

4.2. Vordering tot schorsing

Een bij de Raad ingediend beroep heeft geen schorsend effect.

²⁰ RvVb S/2011/0123, 3 oktober 2011 (rolnr. 1011/0441/SA/1/0367). Zie ook R.v.St. nr. 213.817, 9 juni 2011.

Krachtens artikel 4.8.13 VCRO kan in elke stand van het dossier, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, een bestreden vergunningsbeslissing bij wijze van voorlopige voorziening geschorst worden. Deze schorsingsbeslissing wordt ambtshalve of op verzoek genomen.

De VCRO regelt evenwel niet uitdrukkelijk de schorsingsprocedure. De Raad voor Vergunningsbetwistingen hanteert daarom met betrekking tot de ingediende schorsingsverzoeken de volgende stelregels:

- een schorsingsverzoek dient samen – en bij voorkeur in één en hetzelfde verzoekschrift – met het vernietigingsverzoek ingediend te worden;
- na betaling van het rolrecht door de verzoekende partij beschikt de verwerende partij over een termijn van 15 kalenderdagen om een nota met opmerkingen aangaande de gevorderde schorsing, een geïntariseerd administratief dossier en eventuele bijkomende en geïntariseerde overtuigingsstukken in te dienen. Deze termijn van 15 kalenderdagen gaat in de dag na deze van de betekening van het schorsingsverzoek aan de verwerende partij;
- een verzoek tot tussenkomst aangaande de gevorderde schorsing door een belanghebbende is mogelijk binnen een termijn van 15 kalenderdagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van het schorsingsverzoek aan de eventuele belanghebbende(n).

Een verzoek tot tussenkomst wordt gedagtekend en bevat de naam, de hoedanigheid en het adres van de tussenkomende partij, een schriftelijke uiteenzetting over de gevorderde schorsing en de vermelding van de zaak waarin de tussenkomende partij wenst tussen te komen. Dit laatste kan aan de hand van het rolnummer. De verzoekende partij tot tussenkomst verduidelijkt best onmiddellijk haar belang als tussenkomende partij.

4.3. Aanhangigmaking

De beroepen bij de Raad kunnen op grond van artikel 4.8.16, §1 VCRO door volgende **belanghebbenden** worden ingesteld:

- 1° de aanvrager van de vergunning of van het as-buittattest, respectievelijk de persoon die beschikt over zakelijke of persoonlijke rechten ten aanzien van een constructie die het voorwerp uitmaakt van een registratiebeslissing, of die deze constructie feitelijk gebruikt;
- 2° de bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen;
- 3° elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing;
- 4° procesbekwame verenigingen die optreden namens een groep wiens collectieve belangen door de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing zijn bedreigd of geschaad, voor zover zij beschikken over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten;
- 5° de leidend ambtenaar van het departement, of bij afwezigheid diens gemachtigde, voor wat betreft vergunningen afgegeven binnen de reguliere procedure, behoudens in de gevallen, vermeld in artikel 4.7.19, §1, derde lid;
- 6° de bij het dossier betrokken adviserende instanties aangewezen krachtens artikel 4.7.16, §1, eerste lid, respectievelijk artikel 4.7.26, §4, 2°, op voorwaarde dat zij tijdig advies hebben verstrekt of ten onrechte niet om advies werden verzocht.

Vanaf de inwerkingtreding van het decreet van 18 november 2011²¹ op 29 december 2011 hebben de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren niet langer de zelfstandige procesbevoegdheid om bij de Raad een verzoekschrift in te dienen. De leidend ambtenaar van het departement RWO heeft die bevoegdheid overgenomen.

De belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden.

De beroepen werden conform artikel 4.8.16, §2 VCRO ingesteld binnen een **vervaltermijn** van vijfenveertig dagen²² – berekend zoals hierboven weergegeven –, die ingaat als volgt:

- 1° hetzij de dag na deze van de betekening, wanneer dergelijke betekening vereist is;
- 2° hetzij, wat betreft vergunningsbeslissingen, de dag na deze van aanplakking of, wat betreft valideringsbeslissingen en registratiebeslissingen, de dag na deze van de opname in het vergunningenregister.

De decreetgever expliciteerde dat – in het geval van een aanplakking – de termijn ingaat de dag na deze van de startdatum van de aanplakking en niet – zoals bepaalde rechtsleer suggereerde – vanaf het einde van de periode van aanplakking.

Zoals hierboven weergegeven, moet een beroep bij de Raad worden ingesteld per **beveiligde zending** en dat op straffe van onontvankelijkheid.

De Raad verzoekt om het verzoekschrift in vijfvoud (één origineel en vier afschriften) aan de Raad voor Vergunningsbetwistingen te bezorgen.

Indien ook om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de vergunning wordt verzocht, dient het schorsingsverzoek samen – en bij voorkeur in één en hetzelfde verzoekschrift – met het vernietigingsverzoek ingediend te worden.

Indien de verzoekende partij geen **keuze van woonplaats** bij haar raadsman heeft gedaan, zal de Raad alle briefwisseling voeren rechtstreeks met de verzoekende partij zelf.

Gelijktijdig met de indiening van het verzoekschrift stuurt de verzoeker een afschrift van het verzoekschrift per beveiligde zending en ter informatie aan de verweerder en aan de begunstigde van de vergunning of de valideringsbeslissing (artikel 4.8.16, §5 VCRO). Dit is evenwel geen ontvankelijkheidsvereiste.²³

Het verzoekschrift dient te voldoen aan de **vormvereisten**, vermeld in artikel 4.8.16, §3 VCRO, opdat het door de griffier ingeschreven wordt in het register (artikel 4.8.17, §1 VCRO).

De volgende vormvereisten worden door de griffier uitsluitend beoordeeld op basis van het verzoekschrift: de naam, de hoedanigheid en het adres van de verzoeker; een uiteenzetting van de feiten; een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur; een omschrijving van de wijze waarop deze

²¹ Decreet van 18 november 2011 tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inzake de beroepsmogelijkheden, *B.S.* 19 december 2011.

²² Zie ook artikel 5 van het Decreet van 8 juli 2011 tot wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en Grondwettelijk Hof nr. 8/2011 van 27 januari 2011.

²³ Zie o.m. RvVb A/2010/0015, 19 mei 2010 (rolnr. 2009/0064/SA/3/0038) en RvVb S/2010/0041, 30 juli 2010 (rolnr. 2010/0296/SA/2/0279). Zie ook RvVb A/2011/0045, 19 april 2011 (rolnr. 2010/0336/A/2/0130).

regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden wordt of worden; en in voorkomend geval de redenen op grond waarvan, bij wijze van voorlopige voorziening, om de schorsing van de vergunningsbeslissing wordt verzocht.

De overige vormvereisten – de naam en het adres van de verweerder en het voorwerp van het beroep – worden beoordeeld op basis van het verzoekschrift en eventuele bijkomende overtuigingsstukken. Gelet op de decreetswijziging van 16 juli 2010 is het hechten van een afschrift van de bestreden beslissing aan het verzoekschrift trouwens een vormvereiste.

Zo heeft de Raad beslist dat wanneer de bestreden beslissing waaruit de naam en het adres van de verweerder blijkt, is toegevoegd aan het verzoekschrift, het verzoekschrift door de griffier wordt ingeschreven op het register.

Indien de verweerder niet of onvolledig wordt aangeduid in het verzoekschrift en de bestreden beslissing waaruit de naam en het adres van de verwerende partij zou kunnen blijken, ontbreekt, stelt de griffier de verzoeker in staat om het verzoekschrift te regulariseren.

Indien het verzoekschrift de naam en het adres vermeldt van een verweerder, hoewel dit, gelet op de bestreden beslissing, niet de correcte verweerder is, zijn de vormvereisten wel degelijk vervuld en wordt het verzoekschrift door de griffier ingeschreven op het register.

Gelet op het inquisitoriaal karakter van de procedure voor de Raad meent de Raad immers dat de griffier op basis van de gegevens van het verzoekschrift en/of de bestreden beslissing de correcte verweerder aanwijst en nadat de verzoeker het rolrecht heeft betaald, de door de griffier aangeduide verweerder als verwerende partij in het geding dient te worden aangeschreven met het oog op het toesturen van het administratief dossier en een antwoordnota aan de Raad. De door de verzoeker aangeduide doch foutieve verweerder wordt door de griffier wel aangeschreven als mogelijke belanghebbende in de zaak.

De Raad heeft daarnaast de volgende interpretatie gegeven aan de **'hoedanigheid'**, vermeld in de artikelen 4.8.16, §3, tweede lid, 1° en 4.8.19, §1, derde lid, 1° VCRO.

Indien een verzoekschrift of een verzoek tot tussenkomst wordt ingediend door een natuurlijke persoon in persoonlijke naam, valt de hoedanigheid samen met de bekwaamheid van de verzoekende partij respectievelijk de verzoeker tot tussenkomst.

Het vaststellen van de vereiste hoedanigheid is evenwel van belang indien het beroep of het verzoek tot tussenkomst wordt ingesteld in naam van een andere natuurlijke persoon of van een groepering, feitelijke vereniging of een rechtspersoon die alleen kunnen handelen door toedoen van de bevoegde organen die een beslissing moeten verlenen om een beroep in te stellen of tussen te komen in een zaak.

De Raad is van oordeel dat het onderzoek naar de hoedanigheid van de verzoeker of de verzoeker tot tussenkomst – en de mogelijk daaruit volgende niet-ontvankelijkheid van het beroep of van het verzoek tot tussenkomst – ambtshalve door de Raad dient te worden onderzocht en vastgesteld.

Derhalve dienen bij een beroep van een (privaatrechtelijke) rechtspersoon de meest recente statuten, de akte van aanstelling van zijn organen en de beslissing van het daartoe bevoegde orgaan om een beroep in te stellen of een verzoek tot tussenkomst in te dienen, aan het verzoekschrift te worden toegevoegd. Bij een beroep of een verzoek tot tussenkomst van een overheid (zoals van een gemeente of van een college van burgemeester en schepenen) dient de beslissing (zoals van het college van burgemeester en schepenen) om in rechte op te treden, te worden gevoegd. In deze beslissing dient duidelijk geëxpliciteerd te worden of, bijkomend, ook een vordering tot schorsing ingesteld wordt.

Vandaar dat de verzoekende partij of haar raadsman aangeschreven worden met het verzoek om het ingediende verzoekschrift te regulariseren, indien de vormvereiste 'hoedanigheid' niet is vervuld, zoals hierboven vermeld.

Indien voormelde documenten ontbreken bij een verzoek tot tussenkomst wordt de verzoekende partij tot tussenkomst voorlopig toelating verleend om in de debatten betreffende het ingestelde beroep tussen te komen, wordt ze verzocht om de noodzakelijke stukken aan de Raad over te maken en wordt de uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst uitgesteld tot de beslissing in de schorsingsprocedure of de beslissing ten gronde.

Indien het beroep niet voldoet aan deze vormvereisten, wordt het beroep niet geregistreerd en stelt de griffier in dat geval de verzoeker in staat om het verzoekschrift te **regulariseren**, binnen een vervaltermijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van de regularisatiemogelijkheid.

De verzoekende partij die haar verzoekschrift tijdig regulariseert, wordt geacht het te hebben ingediend op de datum van de eerste verzending ervan.

Een verzoekschrift dat niet, onvolledig of laattijdig is geregulariseerd, wordt geacht niet te zijn ingediend (artikel 4.8.17, §2 VCRO).

De **registratie** van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot schorsing en/of vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard.²⁴

Krachtens artikel 4.8.18 VCRO is elke verzoekende partij, d.i. elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die in het verzoekschrift aangeduid zijn als verzoekende partij, een **rolrecht** verschuldigd. De verzoekende partij wordt na het inschrijven van het verzoekschrift op het register van de Raad met een aangetekende zending door de griffier verzocht om het rolrecht te betalen. Tegelijkertijd stelt de griffier de verzoeker in kennis van de samenstelling van de bevoegde kamer.

Hoewel decretaal niet verplicht, brengt de Raad op dat ogenblik eveneens de houder of de begunstigde van de vergunning op de hoogte dat een beroep is ingesteld tegen de bestuurlijke beslissing betreffende een door hem aangevraagde vergunning. Dit gebeurt per gewone brief, vermits het enkel een kennisgeving van het ingediende beroep betreft en het geen termijnen doet ingaan.

Voor elk verzoekschrift heeft de Vlaamse Regering het rolrecht dat verschuldigd is per verzoekende partij bij het aanhangig maken van een vordering tot vernietiging, vastgesteld op 175 euro, terwijl het rolrecht dat verschuldigd is per verzoekende partij bij het indienen van een accessoire vordering tot schorsing, 100 euro bedraagt.²⁵ Dit betekent dat bij een verzoekschrift

²⁴ O.m. RvVb A/2010/0025, 15 september 2010 (2009/0120/A/3/0121).

²⁵ Artikel 9, §1, Besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 tot regeling van sommige aspecten van de organisatie en werking van de Raad voor vergunningsbetwistingen, zoals gewijzigd door het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2011 tot wijziging van artikel 7 en 9 en tot invoering van artikel 9/1 tot 9/3 in het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 tot regeling van sommige aspecten van de organisatie en werking van de Raad voor vergunningsbetwistingen.

tot schorsing en vernietiging per verzoekende partij een rolrecht van in totaal 275 euro verschuldigd is.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en de leidend ambtenaar van het departement RWO optredend in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 5° VCRO, zijn door de Vlaamse Regering telkens vrijgesteld van de betaling van enig rolrecht.

Een verzoekende partij van wie de aanspraak rechtmatig lijkt en die aantoonst dat haar inkomsten ontoereikend zijn, kan vrijgesteld worden van de betaling van enig rolrecht. Daartoe richt de verzoekende partij een verzoek aan de Raad gelijktijdig met het indienen van haar verzoekschrift.²⁶

De ontoereikendheid van de inkomsten wordt beoordeeld op basis van het Koninklijk Besluit van 18 december 2003 tot vaststelling van de voorwaarden van de volledig of gedeeltelijke kosteloosheid van de juridische tweedelijnsbijstand en de rechtsbijstand. Na de beoordeling van de ontoereikendheid van de inkomsten, brengt de griffier de verzoeker schriftelijk op de hoogte van de beslissing over de vrijstelling van de betaling van het rolrecht.

Het rolrecht wordt gestort op de rekening van het Grondfonds. De storting wordt verricht binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van het verzoek tot betaling. Artikel 4.8.18, vierde lid VCRO bepaalt dat indien het rolrecht niet binnen de vermelde termijn gestort is, het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard en dat de niet tijdige betaling niet geregulariseerd kan worden. Gelet op de cassatierechtspraak die verwijst naar het algemene rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd²⁷, biedt de Raad de verzoekende partij evenwel alsnog de mogelijkheid om een mondelinge toelichting te geven over de redenen van niet tijdige betaling en te duiden waarom deze redenen overmacht of onoverwinnelijke dwaling zouden uitmaken.

Indien er verschillende verzoekende partijen in het verzoekschrift aangeduid werden, maar desalniettemin slechts 175 euro rolrecht op de rekening van het Grondfonds gestort werd, gaat de Raad ervan uit dat enkel de eerst aangeduide verzoekende partij in het verzoekschrift het rolrecht betaald heeft. Uiteraard kunnen verzoekende partijen ook steeds de Raad melden wie van hen het rolrecht zal betalen of betaald heeft.

Verzoekende partijen dienen uiteraard rekening te houden met het feit dat diegene die effectief het rolrecht betaalt, ook over het noodzakelijke belang beschikt om een verzoekschrift in te dienen én met artikel 4.8.16, §1, tweede lid VCRO dat bepaalt dat de belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, geacht wordt te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden.

De Raad vraagt de verzoekende partij tevens om de Raad een kopie van het betalingsbewijs – met inbegrip van de betalingsdatum en een eventueel BTW-nummer – te bezorgen en om het ingediende verzoekschrift ter informatie en bij voorkeur in een word-bestand aan de Raad te bezorgen per e-mail.

Nadat de verzoekende partij tijdig het rolrecht heeft betaald en het verzoekschrift, wat dat betreft, ontvankelijk is, maakt de griffier luidens artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO een afschrift van het verzoekschrift over aan de verwerende partij en aan de belanghebbenden bij de zaak, vermeld in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor zover zij kunnen worden bepaald. De griffier stelt hen

²⁶ Artikel 9, §4, Besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009.

²⁷ R.v.St. nr. 219.929, 25 juni 2012.

tegelijkertijd in kennis van de samenstelling van de bevoegde kamer. De eventuele overtuigingsstukken toegevoegd aan het verzoekschrift kunnen op de griffie geraadpleegd worden.

De belanghebbenden vermeld in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO, zijnde de bij het dossier betrokken adviserende instanties aangewezen krachtens artikel 4.7.16, §1, eerste lid, respectievelijk artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO, kunnen enkel door de griffier op het eerste gezicht worden bepaald, indien deze af te leiden zijn op grond van het verzoekschrift of de oorspronkelijke beslissing en de bestreden beslissing, van zodra deze aanwezig zijn in het dossier.

4.4. Tussenkost

Krachtens artikel 4.8.19, §1 VCRO kan elk der belanghebbenden, vermeld in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, tussenkomen in een zaak. Een verzoek tot tussenkost wordt ingediend binnen een vervalt termijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van een afschrift van het verzoekschrift door de griffier conform artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO. Bij ontstentenis van dergelijke betekening, kan de Raad echter een latere tussenkost toelaten, voor zover deze tussenkost de procedure op generlei wijze vertraagt.

Een **verzoek tot tussenkost** wordt gedagtekend en bevat de naam, de hoedanigheid en het adres van de tussenkostende partij en de vermelding van de zaak waarin de tussenkostende partij wenst tussen te komen. Dit laatste kan aan de hand van het rolnummer. De verzoeker tot tussenkost verduidelijkt best onmiddellijk haar belang als tussenkostende partij.

De bevoegde kamer doet onmiddellijk uitspraak over de ontvankelijkheid van een verzoek tot tussenkost (artikel 4.8.19, §2 VCRO).

Luidens artikel 4.8.19, §3 VCRO stelt de Raad de tussenkostende partij in de gelegenheid om een schriftelijke uiteenzetting over de zaak te geven. De Raad stelt hiervoor een termijn vast, die niet korter mag zijn dan vijftien dagen. De Raad legt in principe telkens een termijn vast van 30 kalenderdagen. De tussenkostende partij kan aan de schriftelijke uiteenzetting de geïnterpreteerde overtuigingsstukken toevoegen die zij nodig acht.

Voor de modaliteiten van een verzoek tot tussenkost in de schorsingsprocedure kan naar bovenstaande passage inzake de 'vordering tot schorsing' worden verwezen.

Krachtens artikel 4.8.19, §1/1 VCRO is elke tussenkostende partij een **rolrecht** verschuldigd. De Vlaamse Regering heeft het rolrecht vastgesteld op 100 euro per tussenkostende partij (d.i. per natuurlijke persoon of rechtspersoon) en dat ongeacht of de verzoeker tot tussenkost wenst tussen te komen in de schorsings- en/of vernietigingsprocedure.²⁸

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en de leidend ambtenaar van het departement RWO, optredend in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 5° VCRO, zijn vrijgesteld van de betaling van het rolrecht.

²⁸ Artikel 9, §1, Besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009.

De tussenkomende partij van wie de aanspraak rechtmatig lijkt en die aantoonde dat haar inkomsten ontoereikend zijn, richt – conform artikel 9, §4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 – een verzoek aan de Raad, gelijktijdig met het indienen van het verzoekschrift tot tussenkomst, om vrijgesteld te worden van de betaling van het rolrecht.²⁹

De ontoereikendheid van de inkomsten wordt beoordeeld op basis van het Koninklijk Besluit van 18 december 2003 tot vaststelling van de voorwaarden van de volledige of gedeeltelijke kosteloosheid van de juridische tweedelijnsbijstand en de rechtsbijstand.

Na beoordeling van de ontoereikendheid van de inkomsten, brengt de griffier de tussenkomende partij schriftelijk op de hoogte van de beslissing over de vrijstelling van de betaling van het rolrecht, samen met de uitspraak over de ontvankelijkheid van een verzoek tot tussenkomst, vermeld in artikel 4.8.19, § 2 VCRO.

Het rolrecht (100 euro of een veelvoud – afhankelijk van het aantal tussenkomende partijen) wordt gestort op de rekening van het Grondfonds.

De storting moet op grond van artikel 4.8.19, §1/1 VCRO worden verricht binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van het verzoekschrift aan de belanghebbende.

Artikel 4.8.18, vierde lid VCRO bepaalt dat indien het rolrecht niet binnen de vermelde termijn gestort is, het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard en dat de niet-tijdige betaling niet geregulariseerd kan worden. Gelet op de cassatierechtspraak die verwijst naar het algemene rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd³⁰, biedt de Raad de verzoekende partij tot tussenkomst evenwel alsnog de mogelijkheid om een toelichting te geven over de redenen van niet-tijdige betaling en te duiden waarom deze redenen overmacht of onoverwinnelijke dwaling zouden uitmaken.

De Raad vraagt de verzoekende partij tot tussenkomst tevens om een kopie van het betalingsbewijs – met inbegrip van de betalingsdatum en een eventueel BTW-nummer – toe te voegen aan het verzoek tot tussenkomst.

4.5. Vooronderzoek

Krachtens artikel 4.8.20, §1 VCRO dient de verwerende partij een **antwoordnota**, een geïnterviewd administratief dossier en eventuele bijkomende en geïnterviewde overtuigingsstukken in, binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van het verzoekschrift door de griffier conform artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO.

Onder het administratief dossier conform artikel 4.8.20, §1 VCRO verstaat de Raad het volledige originele dossier op basis waarvan de bestreden beslissing is genomen.

Een afschrift van de antwoordnota wordt, desgevallend samen met een afschrift van de schriftelijke uiteenzetting van een eventuele tussenkomende partij, aan de verzoeker overgemaakt door de griffier, die de verzoeker tevens van de neerlegging van het administratief dossier in kennis stelt (artikel 4.8.20, §2, eerste lid VCRO).

De verzoeker kan een **wederantwoordnota** indienen binnen een vervaltijd van vijftien dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van een afschrift van de antwoordnota. De verzoekende partij kan aan de wederantwoordnota de geïnterviewde overtuigingsstukken toevoegen die zij nodig acht (artikel 4.8.20, §2, tweede lid VCRO).

²⁹ Artikel 9, §4, Besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009.

³⁰ R.v.St. nr. 219.930, 25 juni 2012.

Indien de verweerder verzuimd heeft om een tijdige antwoordnota in te dienen, wordt de verzoekende partij hiervan door de griffier in kennis gesteld, en mag ze de wederantwoordnota vervangen door een toelichtende nota (artikel 4.8.20, §2, derde lid VCRO).

4.6. Zitting

Na afloop van het vooronderzoek, worden de partijen **uitgenodigd** om op een openbare terechtzitting van de Raad te verschijnen. De zitting dient in beginsel georganiseerd te worden binnen een ordetermin van zestig dagen na de betekening van de wederantwoordnota of de toelichtende nota van de verzoeker (artikel 4.8.21 VCRO).

De uitnodiging wordt ten laatste vijftien dagen vóór de zitting aan de partijen toegestuurd. De uitnodiging vermeldt de plaats en het tijdstip van de zitting.

Een partij die wenst dat een **getuige** wordt gehoord, richt daartoe tijdens het vooronderzoek een verzoek aan de Raad. Artikel 9/1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 bepaalt de voorwaarden waaronder de partijen eigen getuigen kunnen meebrengen.

De Raad beoordeelt de noodzakelijkheid en relevantie van het verzoek om een getuige te horen en brengt de aanvrager schriftelijk op de hoogte van de beslissing of de getuige gehoord zal worden.

Indien de Raad beslist een getuige te horen, is de partij die dit verhoor gevraagd heeft, gehouden vóór dat verhoor een voorschot ten bedrage van het getuigengeld in consignatie te geven. In de loop van het verhoor kan een aanvullend voorschot worden geëist als daartoe grond bestaat.

De hierboven vermelde kennisgeving vermeldt de grootte van het verschuldigde getuigengeld. Is de aanvraag door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar of de leidend ambtenaar van het departement RWO ingediend, dan wordt het getuigengeld voorgesloten vanuit het Grondfonds en als uitgaven in de rekeningen ten laste van de begroting van het Grondfonds geboekt.

Indien de partij nalaat het vereiste voorschot te storten, wordt ze geacht af te zien van het horen van de getuige. Aan iedere getuige, ook al verschijnt hij vrijwillig, wordt gevraagd of hij getuigengeld wil.

Het getuigengeld bedraagt maximaal 200 euro en wordt door het alleenzetelende raadslid of de kamervoorzitter toegekend.

De partijen kunnen ter zitting in beginsel geen **bijkomende stukken** overmaken aan de Raad (artikel 4.8.22 VCRO), met uitzondering van stukken die expliciet door de Raad gevraagd werden neer te leggen, bijvoorbeeld in het kader van de beoordeling van een verzoek tot tussenkomst. Ook stukken die ontbreken in het administratief dossier of stukken die niet gekend waren op ogenblik dat een (laatste) schriftelijk stuk ingediend kon worden, kunnen – na beoordeling door de kamervoorzitter – eventueel nog overgemaakt worden aan de Raad.

De zittingen zijn **openbaar**, behoudens indien het alleenzetelende raadslid of de kamervoorzitter, al dan niet op verzoek van de partijen of één ervan, oordeelt dat gewichtige redenen aanwezig zijn die zich tegen de openbaarheid verzetten. Het beroep wordt op tegenspraak behandeld. De

partijen pleiten in elkaars aanwezigheid. Het alleenzetelende raadslid of de kamervoorzitter sluit de debatten na de pleidooien en in voorkomend geval na de wederantwoorden (artikel 4.8.23 VCRO).

Bij regelmatige oproeping belet de afwezigheid van de partijen of één ervan de geldigheid van de zitting niet (artikel 4.8.24 VCRO). Na overeenkomst met de andere partijen kan evenwel een verzoek tot uitstel aan de Raad gericht worden. De kamervoorzitter beslist of en op welke wijze uitstel wordt verleend.

In principe zetelt de eerste kamer elke maandagnamiddag, de tweede kamer elke dinsdagnamiddag en de derde kamer elke woensdagnamiddag, telkens vanaf 13u30. De vierde kamer zetelt in principe elke woensdagvoormiddag, vanaf 9u30. De partijen en/of hun raadsman dienen aanwezig te zijn ten laatste tien minuten voor het gestelde aanvangsuur.

Advocaten verschijnen en pleiten voor de Raad zonder toga.

4.7. Uitspraak

De Raad beraadslaagt en beslist achter gesloten deuren over zijn uitspraken. De uitspraken van de Raad worden in beginsel uitgebracht binnen een ordetermin van zestig dagen, die ingaat de dag na die van de zitting (artikel 4.8.26, §1 VCRO).

Krachtens artikel 4.8.26, §2 VCRO legt de Raad in zijn uitspraak **het geheel van de kosten** ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld. De kosten bestaan uit het rolrecht, betaald door de verzoekende partij(en), en uit het getuigengeld.

Het getuigengeld wordt begroot en toegekend op grond van de daartoe door de Vlaamse Regering bepaalde regelen.

De mogelijke terugbetaling van het rolrecht en het getuigengeld aan de procespartij die dit op het grondfonds gestort heeft, gebeurt niet door de Raad, maar onmiddellijk door de procespartij die door de Raad veroordeeld wordt in de kosten.

De uitspraken van de Raad worden ondertekend door het alleenzetelende raadslid of de kamervoorzitter en door de griffier. De uitspraken van de Raad zijn openbaar (artikel 4.8.26, §3 VCRO).

De griffier zendt kosteloos een **afschrift** van de uitspraak aan de partijen en aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar het betrokken onroerend goed gelegen is, binnen een ordetermin van vijftien dagen na de dagtekening ervan (artikel 4.8.27 VCRO).

De afgifte door de griffier van een afschrift of uittreksel van een uitspraak aan anderen geeft aanleiding tot de betaling van een vergoeding van 50 cent per bladzijde.

Als de griffier het afschrift of uittreksel per post opstuurt, is een aanvullende vergoeding verschuldigd die gelijk is aan de kosten van een niet-aangetekende brief van genormaliseerd formaat.

Het verschuldigde bedrag wordt gestort op rekening van het Grondfonds met de vermelding van het arrestnummer en de naam van de persoon die het afschrift of uittreksel aanvraagt, voor de griffier het afschrift of het uittreksel uitreikt.

De vergoeding die verschuldigd is op één en hetzelfde verzoek voor één en dezelfde zaak mag niet meer bedragen dan 1.250 euro.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar of de leidend ambtenaar van het departement RWO die om de afgifte van een afschrift of een uittreksel van een uitspraak verzoekt, is vrijgesteld van de betaling van deze vergoedingen.

Op grond van artikel 4.8.30 VCRO worden de uitspraken geanonimiseerd op de website van de Raad gepubliceerd.

3. Procedurele wijzigingen voor de beroepen ingediend vanaf 1 september 2012

Op 1 september 2012 trad het decreet van 6 juli 2012 houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wat de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft in werking.

De Vlaamse Regering heeft het decreet uitgevoerd met een besluit van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit). Ook dit besluit trad in werking op 1 september 2012.

Met deze wijzigingen wordt de procedure bij de Raad grondig hervormd en doen er eveneens een aantal nieuwigheden hun intrede.

1. Procedurebesluit

De Raad beschikt voor de beroepen ingediend vanaf 1 september 2012 over een procedurebesluit waarin onder meer een aantal duidelijke regels zijn voorgeschreven met betrekking tot :

- de bijstand door een raadsman (artikel 3 Procedurebesluit) ;
- de berekening van de termijnen (artikel 4 Procedurebesluit) ;
- de verplichting tot woonplaatskeuze (artikel 5 Procedurebesluit) ;
- het opschrift van een verzoekschrift en van een verzoek tot tussenkomst (artikelen 11 en 17 Procedurebesluit) ;
- het samenvoegen van beroepen (artikel 10 Procedurebesluit) ;
- etc.

2. Vereenvoudigde behandeling

Conform nieuw artikel 4.8.14 VCRO en artikel 16 Procedurebesluit kan de Raad na registratie van het verzoekschrift – zelfs na regularisatie – besluiten dat een beroep doelloos of kennelijk niet-ontvankelijk is, of dat de Raad kennelijk onbevoegd is.

Deze vaststellingen worden aan de verzoekende partij meegedeeld waarna deze over een vervaltermijn van vijftien dagen beschikt om zich hiertegen te verweren met een verantwoordingsnota.

3. Gewijzigde behandelingstermijnen

Een aantal termijnen zijn aangepast. Enkele niet-exhaustieve voorbeelden:

- de betalingstermijn voor het rolrecht (zowel voor de verzoekende partij als voor de verzoekende partij tot tussenkomst) is ingekort van 30 dagen naar 15 ;
- de termijn om een verzoek tot tussenkomst in te dienen is 20 dagen in plaats van 30 ;
- de termijn voor de verwerende partij om een antwoordnota in de loutere vernietigingsprocedure in te dienen is verlengd van 30 dagen naar 45 ;
- de termijn die de verzoekende partij krijgt om een wederantwoord- of toelichtende nota in te dienen is eveneens verlengd van 15 dagen naar 30 dagen.

4. Verhouding schorsing- en vernietigingsprocedure

Voortaan zullen de schorsings- en vernietigingsprocedure, in tegenstelling tot het parallelle verloop van beide procedures gedurende de afgelopen werkjaren, elkaar opvolgen en zal de procedure over de ingediende vordering tot vernietiging pas geïnitieerd worden door een verzoek tot voortzetting (nieuw artikel 4.8.19 VCRO) na het gevelde arrest over de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

In geval van verwerping van het schorsingsverzoek zal de verzoekende partij een verzoek tot voortzetting moeten indienen om de vernietigingsprocedure te activeren. Schorst de Raad de uitvoering van de bestreden beslissing, dan is het aan de verwerende en/of tussenkomende partij om de voortzetting te vragen.

Ook de termijnen voor het indienen van nota's in de vernietigingsprocedure vangen pas aan na de betekening van het arrest aangaande de gevorderde schorsing.

Belangrijk is ook dat wanneer de verzoekende partij niet verschijnt noch vertegenwoordigd is op de openbare terechtzitting over de vordering tot schorsing, deze schorsing verworpen wordt (nieuw artikel 4.8.17 VCRO).

5. Bestuurlijke lus

Ter oplossing van een voor de Raad gebrachte betwisting kan de Raad met een tussenarrest in elke stand van geding het vergunningverlenende bestuursorgaan de mogelijkheid bieden om binnen de termijn die de Raad bepaalt een onregelmatigheid in de bestreden beslissing te herstellen of te laten herstellen op voorwaarde dat de beslissing gehandhaafd kan blijven (nieuw artikel 4.8.4 VCRO).

Als het vergunningverlenend bestuursorgaan hier op ingaat, hebben de overige procespartijen de mogelijkheid tot tegenspraak.

6. Bemiddeling

Ter oplossing van een voor de Raad gebrachte betwisting kan de Raad op gezamenlijk verzoek van de partijen of op eigen initiatief maar met akkoord van de partijen met een tussenarrest een bemiddeling bevelen zolang het beroep niet in beraad is genomen (nieuw artikel 4.8.5 VCRO).

Een bemiddelingsakkoord bereikt door de procespartijen wordt bekrachtigd door de Raad, tenzij het akkoord strijdig is met de openbare orde, regelgeving of stedenbouwkundige voorschriften.

Hoofdstuk 2

De Raad als organisatie

1. Algemene structuur

1. Decretale structuur

Artikel 4.8.4 VCRO bepaalde dat de Raad bestaat uit vijf raadsleden. Nieuw artikel 4.8.33 VCRO vermeldt niet langer een aantal.

Artikel 4.8.5, §1 VCRO (nieuw artikel 4.8.34, § 1 VCRO) stelt dat niemand tot raadslid benoemd kan worden tenzij hij houder is van een masterdiploma in de rechten; ten minste zevenendertig jaar oud is op het ogenblik van de benoeming; een grondige kennis heeft van en ten minste tien jaar nuttige ervaring heeft in het domein van het Vlaamse ruimtelijkeordeningsrecht.

De Raad kiest uit zijn midden een voorzitter die aan het hoofd staat van de Raad. Vanaf het werkjaar 2013-2014 zal de voorzitter een hernieuwbaar mandaat van drie jaar opnemen (nieuw artikel 4.8.41, eerste lid VCRO).

Decretaal is vastgelegd dat de Raad bijgestaan wordt door griffiers en ondersteunend personeel. Ook hier zijn door de decreetswijziging de aantallen geschrapt, terwijl ook de selectiecriteria voor het ondersteunend personeel niet langer in het decreet zijn opgenomen, maar wel door het reglement van orde van de Raad kunnen worden bepaald (nieuw artikel 4.8.39, §2, tweede lid VCRO).

Nieuw artikel 4.8.39, §1 VCRO stelt dat niemand tot griffier kan benoemd worden tenzij hij houder is van een masterdiploma in de rechten en een nuttige juridische beroepservaring kan doen gelden.

2. Het reglement van orde van de Raad

Om operationeel te zijn moest de Raad voor Vergunningsbetwistingen een reglement van orde aannemen dat de Vlaamse Regering vervolgens uiterlijk op 30 november 2009 moest bekrachtigen (artikelen 4.8.9 en artikel 7.5.8, §5 VCRO).

De Raad voor Vergunningsbetwistingen heeft op 16 november 2009 een reglement van orde aangenomen. De Vlaamse Regering heeft dit reglement op 20 november 2009 bekrachtigd.

Krachtens artikel 4.8.9 VCRO treedt het reglement van orde in werking de dag van de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad. De publicatie is op 30 november 2009 gebeurd.

Vanaf 1 december 2009 is de Raad voor Vergunningsbetwistingen operationeel.

Het reglement van orde (RvO) is te raadplegen op de website van de Raad (www.rvvb.be).

De algemene vergadering van de Raad, het college van alle raadsleden, beraadslaagt conform artikel 1 van het reglement van orde, onder leiding van de voorzitter, collegiaal over alle aangelegenheden die de werking en organisatie van het administratief rechtscollege betreffen (o.m. de beoordeling en voordracht van kandidaat-raadsleden; de benoeming van personeelsleden; de verkiezing van de voorzitter; de ontzetting en schorsing van raadsleden; het aannemen en wijzigen van het reglement van orde; de aanduiding van de kamervoorzitters van

de meervoudige kamers; de toewijzing van griffiers aan een kamer; het goedkeuren van het jaarverslag en het beleidsplan; de verwijzing van een beroepsdossier naar een meervoudige kamer; het goedkeuren van de deontologische code).

De voorzitter is belast met de dagelijkse leiding van de Raad en is de woordvoerder van de Raad. Hij kan deze bevoegdheid delegeren (artikel 4 RvO).

De algemene vergadering kan een griffier belasten met de leiding van de griffie (artikel 6 RvO) en kan een griffier, adviseur of administratief personeelslid benoemen tot beheerder (artikel 12 RvO).

De Raad bestaat ten slotte in principe uit 7 kamers. De eerste tot en met de vijfde kamer zetelt met één raadslid. De zesde en de zevende kamer zijn meervoudige kamers die zetelen met drie raadsleden, waaronder een kamervoorzitter, aangewezen door de algemene vergadering (artikel 15 RvO).

2. Organisatiestructuur

De Raad als organisatie heeft nood aan een passende organisatiestructuur die de werking van de organisatie en de operationele processen moet faciliteren. Een organisatiestructuur of organogram is immers het instrument om de strategie van 'operational excellence' te vertalen naar de dagelijkse werking van de Raad.

Op basis van de verworven inzichten in de strategische richting van de Raad, het definiëren van de missie en visie, en de processen die de werking van de Raad omvatten, werd een organisatiestructuur opgesteld.

Bij het uittekenen van de organisatiestructuur is vertrokken van enkele bepalende kernprincipes voor de Raad:

- nieuw artikel 4.8.41, tweede lid VCRO bepaalt dat de voorzitter van de Raad aan het hoofd staat van de Raad;
- het evenwicht tussen de inhoudelijke onafhankelijkheid van de raadsleden en de eenheid van rechtspraak is bepalend voor de werking en de structuur van de Raad;
- artikel 12 van het reglement van orde van de Raad – dat is bekrachtigd door de Vlaamse Regering – voorziet in het benoemen van een beheerder onder het gezag van de voorzitter.

1. Functies binnen de Raad

Binnen de Raad zijn 4 soorten functies terug te vinden:

- Een **raadslid** met focus op het inhoudelijke proces van het behandelen van vergunningsbetwistingen.
Binnen dit proces draagt het raadslid de eindverantwoordelijkheid en binnen deze functie staat het nemen van gespecialiseerde beslissingen centraal. Het inhoudelijke voorbereidende werk voor de te nemen beslissingen gebeurt door de jurist.
- Een **jurist** met focus op de inhoudelijke voorbereiding van uitspraken. Deze jurist bereidt de dossiers inhoudelijk voor.

- Een **griffiemedewerker** met focus op informatieverwerking. Dit is een vrij brede functie die ook onthaal en het administratief verwerken van processtukken omvat. De griffiemedewerker verzorgt de administratieve ondersteunende taken binnen de griffie en de administratieve ondersteunende taken voor de verschillende kamers van de Raad.
- Een **griffier** die de griffie leidt en organiseert en die de griffiemedewerkers coördineert.

2. Rollen binnen de Raad

Enkele functies kunnen een specifieke rol opnemen binnen de Raad. Deze rollen zijn in principe tijdelijk van karakter en kunnen toegewezen worden aan de verschillende personeelsleden van de Raad.

Een rol omschrijft een bundeling van taken, activiteiten of processen die tijdelijk door een medewerker met de juiste vaardigheden zal worden ingevuld.

De **voorzitter** is een rol die toegewezen wordt aan een raadslid. De voorzitter staat aan het hoofd van de Raad, leidt de algemene vergadering van raadsleden en is de woordvoerder van de Raad. Tot en met het werkjaar 2012-2013 is de voorzitter jaarlijks verkozen. Daarna voorziet de VCRO dat de voorzitter voor een hernieuwbaar mandaat van drie jaar wordt verkozen.

In het organogram wordt de rol van **beheerder** opgenomen met het oog op een efficiënte en daadkrachtige organisatie. De beheerder staat garant voor de continuïteit van de organisatorische aansturing.

De beheerder staat in voor de operationele en dagelijkse leiding en het beheer van de Raad, evenwel – gelet op artikel 4.8.41 VCRO – uitdrukkelijk onder het gezag van de voorzitter die aan het hoofd van de Raad staat en de eindverantwoordelijkheid behoudt.

De beheerder beschikt in een dergelijke structuur over voldoende autonomie binnen de operationele en dagelijkse werking van de Raad, zeker wat betreft de ondersteunende diensten. De beheerder rapporteert aan de voorzitter en aan het college van raadsleden.

Dit heeft als eerste belangrijk voordeel dat de operationele en dagelijkse leiding en het beheer van de Raad opgenomen wordt door een functieprofiel dat – in tegenstelling tot het profiel van raadslid – daar optimaal bij aansluit. Dit heeft als tweede belangrijk voordeel dat de voorzitter zijn functie als raadslid en als voorzitter van een kamer ten volle en efficiënt kan invullen. Daardoor kunnen alle raadsleden optimaal focussen op de kerntaak van de Raad, met name het inhoudelijk behandelen van de dossiers. Ten derde is het nuttig dat de dagelijkse leiding van het rechtscollege gebeurt door een functieprofiel dat gedegen kennis en verregaande ervaring heeft met de werking en organisatie van een entiteit binnen de Vlaamse overheid.

3. Beleidsmodel

Een bepalende keuze voor het behandelen van de instroom aan beroepen is de keuze van het beleidsmodel. De Raad heeft niet gekozen voor het traditionele model van de 'professionele artisanale alleenwerker' waarbij de bestuursrechter zelfstandig en alleen instaat voor het uitschrijven van het arrest.

De Raad heeft het **model van werken in teamverband** geïmplementeerd waarbij de raadsleden ondersteund worden door inhoudelijke medewerkers (juristen) bij de voorbereiding, de

behandeling en de verwerking van de uitspraak. De jurist doet voorstellen voor de zaakafhandeling en bereidt de dossiers inhoudelijk voor. Het raadslid blijft verantwoordelijk voor de juridische inhoud van de uitspraak.

Doel is **delegatie van rechterlijk werk naar juridische medewerkers**. Dit heeft niet alleen consequenties naar het personeelskader (profiel van personeelsleden, inclusief bijhorende budgettering) van de Raad, maar tevens naar de competenties waarover een raadslid bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen moet beschikken.

Belangrijke voorwaarde is dat het raadslid moet kunnen los laten en delegeren. Zo niet daalt de efficiëntie naarmate het raadslid meer juridische medewerkers heeft. Dit vergt een aangepaste leidinggevende stijl vanwege het raadslid die georiënteerd is op delegatie van rechterlijk werk.

Een belangrijk voordeel aan werken in teamverband is de daling aan (nalees- en onderzoeks)tijd die het raadslid besteedt aan een dossier dat voorbereid wordt door een juridisch medewerker. Door het aanpassen in de mentaliteit over het aansturen van medewerkers en het delegeren van taken kan een duidelijke productiviteitswinst geboekt worden.

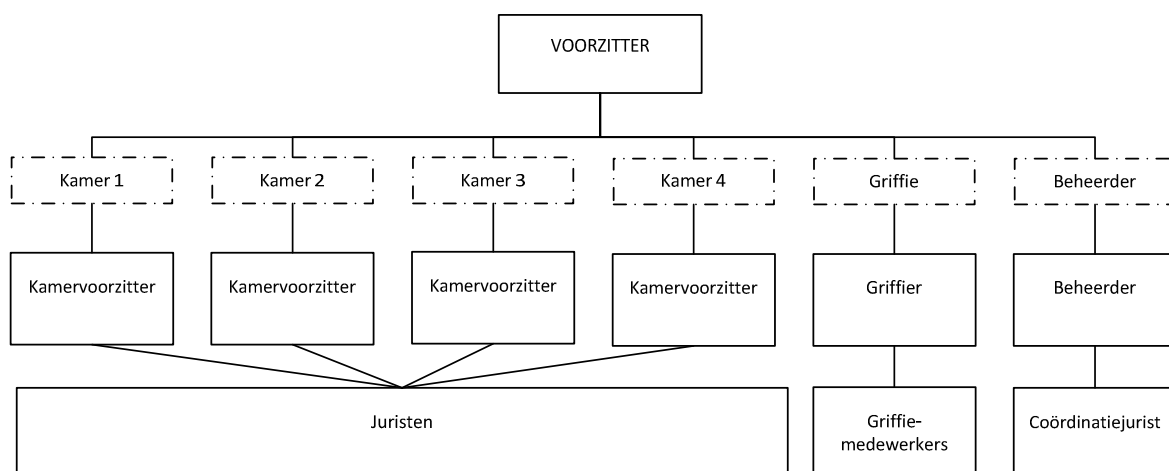
Werken in teamverband kan ook betekenen dat in de toekomst gewerkt wordt met 'referentierechters' in plaats van de 'all rounder', zodat elk raadslid als aanspreek- en kennispunt fungeert voor specifieke aangelegenheden t.a.v. zijn collega's.

De Raad meent dat – indien hiervoor het nodige griffiepersoneel voor handen is – ook geïnvesteerd kan worden in de administratieve ondersteuning van het raadslid opdat deze zich inhoudelijk nog meer kan richten op zuiver 'magistratenwerk'. Ook hier is delegatie mogelijk. Zo kan een griffiemedewerker instaan voor de samenstelling van de dossiers voor de zitting, de juristen (functioneel) aansturen, de kamervoorzitter bijstaan, etc.

Ten slotte past ook de keuze voor een beheerder in dit beleidsmodel.

De keuze voor het 'teammodel' is het **meest efficiënt** in specifieke administratieve rechtscolleges.

4. Organogram

5. Huidige personeelsformatie

5.1. Raadsleden

Op 1 september 2009 – de dag van de inwerkingtreding van de VCRO en de dag van de formele oprichting van de Raad – hebben drie **raadsleden** hun ambt opgenomen.

De Raad is operationeel vanaf de publicatie van het reglement van orde in het Belgisch Staatsblad op 30 november 2009. Op dat ogenblik werd de Raad bijgestaan door 1 griffier en 1 griffiemedewerker.

Een vierde raadslid is benoemd vanaf 1 september 2011.

Elk raadslid zit als kamervoorzitter een **kamer** voor. Raadslid Eddy Storms werd toegewezen aan de eerste kamer, raadslid Hilde Lievens aan de tweede kamer, raadslid Filip Van Acker aan de derde kamer en raadslid Nathalie De Clercq aan de vierde kamer.

Voor het werkjaar 2011-2012 werd conform artikel 4.8.8 VCRO Hilde Lievens tot **voorzitter** van de Raad verkozen. Ook voor het vierde werkjaar is mevrouw Lievens verkozen tot voorzitter van de Raad.

5.2. Griffiers

De Raad wordt sinds 16 november 2009 bijgestaan door één **griffier** die belast is met de leiding van de griffie en die tevens de rol van **beheerder** op zich neemt.

De (vroeger decretaal) voorziene functie van tweede griffier is nog niet ingevuld.

De juristen kunnen, voor zover ze voldoen aan de decretale voorwaarden voor griffier, als toegevoegd griffier worden ingeschakeld op een openbare terechtzitting. Een tweede griffier zou het echter mogelijk maken dat de inzet van de juristen als toegevoegd griffier eerder uitzondering blijft dan regel, waardoor de juristen zich in de eerste plaats zouden kunnen toeleveren op de inhoudelijke voorbereiding van de dossiers.

5.3. Juristen

De Raad verkiest voortaan de functiebenaming 'jurist' voor zowel de statutaire 'adviseurs' als de contractuele 'junior-adviseurs' van de Raad die allen master in de rechten zijn, tewerkgesteld in de graad van adjunct van de directeur. Ook in de huidige VCRO is de benaming 'adviseur' verdwenen.

Vanaf het begin van het derde werkjaar zijn 10 juristen bij de Raad tewerkgesteld. Op 1 februari 2012 respectievelijk 1 maart 2012 zijn twee bijkomende juristen in dienst getreden bij de Raad. Een inlooperperiode was en is voor hen noodzakelijk.

Deze inhoudelijke medewerkers zijn gegroepeerd in **pools** die – omwille van de verscheidenheid aan ervaring en inhoudelijke expertise – viermaandelijks aan een andere kamer verbonden worden.

5.4. Coördinatiejurist

Vanaf 1 oktober 2012 zal een coördinatiejurist bij de Raad in dienst treden.

De kerndoelstelling van de functie van coördinatiejurist is het verder uitwerken van een performant systeem om bij de voorbereiding van ontwerpuitspraken in principiële of terugkerende geschillen tot een uniforme interpretatie van de regelgeving en de rechtspraak te komen. Daarnaast is hij verantwoordelijk voor het actief bijhouden en uitwisselen van kennis en ervaring binnen de Raad m.b.t. het stedenbouwkundig contentieux.

5.5. Griffiemedewerkers

De Raad wordt op dit ogenblik bijgestaan door 6, 7 VTE administratief personeel of **griffiemedewerkers** (0, 7 VTE in de graad van assistent, 1 VTE in de graad van medewerker en 5 in de graad van deskundige, waarvan twee van hen over een diploma van bachelor in de rechtspraktijk beschikken en twee anderen een diploma van bachelor in de rechten hebben).

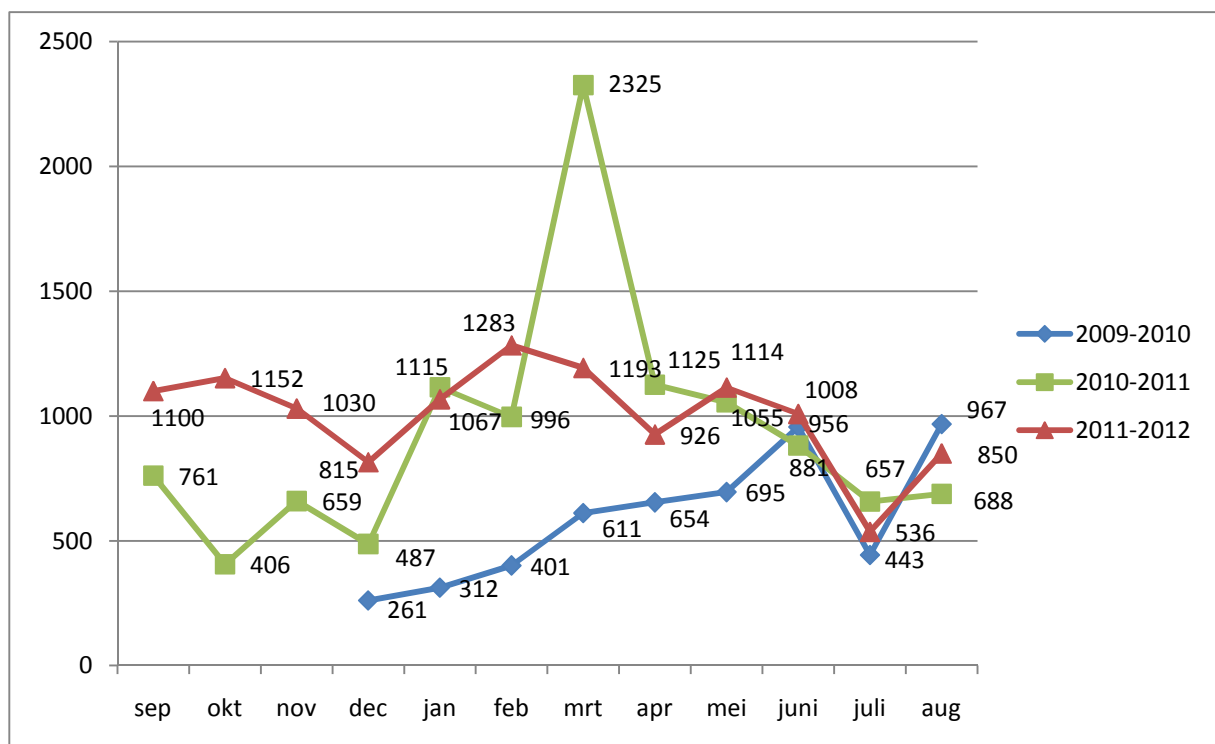

Fig. 1. Uitgaande post (totaal: 12.074)

Tijdens het derde werkjaar is het totaal aan verzonden poststukken (12.074) licht gestegen ten opzichte van vorig werkjaar (11.155). Per maand worden gemiddeld een 1000-tal poststukken door de griffie van de Raad uitgestuurd.

3. Procesoptimalisatie

De Raad zet in op **interne procesoptimalisatie** om de instroom aan beroepen zo optimaal mogelijk te beheersen.

1. Interne organisatie

De Raad optimaliseert de organisatie door de werkprocessen aan te passen en de doorstroming in kaart te brengen om zo de productiviteit te verhogen.

De Raad wil efficiëntiewinsten bekomen door **de strikt functionele scheiding** tussen de verschillende rollen in het rechtscollege te **doorbreken**. Dit gebeurt bv. door een aantal inhoudelijke taken bijkomend door de griffie (medewerkers) op te laten nemen waardoor de inhoudelijke medewerkers (juristen én raadsleden) zich maximaal kunnen concentreren op het eigenlijke voorbereiden van arresten.

Daarnaast verzoekt de Raad consequent in zijn briefwisseling aan de procespartijen om het ingediende beroep, de antwoordnota, de bestreden beslissing, de wederantwoordnota, de schriftelijke uiteenzetting van de tussenkommende partij, etc. niet alleen per beveiligde zending (d.i. per aangetekende brief of door neerlegging op de griffie), maar eveneens ter informatie en bij voorkeur in een word-bestand aan de Raad te bezorgen via het algemene e-mailadres (info.vergunningsbetwistingen@vlaanderen.be) met vermelding van het rolnummer. Het opvragen van **elektronische stukken** gebeurt met het oog op een snellere verwerking van de proceduristukken en een efficiëntere redactie van de uitspraken.

De Raad heeft van bij de opstart eveneens getracht om zo uniform mogelijk te werken, wat opnieuw tot de noodzakelijke efficiëntie leidt. Daartoe werden interne **draaiboeken** opgesteld voor de procedure en voor de opmaak van uitspraken om de medewerkers van de Raad toe te laten op een uniforme wijze de procedures toe te passen. Ook werd een kennissysteem aangelegd voor de griffiemedewerkers om volledige, correcte en eenduidige antwoorden te kunnen formuleren op de veelvuldige vragen van burgers en procespartijen aan de telefoon of per e-mail.

Ter bevordering van de eenheid van de rechtspraak binnen de Raad, hanteert de Raad van bij de aanvang een **intern werkinstrument** dat dit toelaat.

De Raad heeft tevens geopteerd om een **coördinatiejurist** aan te stellen die vanaf 1 oktober 2012 in dienst zal treden. De coördinatiejurist zal instaan voor het verder uitwerken van een performant systeem om bij de voorbereiding van ontwerpuitspraken in principiële of terugkerende geschillen tot een uniforme interpretatie van de regelgeving en de rechtspraak te komen. Daarnaast is hij verantwoordelijk voor het actief bijhouden en uitwisselen van kennis en ervaring binnen de Raad m.b.t. het stedenbouwkundig contentieux.

De Raad heeft ten slotte tijdens het derde werkjaar duurzaam geïnvesteerd in het verhogen van de kwaliteit van alle huidige medewerkers door onder meer intern verschillende **opleidingen** – op maat en al dan niet juridisch – aan te bieden die bovendien op elkaar voortbouwen.

2. Dossieropvolgingssysteem

Tijdens het eerste werkjaar was er weinig tot geen budgettaire ruimte voorzien voor wat betreft de generieke werkingskosten van de Raad noch voor de eenmalige opstartkosten van het nieuw administratief rechtscollege, waaronder de kost voor het aanmaken of aankopen van een elektronisch dossieropvolgingssysteem en van digitaal documentbeheer.

Een dergelijk elektronisch dossieropvolgingssysteem betekent op korte termijn inderdaad een aanzienlijke investering, maar zal op de lange termijn een niet te onderschatten besparing inhouden zowel wat de werklast van de Raad betreft als wat de te dragen loonkosten betreft.

De Raad heeft er tijdens het tweede werkjaar voor gekozen om te zorgen voor een hoger rendement via het ontwikkelen van een afgeschermd dossieropvolgingssysteem binnen het bestaande systeem van Bredero. Bredero wordt immers gebruikt door het beleidsdomein RWO en bevat reeds nuttige metadata.

De eerste bescheiden doelstelling van deze databank is dat alle beroepen permanent opgevolgd en getraceerd kunnen worden én dat deze databank standaarddocumenten kan afleveren waarin de basisgegevens van een dossier automatisch zijn opgenomen. Dit alles met het oog op een vlottere administratieve afhandeling. Tegelijkertijd zou de databank een ideale gegevensbron kunnen vormen om statistische informatie uit te distilleren.

Tijdens het derde werkjaar hebben de wijzigingen aan de VCRO en het inwerkingtreden van het Procedurebesluit ervoor gezorgd dat dit project een doorstart heeft moeten nemen om deze nieuwe procedureregels op te nemen in de procedures van het systeem Bredero. Dit is één van de redenen waarom het dossieropvolgingssysteem nog niet operationeel is. Externe factoren spelen daarnaast ook een rol. De globale transitie van Bredero I naar Bredero II is nog niet afgerond en de in het vooruitzicht gestelde noodzakelijke afscherming van de dossiers van de Raad voor de andere gebruikers van Bredero is nog niet verwezenlijkt.

Ook tijdens het volgende werkjaar blijf het verder ontwikkelen van het dossieropvolgingssysteem één van de prioriteiten van de Raad.

3. Werklastmeting

Een werklastmeting helpt in de eerste plaats bij de evaluatie van de efficiëntie van processen en laat toe om efficiënt in te spelen op te verwachten veranderingen. Dit aspect hoort tot de interne procesoptimalisatie.

Een werklastmeting leverde daarnaast objectief onderbouwde inzichten 'as is' en 'to be' op, wat betreft het aantal medewerkers en de verschillende functieprofielen die nodig zijn om een efficiënte en kwaliteitsvolle behandeling van de vergunningsbetwistingen mogelijk te maken.

Een werklastmeting verleent dan ook een kloofanalyse van de personeelsbezetting nu en de vereisten, de functies en de competenties die in de toekomst nodig zijn om de vooropgestelde uitdagingen de baas te kunnen. Dit scheidt bovendien duidelijkheid over welk budget er nodig is om die behoeften in te vullen.

Tijdens de eerste twee werkjaren hebben de personeelsleden van de Raad een werklasmeting uitgevoerd. Tijdens het derde werkjaar heeft de Raad meegewerkt aan de werklasmeting in het kader van de voorbereidende werkzaamheden van het Vlaams Bestuursrechtcollege. De Raad vond het daarom niet opportuun om tijdens het derde werkjaar een afzonderlijke werklasmeting te organiseren.

4. Website

Onmiddellijk in december 2009 werd een website gelanceerd van de Raad met relevante informatie voor de procespartijen.

De vindplaats van de website is www.rvwb.be of www.raadvoorvergunningbetwistingen.be.

Niet alleen staan op deze website een aantal **veelgestelde vragen** die het procespartijen mogelijk moet maken om de procedure in te schatten – wat trouwens het aantal telefonische vragen moet beperken –, daarnaast voorziet de website ook in een modelverzoekschrift dat verzoekende partijen als richtlijn kunnen gebruiken bij het opstellen van een eigen beroep.

De website is op het einde van het tweede werkjaar opgefrist. De indeling en structuur van de website is gebruiksvriendelijker gemaakt. Ook de inhoud en de aangeboden informatie is aangevuld.

Wekelijks wordt de **zittingsagenda** van de verschillende kamers van de daaropvolgende week op de website geplaatst, waardoor procespartijen onmiddellijk kunnen inschatten wanneer hun zaak effectief opgeroepen wordt.

Ook tijdens het derde werkjaar heeft de Raad de nodige aandacht besteed aan het regelmatig – wekelijks – aanvullen van de **rechtspraak** van de Raad op de website. Stipte publicatie brengt immers voordelen met zich mee. Procespartijen en hun raadsliden kunnen anticiperen op bestaande rechtspraak, wat in principe zou moeten kunnen leiden tot proceseconomische efficiëntie zowel voor de procespartijen als voor de Raad zelf.

Daarnaast is halfweg het derde werkjaar een uitgebreider **zoekformulier** op de website geplaatst, waardoor op een transparantere en gebruiksvriendelijke manier de rechtspraak van de Raad geconsulteerd kan worden.³¹

5. Overleg met stakeholders

De Raad overlegt met zijn ‘stakeholders’, om enerzijds de werking en de praktische organisatie van de procedure bij de Raad uiteen te zetten en om anderzijds een aantal suggesties en knelpunten aangereikt te krijgen die meegenomen kunnen worden om de procedure duidelijker, efficiënter en eenvoudiger te laten verlopen.

Tijdens het derde werkjaar heeft de Raad dit overleg gecombineerd met een gedachtewisseling – op basis van het op dat ogenblik ingediende decreetsvoorstel – over welke elementen nuttig

³¹ Zie ook Deel II. Hoofdstuk 2. Toegang tot de rechtspraak van de Raad, waar dieper ingegaan wordt op de werking van de zoekfunctie.

worden geacht om te kunnen komen tot een efficiënt, performant en kwaliteitsvol procedurereglement.

De Raad heeft daartoe overleg gepleegd met de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP) en met de Orde van de Vlaamse Balies (OVb). In die zin werden zowel de verwerende partijen (via VVP) als de overige procespartijen – vertegenwoordigd door de wettelijke beroepsorganisatie van hun raadslieden (OVb) – als stakeholders betrokken. Ook met de Vlaamse Ombudsman heeft de Raad een ontmoeting gehad.

Ook de Vlaamse overheid – en niet alleen in de hoedanigheid van procespartij (GSA), maar vooral in de hoedanigheid van wetgevende en uitvoerende macht – beschouwt de Raad als een belangrijke stakeholder. Overleg met de juridische dienst van het departement RWO gebeurt op regelmatige basis.

6. Griffie

Ten behoeve van de procespartijen – o.m. voor het neerleggen van processtukken of voor de inzage van dossiers – gelden voor de griffie de volgende openingsuren: maandag tot vrijdag, 9u30 tot 12u30 en 13u30 tot 16u.

7. Huisvesting

De Raad gebruikt op heden 1 tijdelijke zittingszaal die gedeeld wordt met het Milieuhandhavingscollege en de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid.

De oplevering van de drie permanente zittingszalen op de gelijkvloers van de B-toren van het Ellipsgebouw werd door de Vlaamse overheid (aFM) initieel vooropgesteld voor de zomer van 2010.

Ook tijdens het derde werkjaar heeft de Raad constructief meegewerkt aan het realiseren van dit project. Op dit ogenblik wordt door aFM een oplevering in het vooruitzicht gesteld tijdens de tweede helft van het vierde werkjaar van de Raad.

Het kunnen benutten van verschillende zittingszalen tegelijkertijd zou enige efficiëntiewinst kunnen opleveren voor de Raad, maar ook voor procespartijen die veelvuldig de verplaatsing naar de Raad moeten maken.

4. Synergie met andere Vlaamse administratieve rechtscolleges

Van bij de eedaflegging van de raadsleden heeft de Raad duidelijk laten verstaan voorstander te zijn van zoveel mogelijk synergie met andere Vlaamse administratieve rechtscolleges.

De beperkte samenwerking met het Milieuhandhavingscollege, zoals uiteengezet in het vorige jaarverslag, is tijdens het derde werkjaar ongewijzigd gebleven.

De Raad heeft tijdens het derde werkjaar ook constructief meegewerkt aan de voorbereidende werkzaamheden rond de oprichting van een Vlaams Bestuursrechtcollege.

Hoofdstuk 3

De Raad in cijfers

In dit hoofdstuk worden de belangrijkste cijfers weergegeven van het derde werkjaar.

1. Aanhangigmaking

1. Verzoekschriften

Bij de oprichting van de Raad voor Vergunningsbetwistingen schatte de Vlaamse decreetgever in de memorie van toelichting van het ontwerpdecreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid het aantal dossiers bij de Raad in op een ruime 300 tot een kleine 350 beroepsdossiers op jaarbasis.³²

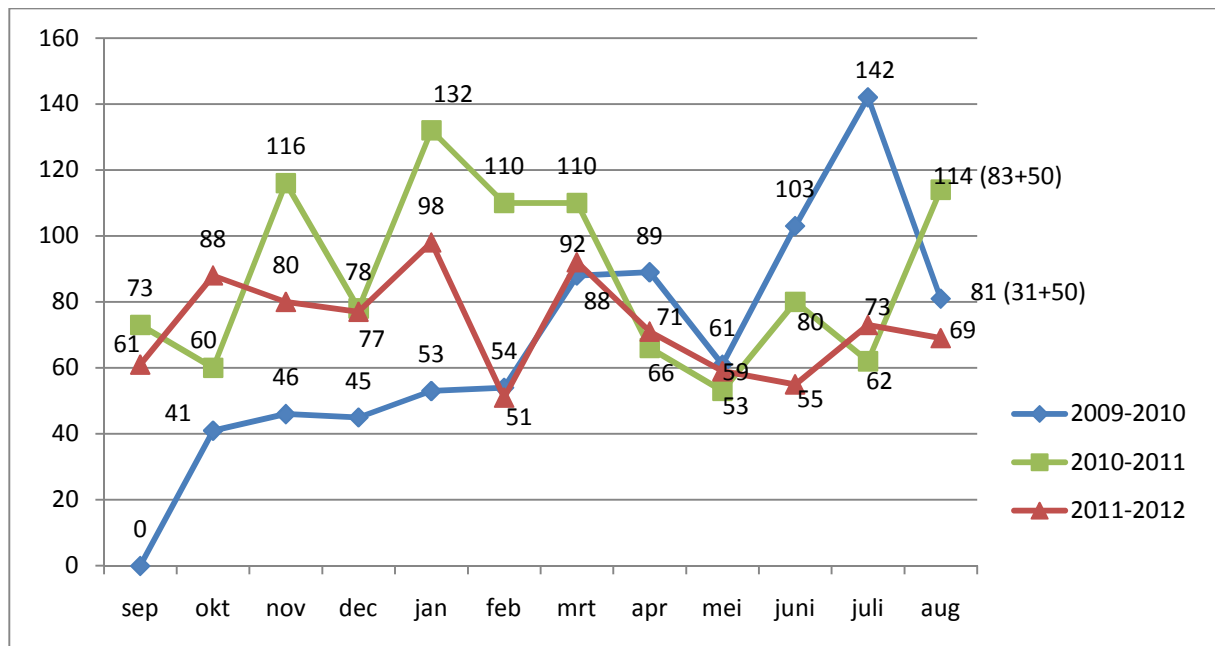

Fig. 2. Aantal ingediende verzoekschriften tijdens het werkjaar 2011-2012 per maand (totaal: 905)

Tijdens het eerste werkjaar (2009-2010) van de Raad werden in totaal 753 verzoekschriften ingediend. Tijdens het tweede werkjaar (2010-2011) steeg het totaal aantal ingediende verzoekschriften naar 1073.

Tijdens het derde werkjaar dat liep vanaf 1 september 2011 en eindigde op 31 augustus 2012, bedroeg het totaal aantal ingediende verzoekschriften 905.

De grafiek toont op welk tijdstip de verzoekschriften zijn ingediend. Tijdens het eerste werkjaar werden de eerste verzoekschriften, een totaal van 41, ingediend in oktober 2009.

³² Parl.St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2011/1, 210-213: *Vandaag bedraagt het aantal beroepsdossiers bij de minister +/- 465 dossiers per jaar (cijfers 2006 - '07). Slechts de helft van die dossiers is ingesteld op grond van legaliteitsredenen. Dat betekent dat 232 dossiers in aanmerking zouden komen voor een behandeling door de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Dat getal dient wel in de hoogte te worden gecorrigeerd door de nieuwe mogelijkheid voor alle belanghebbenden om in beroep te komen (indien men uitgaat van een 25%-aangroei komt met tot 290 dossiers). In de bijzondere vergunningenprocedure worden gemiddeld 5.000 aanvragen ingediend. Zelfs in een zeer ruime aanname dat 0,75% van deze dossiers zou worden gecontesteerd, komt men "slechts" tot 37,50 beroepsdossiers. Eén en ander betekent dat we in casu spreken van een ruime 300 tot en kleine 350 beroepsdossiers op jaarbasis."*

50 verzoekschriften die in augustus 2010 werden ingediend, konden pas na 1 september 2010, d.i. het begin van het tweede werkjaar 2010-2011, op het voorlopig register van de Raad ingeschreven worden omwille van de toenmalige beperkte bestaafing van de griffie van de Raad. Deze 50 verzoekschriften hebben een rolnummer gekregen dat met het tweede werkjaar overeenstemt, terwijl 31 andere verzoekschriften, eveneens ingediend in augustus 2010, onmiddellijk een rolnummer hebben gekregen dat met het eerste werkjaar overeenstemt. In augustus 2011 zijn er in totaal 114 verzoekschriften ingediend bij de Raad, waarvan er 83 dezelfde maand werden geregistreerd en een rolnummer kregen dat met het tweede werkjaar overeenstemt. 31 verzoekschriften werden pas na 1 september 2011, d.i. het begin van het derde werkjaar 2011-2012, op het voorlopig register van de Raad ingeschreven, eveneens omwille van de hierboven aangehaalde reden. Deze 31 verzoekschriften hebben een rolnummer gekregen dat met het derde werkjaar overeenstemt.

Het derde werkjaar kenmerkt zich, i.t.t. de eerste twee werkjaren, door een stabielere instroom aan verzoekschriften met de maanden januari en maart 2012 als uitschieters.

Van deze 905 verzoekschriften werden tijdens het derde werkingsjaar conform artikel 4.8.17 VCRO reeds 814 beroepen door de griffier ingeschreven op het definitief register.

Wat de overige 91 verzoekschriften betreft, zijn er 71 beroepen tijdens het derde werkjaar afgewezen omdat het verzoekschrift niet, onvolledig of laattijdig was geregulariseerd, waardoor het verzoekschrift geacht wordt niet te zijn ingediend (artikel 4.8.17, §2, *in fine* VCRO). 18 verzoekschriften zullen pas in het volgende werkjaar 2012-2013 – mits een tijdige en volledige regularisatie – op het definitief register kunnen worden ingeschreven.

2 dossiers werden onmiddellijk afgesloten. Deze brieven konden niet beschouwd worden als een verzoekschrift tot vernietiging van een vergunningsbeslissing, valideringsbeslissing of registratiebeslissing, zoals gedefinieerd in artikel 4.8.1 VCRO.

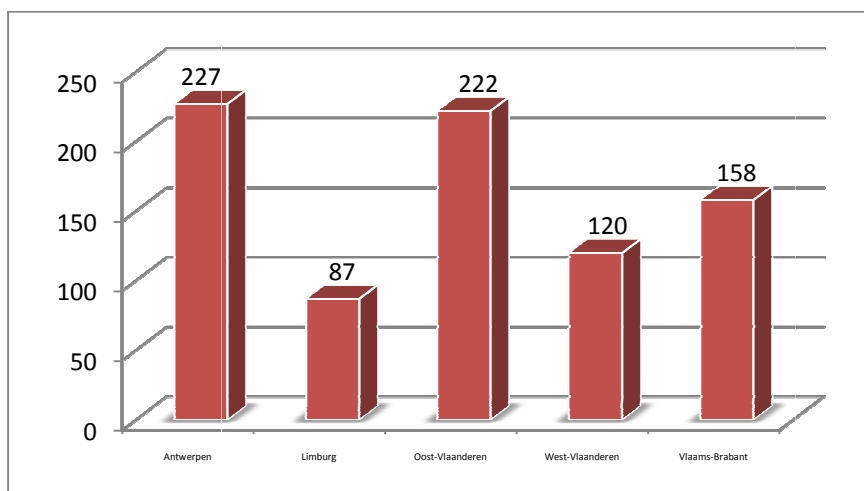

Fig. 3. Aantal geregistreerde verzoekschriften naar provincie (totaal: 814)

Uit bovenstaande figuur blijkt dat ook tijdens het derde werkjaar het grootste aantal bestreden beslissingen betrekking hebben op percelen afkomstig uit de provincies Antwerpen (27, 9 %) en Oost-Vlaanderen (27, 3 %). Wellicht bestaat een correlatie met het aantal afgeleverde vergunningen per provincie en de bevolkingsaantallen en/of de bebouwbare oppervlakte per provincie.

2. Verzoekende partijen

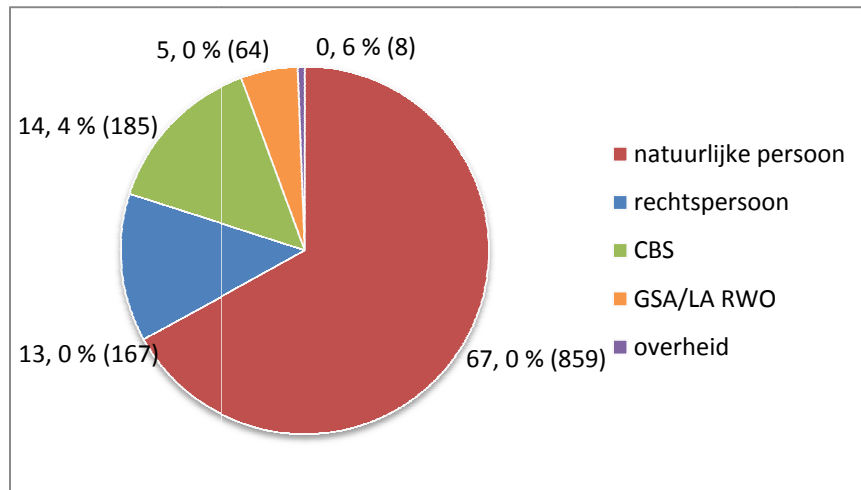

Fig. 4. Aantal verzoekende partijen naar aard (totaal: 1283)

De 814 geregistreerde verzoekschriften tijdens het derde werkjaar werden door in totaal 1283 verschillende verzoekende partijen ingediend:

- 859 (67,0 %) daarvan zijn natuurlijke personen;
- 167 (13,0 %) zijn privaatrechtelijke rechtspersonen;
- 185 (14,4 %) zijn colleges van burgemeester en schepenen, gemeenten of steden;
- 64 (5,0 %) zijn gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren en de leidend ambtenaar van het departement RWO; en
- 8 (0,6 %) zijn overheden, met uitsluiting van de lokale overheden³³.

Van de 64 verzoekschriften ingediend door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren en de leidend ambtenaar van het departement RWO werden er 40 (3,1 % van het totaal aantal verzoekende partijen) ingediend door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren en 24 (1,9% van het totaal aantal verzoekende partijen) door de leidend ambtenaar van het departement RWO.

Vanaf de inwerkingtreding van het decreet van 18 november 2011³⁴ op 29 december 2011 hebben de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren niet langer de zelfstandige procesbevoegdheid om bij de Raad een verzoekschrift in te dienen. De leidend ambtenaar van het departement RWO heeft die bevoegdheid overgenomen. Dit heeft ertoe geleid dat het totaal aantal ingestelde beroepen van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren samen met de leidend ambtenaar van het departement RWO tijdens het derde werkjaar (64) meer dan gehalveerd is ten opzichte van het tweede werkjaar (158). Deze opmerkelijke daling is dan ook in grote mate toe te schrijven aan het opvolgen van de verschillende gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren door de leidend ambtenaar van het departement RWO voor het instellen van een beroep conform artikel 4.8.16, §1, 5° VCRO.

³³ Tot deze laatste behoort bijvoorbeeld de leidend ambtenaar van het Agentschap Wegen en Verkeer.

³⁴ Decreet van 18 november 2011 tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inzake de beroepsmogelijkheden, B.S. 19 december 2011.

Het totaal aantal ingestelde beroepen door natuurlijke personen en privaatrechtelijke rechtspersonen tijdens het derde werkjaar (859 en 167) is daarentegen slechts licht gedaald ten opzichte van het tweede werkjaar (900 en 157).

Ook de daling van het totale aantal beroepen ingediend bij de Raad tijdens het derde werkjaar (905) ten opzichte van het tweede werkjaar (1073) is dus in de eerste plaats toe te wijzen aan deze decreetswijziging.

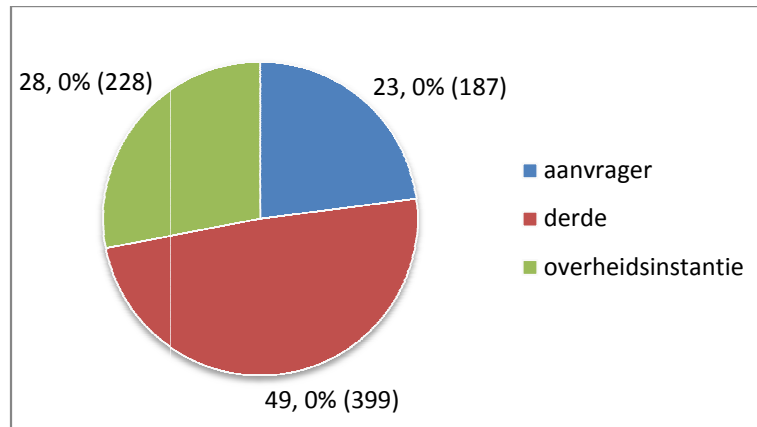

Fig. 5. Aantal verzoekende partijen naar functie (totaal: 814)

Van de 814 geregistreerde verzoekschriften tijdens het derde werkjaar zijn er 187 (23, 0 %) ingediend door de oorspronkelijke aanvrager(s) van de vergunning, 399 (49, 0 %) door derde belanghebbenden en 228 (28, 0 %) door een overheidsinstantie. Tot deze laatste categorie behoren de colleges van burgemeester en schepenen voorzover zij zelf niet de aanvrager van de vergunning zijn, de lokale overheden zelf, de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren en de leidende ambtenaren van het departement RWO en van andere overheden.

Tijdens het eerste werkjaar werden 33, 9 % van de verzoekschriften ingediend door derde-belanghebbenden, terwijl in het tweede werkjaar 39, 4 % van de beroepen ingesteld werden door derde-belanghebbenden.

Krachtens artikel 4.8.18 VCRO is elke verzoekende partij – d.i. elke natuurlijke persoon of rechtspersoon – ten slotte een rolrecht verschuldigd. De Vlaamse Regering heeft het rolrecht vastgesteld op 175 euro wanneer de verzoekende partij enkel een vordering tot vernietiging indient. Wanneer de verzoekende partij eveneens een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vraagt, bedraagt het rolrecht 275 euro. Een gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar optredend in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 5° VCRO – en vanaf 29 december 2011 de leidend ambtenaar van het departement RWO – is vrijgesteld van de betaling van het rolrecht.

Vanaf 1 september 2011 kan een verzoekende partij vragen om vrijgesteld te worden van de betaling van enig rolrecht indien hij kan aantonen dat zijn inkomsten ontoereikend zijn. Tijdens het derde werkjaar hebben drie verzoekende partijen een dergelijk verzoek bij de Raad ingediend. Eén verzoekende partij is effectief vrijgesteld.

Van de 1283 verzoekende partijen waren er bijgevolg 1218 verzoekende partijen (94, 9 %) die verplicht het rolrecht dienden te betalen.

1050 verzoekende partijen daarvan hebben tijdens het derde werkjaar het rolrecht effectief betaald. 135 verzoekende partijen (11, 1 %) betaalden het rolrecht niet tijdig of beslisten het

rolrecht niet te betalen. Dit betekent een opmerkelijke daling in vergelijking met het tweede werkjaar waar nog 20,4 % van de verzoekende partijen beslisten het rolrecht niet te betalen. Wat de overige verzoekende partijen betreft, was voor de verzoekschriften die op het einde van het derde werkjaar zijn ingediend, de termijn om het rolrecht te betalen nog lopende bij het beëindigen van het derde werkjaar.

3. Regularisatie

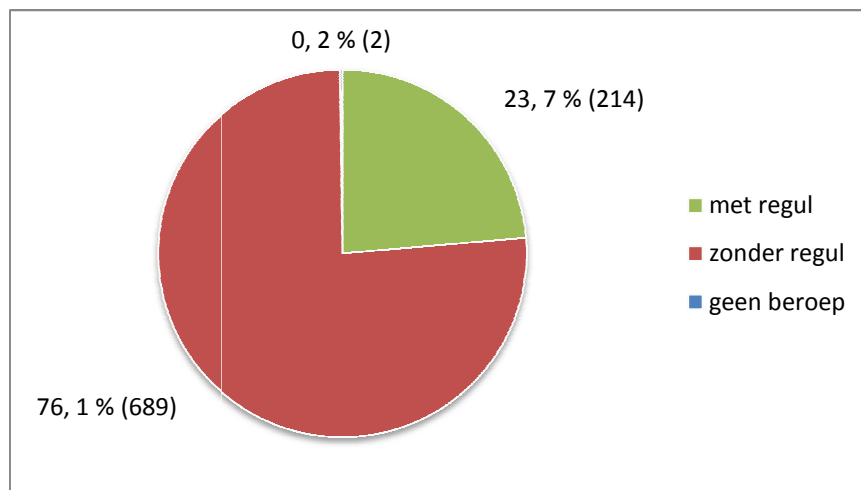

Fig. 6. Aantal te regulariseren verzoekschriften (totaal: 214 - 905)

Van de 905 ingediende verzoekschriften tijdens het derde werkjaar heeft de griffier in 214 dossiers (23,7 %) de verzoekende partijen in staat gesteld om het verzoekschrift te regulariseren, omdat het verzoekschrift niet voldeed aan de vormvereisten, vermeld in artikel 4.8.16, §3 VCRO.

Dit ligt in de lijn van de eerste twee werkjaren waar in 23,1 %, respectievelijk 25,3 % van de ingediende dossiers verzocht werd om het verzoekschrift te regulariseren.

125 van deze 214 te regulariseren verzoekschriften (58,4 % tegenover 59,2 % tijdens het tweede werkjaar) zijn tijdens het derde werkjaar na een tijdige en volledige regularisatie door de verzoekende partij ook effectief definitief geregistreerd. Samen met de 689 onmiddellijk correct ingediende verzoekschriften vormen ze de som van 814 beroepen die door de griffier in het derde werkjaar zijn ingeschreven op het definitief register.

71 beroepen zijn niet geregistreerd omdat het verzoekschrift niet, onvolledig of laattijdig werd geregulariseerd, waardoor het verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §2, *in fine* VCRO geacht wordt niet te zijn ingediend. De overige 18 verzoekschriften zullen pas in het volgende werkjaar 2012-2013 – mits een tijdige en volledige regularisatie – op het definitief register kunnen worden ingeschreven.

De mogelijkheid tot regularisatie bestaat, indien een verzoekschrift niet voldoet aan de vormvereisten, vermeld in artikel 4.8.16, §3 VCRO:

“Het verzoekschrift wordt ondertekend door de partij, gedagtekend en bevat:

1° de naam, de hoedanigheid en het adres van de verzoeker;

- 2° de naam en het adres van de verweerder;
- 3° het voorwerp van het beroep;
- 4° een uiteenzetting van de feiten;
- 5° een omschrijving van:
 - a) de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur,
 - b) de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden wordt of worden.

Het verzoekschrift omschrijft in voorkomend geval de redenen op grond waarvan, bij wijze van voorlopige voorziening, om de schorsing van de vergunningsbeslissing wordt verzocht.

Aan het verzoekschrift wordt een afschrift van de bestreden beslissing gehecht. Het reglement van orde kan nadere vorm- en procedurevereisten vaststellen.”.

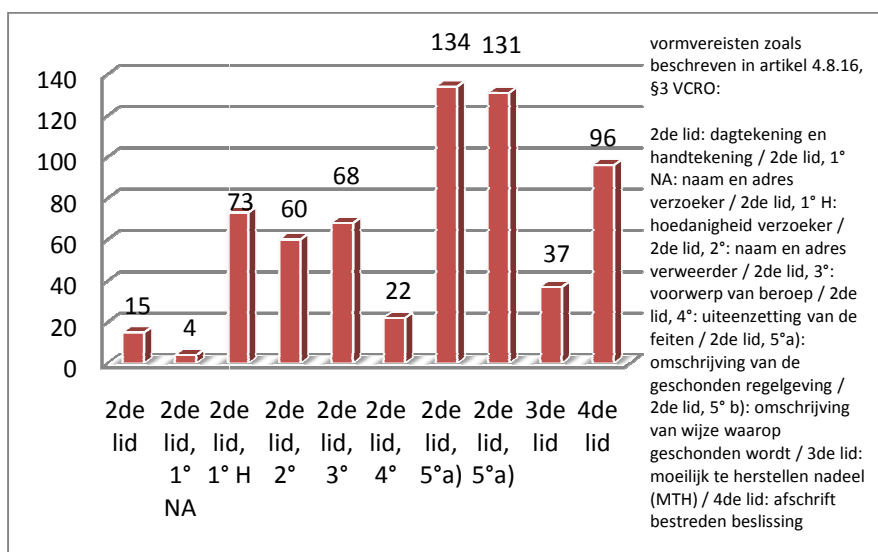

Fig. 7. Te regulariseren vormvereisten (totaal: 640)

De 'hoedanigheid' van de verzoekende partij (11, 4 % van de te regulariseren vormvereisten) wordt door de Raad op een formele wijze geïnterpreteerd. Indien de verzoekende partij een privaatrechtelijk rechtspersoon is, dient bij het verzoekschrift een afschrift van de actuele statuten, de akte van aanstelling van zijn organen en/of de beslissing om in rechte op te treden gevoegd te zijn. Wanneer de verzoekende partij een college van burgemeester van schepenen en/of een gemeente is, moet de beslissing van het college van burgemeester en schepenen om in rechte op te treden aan het verzoekschrift toegevoegd worden.

Bij de grote meerderheid van de te regulariseren verzoekschriften blijven evenwel 'een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur' (20, 9 % van de te regulariseren vormvereisten tegenover 23 % tijdens het tweede werkjaar) en 'de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden wordt of worden' (20, 5 % tegenover 22, 6 % tijdens het tweede werkjaar) ontbreken. Dit valt vooral voor indien een verzoekende partij optreedt zonder raadsman.

Ten behoeve van de verzoekende partijen én met het oog op de daaropvolgende jurisdictionele procedure, dat alles in het kader van een kwaliteitsvolle en vooral nuttige rechtsbescherming en -procedure voor alle procespartijen, interpreteert de griffier van de Raad de vormvereisten zo strikt mogelijk, rekening houdend met de rechtspraak van de Raad hieromtrent.

Tijdens het eerste werkjaar van de Raad werden nog 91 % van de te regulariseren verzoekschriften door de griffier – na een tijdige en volledige regularisatie – toch ingeschreven op het definitief register. Tijdens het tweede werkjaar daalt dit percentage naar 64 %. Het derde werkjaar sluit hierop aan met een verdere daling naar 52,7 %. Dit kan wellicht geïnterpreteerd worden als een nog strengere beoordeling van de vormvereisten waaraan een verzoekschrift dient te voldoen, opdat het verzoekschrift effectief definitief geregistreerd wordt.

4. Bijstand door raadsman

Van de 214 te regulariseren verzoekschriften waren er 164 (76,6% tegenover 77,6% tijdens het tweede werkjaar) waar er geen bijstand was door een advocaat. In 50 dossiers (23,4%) was er wel een advocaat betrokken. In 30 van deze 50 dossiers betrof het bovendien enkel het regulariseren van de hoedanigheid van de verzoekende partij.

Ter vergelijking, van de 689 correct ingediende verzoekschriften die dus geen regularisatie behoeften, waren er 86 (12,5% van de correct ingediende verzoekschriften) zonder advocaat en 603 (87,5%) met advocaat.

Bijgevolg werden tijdens het derde werkjaar in 653 van de 905 dossiers (72,2% van de ingediende verzoekschriften) de verzoekende partijen bijgestaan door een raadsman en in 252 dossiers (27,8%) niet.

Deze cijfers zijn quasi identiek aan de verhoudingen tijdens het tweede werkjaar.

5. Aard van de vordering

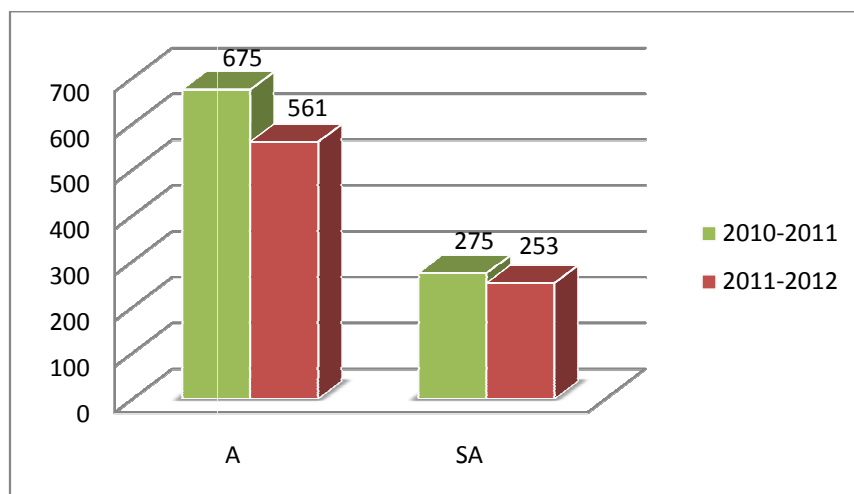

Fig. 8. Aard van de vordering van de geregistreerde verzoekschriften (totaal: 814)

Uit bovenstaande figuur blijkt dat tijdens het derde werkjaar in 561 zaken (68, 9 % van de geregistreerde verzoekschriften) enkel de vernietiging van de bestreden beslissing gevorderd wordt en dat in 253 zaken (31, 1 %) eveneens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de vergunning geëist wordt.

Ter vergelijking, tijdens het tweede werkjaar werd in 28, 9 % van de geregistreerde verzoekschriften eveneens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de vergunning gevraagd, terwijl in het eerste werkjaar dat slechts in 23, 9 % van de zaken gebeurde.

Het is opmerkelijk dat het aantal beroepen dat een vordering tot vernietiging combineert met een vordering tot schorsing tijdens het derde werkjaar nog gestegen is naar 31, 1%, terwijl de verzoekende partij vanaf het derde werkjaar een bijkomend rolrecht van 100 euro dient te betalen om een (accessoire) vordering tot schorsing in te dienen.³⁵

2. Het voorwerp van het beroep

1. Aard van de bestreden beslissing

De Raad voor Vergunningsbetwistingen doet uitspraak over beroepen die worden ingesteld tegen (stedenbouwkundige en verkavelings-) vergunningsbeslissingen, valideringsbeslissingen of registratiebeslissingen, zoals gedefinieerd in artikel 4.8.1 VCRO.

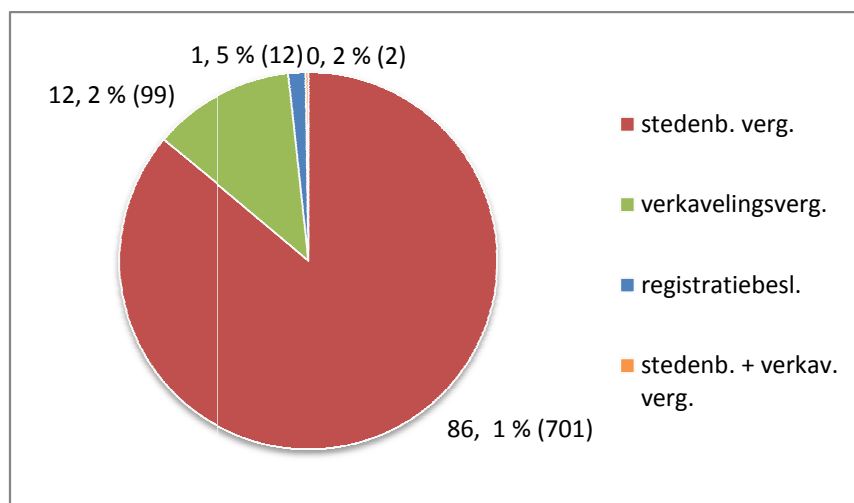

Fig. 9. Aard van de bestreden beslissing (totaal: 814)

Tijdens het derde werkjaar werden met de 814 geregistreerde verzoekschriften de volgende bestuurlijke beslissingen bestreden:

- 701 beslissingen betreffende het afleveren of weigeren van een stedenbouwkundige vergunning (86, 1 % van de geregistreerde verzoekschriften)
- 99 beslissingen betreffende het afleveren of weigeren van een verkavelingsvergunning (12, 2 %);

³⁵ Artikel 9, §1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009, zoals gewijzigd door het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2011.

- 12 registratiebeslissingen waarbij een constructie als ‘vergund geacht’ wordt opgenomen in het vergunningenregister, of waarbij dergelijke opname geweigerd wordt (1, 5 %);
- 2 beslissingen betreffende het afleveren of weigeren van zowel een stedenbouwkundige vergunning als een verkavelingsvergunning (0, 2 %).

Tijdens de voorgaande werkjaren waren de verhoudingen gelijkaardig.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat in deze cijfers nog geen sprake is van mogelijke beroepen tegen valideringsbeslissingen – een nieuw door het VCRO toegevoegde bestuursbeslissing –, waarvan, wat de decretale bepalingen betreft, de Vlaamse Regering krachtens artikel 4.2.12 VCRO de datum van inwerkingtreding dient te bepalen.

2. Verwerende partijen

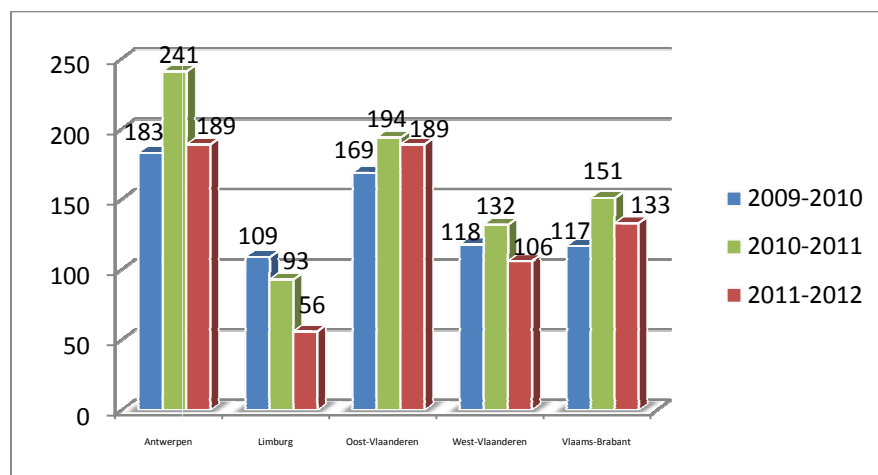

Fig. 10. Deputatie als verwerende partij per provincie (totaal: 673)

In 673 van de 814 tijdens het derde werkjaar geregistreerde dossiers (82, 7 %) wordt een beslissing bestreden van een deputatie van een provincie. De grafiek toont duidelijk aan dat er over de verschillende werkjaren heen geen eenduidig beeld is van de evolutie van het aantal bestreden beslissingen per deputatie. De sterke daling van het aantal beroepen tegen een beslissing van de deputatie van de provincie Limburg is wel opmerkelijk.

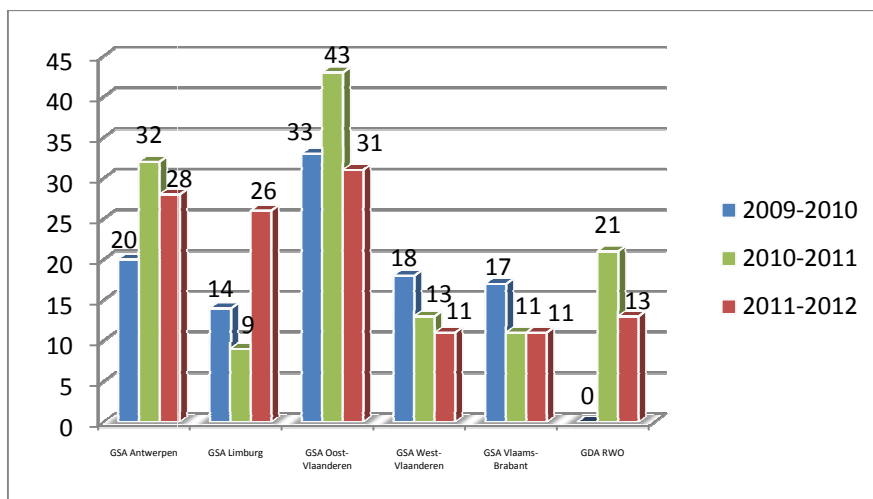

Fig. 11. GSA als verwerende partij per provincie (totaal: 107)

Bovenstaande figuur geeft de verdeling weer per provincie van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren wiens beslissingen worden bestreden bij de Raad. In 13 van de 107 dossiers werd de bestreden beslissing genomen door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar (gedelegeerd stedenbouwkundig ambtenaar) van het departement RWO.

Ten slotte treedt in 13 dossiers waarbij de bestreden beslissing een registratiebeslissing is, een stad of gemeente op als verwerende partij en wordt in 8 dossiers het Vlaams Gewest als verwerende partij aangeduid, omdat de vordering gericht is tegen een besluit van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport.

3. Tussenkomst

Tijdens het derde werkjaar werden door de griffier in de 814 geregistreerde dossiers aan in totaal 2358 belanghebbenden een afschrift van het verzoekschrift overgemaakt (artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO). In artikel 4.8.16, §1 VCRO worden de belanghebbenden opgesomd. In 563 gevallen (23, 9 %) werd de aanvrager van de vergunning aangeschreven als belanghebbende. Gemiddeld werden per dossier 2, 9 belanghebbenden aangeschreven.

Tijdens het derde werkjaar waren er 741 van de tijdens het derde werkjaar ingediende dossiers waarvan de termijn om een verzoek tot tussenkomst in te dienen ná het aanschrijven ervan door de griffier, verlopen was. In 431 van deze dossiers (58, 2 %) werden één of meerdere verzoeken tot tussenkomst gesteld. Ter vergelijking, tijdens het eerste en het tweede werkjaar werden in 46, 8 % respectievelijk 65, 5 % van de dossiers één of meerdere verzoeken tot tussenkomst ingediend.

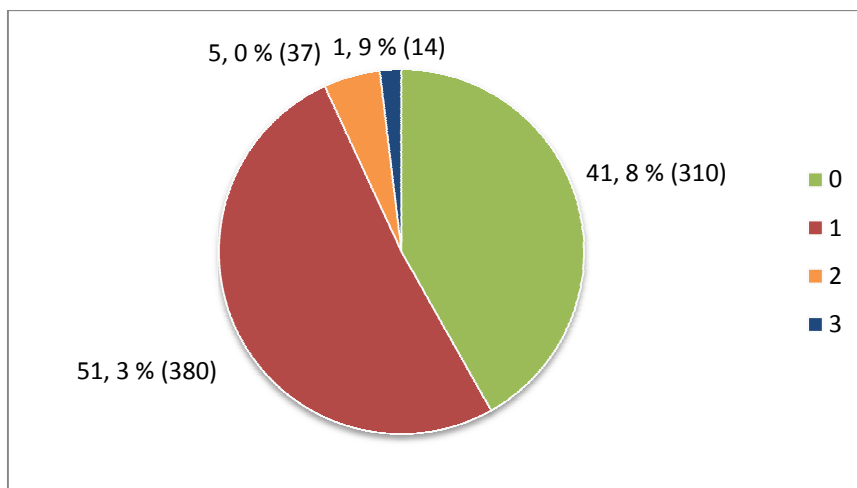

Fig. 12. Aantal verzoeken tot tussenkomst per beroep (totaal: 431 – 741)

In totaal werden tijdens het voorbije werkjaar 496 verzoeken tot tussenkomst ingediend.

Daarbij dient de nuancering te worden gemaakt dat verschillende van deze 496 verzoeken tot tussenkomst tegelijk een verzoek betreffen tot tussenkomst in de schorsings- en de vernietigingsprocedure, wat het eigenlijke totale aantal verzoeken tot tussenkomst op 701 brengt.

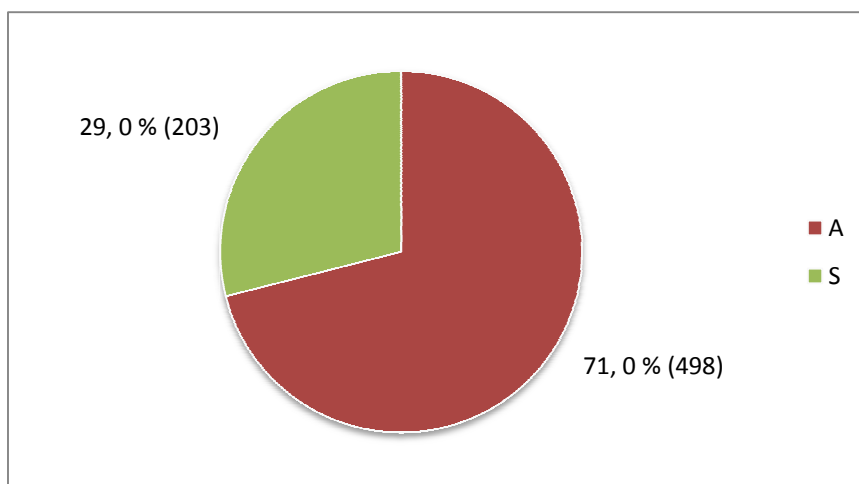

Fig. 13. Verhouding verzoeken tot tussenkomst in de vernietigings- en schorsingsprocedure (totaal: 701)

Elk verzoek tot tussenkomst werd conform artikel 4.8.19 VCRO beoordeeld door de bevoegde kamer. Met een beschikking deed de kamervoorzitter telkens uitspraak over de ontvankelijkheid van deze 496 verzoeken tot tussenkomst en stelde de Raad de tussenkomende partij in de gelegenheid om een schriftelijke uiteenzetting over de zaak te geven.

4. Zitting

Na afloop van het vooronderzoek worden de procespartijen uitgenodigd om op een zitting van de Raad te verschijnen (artikel 4.8.21, eerste lid VCRO).

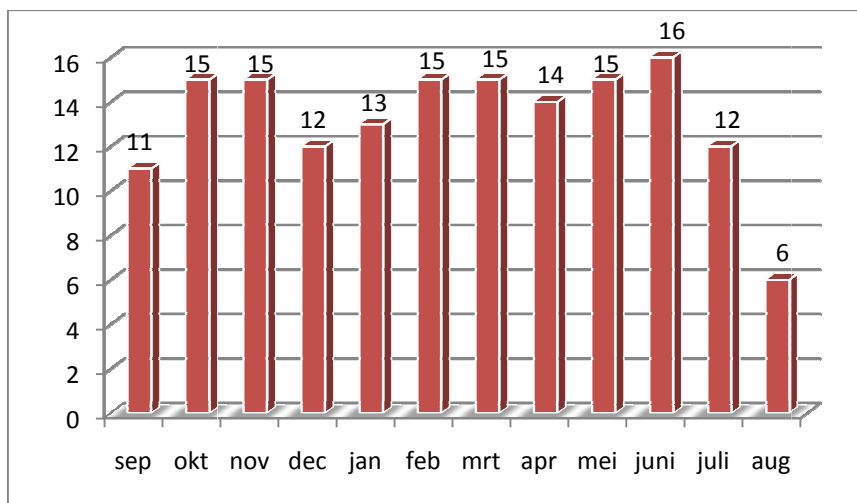

Fig. 14. Aantal zittingen (totaal: 159)

Tijdens het voorbije werkjaar werden in totaal 159 zittingen georganiseerd met een gemiddelde van 13 zittingen per maand.

Tijdens de herfst- kerst- en krokusvakantie en de eerste week van de paasvakantie werden conform de interne dienstregeling van de Raad geen zittingen georganiseerd. Ook op de wettelijke feestdagen werden geen zittingen gefixeerd.

De Raad beschikt tot op heden over slechts 1 (tijdelijke) zittingszaal. In principe zetelde de eerste kamer, voorgezeten door Eddy Storms, elke maandagnamiddag, de tweede kamer, voorgezeten door Hilde Lievens, elke dinsdagnamiddag, de derde kamer, voorgezeten door Filip Van Acker, elke woensdagnamiddag, telkens vanaf 13u30. De eerste zitting van de vierde kamer, voorgezeten door Nathalie De Clercq, vond plaats op woensdag 5 oktober 2011. De vierde kamer zetelde elke woensdagvoormiddag vanaf 9u30.

Alle zittingen van de Raad vinden plaats in zittingszaal Atlas op de 1ste verdieping van het Ellipsgebouw, Koning Albert II-laan 35, 1030 Brussel. De partijen en/of hun raadsman dienen in principe aanwezig te zijn ten laatste tien minuten voor het gestelde aanvangsuur.

De zittingsbladen, met daarin de zittingsagenda, van de openbare terechtzittingen kunnen op de website van de Raad worden geraadpleegd. Zo kunnen procespartijen inschatten wanneer hun zaak effectief opgeroepen wordt.

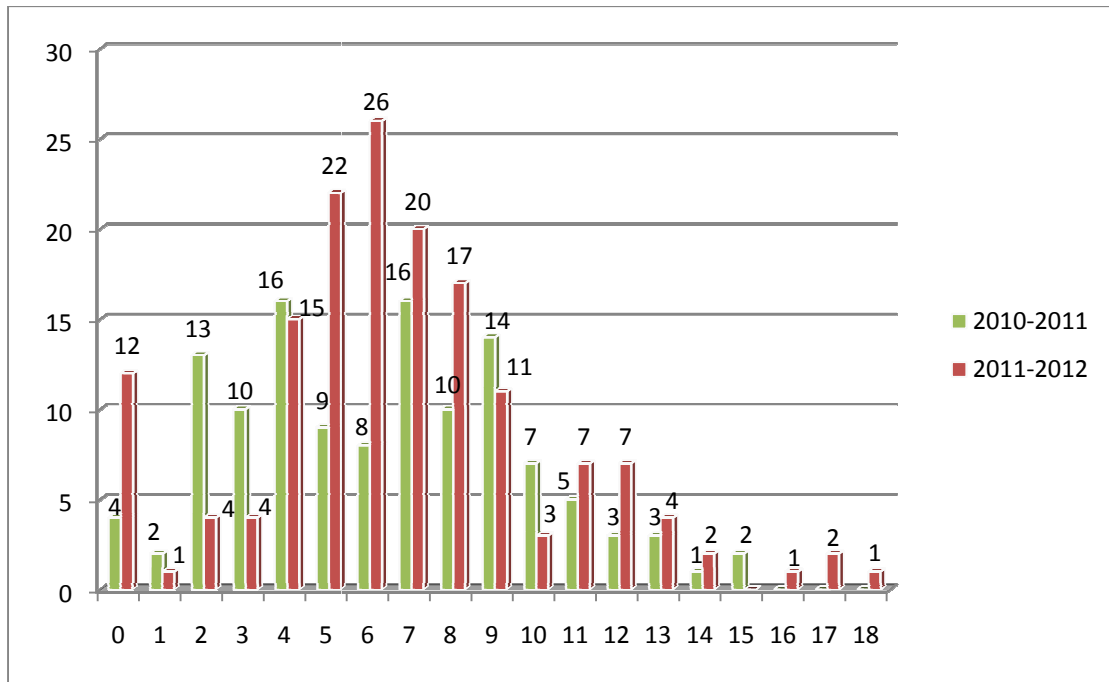

Fig. 15. Aantal dossiers per zittingdag (totaal: 1061 - 159)

Bovenstaande grafiek toont op hoeveel zittingen een bepaald aantal dossiers zijn behandeld. Bijvoorbeeld werden tijdens het derde werkjaar op 26 van deze 159 zittingen telkens 6 zaken behandeld en werden op 12 zittingen enkel arresten uitgesproken.

Om de zittingen zo efficiënt mogelijk te kunnen organiseren – dit zowel naar de Raad als naar de procespartijen toe – werd meermaals gewerkt met verschillende zittingsblokken.

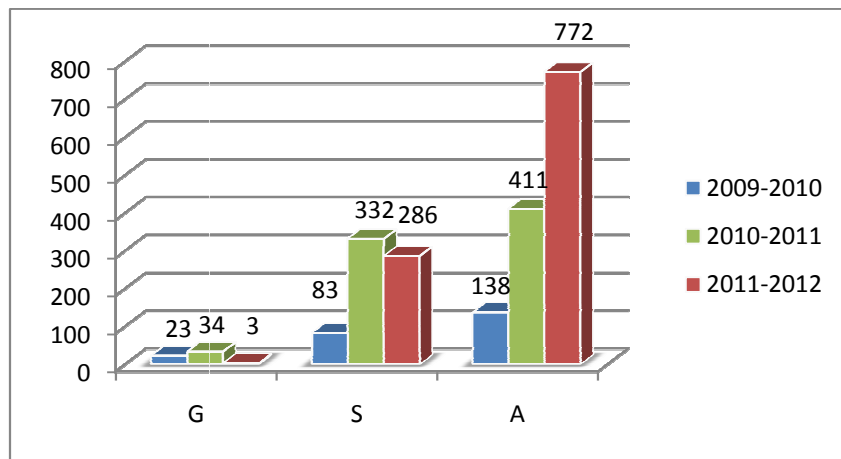

Fig. 16. Aantal dossiers op zitting naar aard van het beroep (totaal: 1061)

Tijdens het derde werkjaar werden in totaal 1061 dossiers op een openbare terechtzitting gepleit:

- in 3 dossiers (0,28 % van het aantal dossiers op zitting) betrof het een zitting aangaande het niet of niet-tijdig storven van het rolrecht.

Artikel 4.8.18, vierde lid VCRO bepaalt dat indien het rolrecht niet binnen de vermelde termijn gestort is, het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard en dat de niet-tijdige betaling niet geregulariseerd kan worden. Gelet op de cassatierechtspraak die verwijst naar het algemene rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd³⁶, biedt de Raad de verzoekende partij evenwel alsnog de mogelijkheid om een mondelinge toelichting te geven over de redenen van niet-tijdige betaling en te duiden waarom deze redenen overmacht of onoverwinnelijke dwaling zouden uitmaken.

- in 286 dossiers (27, 0 %) werd een zitting georganiseerd in de schorsingsprocedure; en
- in 772 dossiers (72, 8 %) werd de zaak ten gronde gepleit.

Ter vergelijking, tijdens het eerste werkjaar – waar vanaf 19 januari 2010 zittingen werden georganiseerd – werden 244 dossiers op een openbare terechtzitting gepleit, terwijl tijdens het tweede werkjaar 777 dossiers op zitting kwamen.

1061 gepleite dossiers op een openbare terechtzitting, waarvan 772 dossiers ten gronde, betekent evenwel niet dat al deze dossiers onmiddellijk op die zelfde zitting in beraad genomen zijn. Sommige zaken zijn met andere woorden meerdere malen op een zitting gepleit, vooraleer de zaak in beraad genomen is. Hiervoor bestaan verschillende redenen. Een zaak kan uitgesteld worden omwille van een lopend strafonderzoek, omdat de procespartijen zelf aangeven dat er onderhandelingen lopen, omdat een nieuwe vergunningsaanvraag hangende is, etc.

Van deze 1061 dossiers werden bijvoorbeeld 26 zaken (2, 5 %) in dezelfde staat in voortzetting geplaatst naar een zitting tijdens het vierde werkjaar. Een ander voorbeeld: van de 193 dossiers die tijdens de maanden januari, februari en maart 2012 voor een eerste maal gepleit zijn op een zitting aangaande de vordering tot vernietiging, werden er 171 effectief onmiddellijk in beraad genomen.

³⁶ R.v.St. nr. 219.929 van 25 juni 2012.

5. Uitspraak

1. Algemeen overzicht

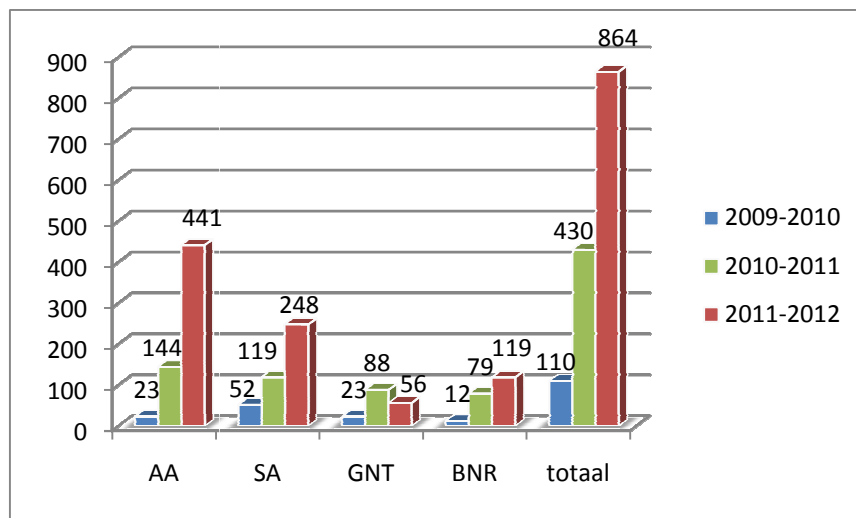

Fig. 17. Aantal uitspraken naar aard (totaal: 864)

Tijdens het derde werkjaar zijn er 864 uitspraken:

- In 441 (51, 0 %) zaken werd een uitspraak ten gronde geformuleerd, terwijl dit er in het tweede werkjaar 144 waren;
- In 248 (28, 7 %) zaken werd een arrest aangaande het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de vergunning uitgesproken. Dit is een verdubbeling ten opzichte van het tweede werkjaar;
- In 56 (6, 5 %) zaken werd een arrest uitgesproken over het niet-tijdig storten van het rolrecht (artikel 4.8.18, vierde lid *in fine* VCRO). Dit was niet steeds een eindarrest, vermits in een aantal zaken slechts één of enkele van de verzoekende partijen het rolrecht betaald hadden, waardoor de procedure ten gronde ten aanzien van deze (betalende) verzoekende partijen wel zijn verder beloop kende; en
- In 119 (13, 8 %) zaken formuleerde de voorzitter van de Raad een beschikking aangaande een verzoekschrift dat niet, onvolledig of laattijdig werd geregulariseerd, waardoor het werd geacht niet te zijn ingediend (artikel 4.8.17, § 2 *in fine* VCRO).

Ten opzichte van het tweede werkjaar (430 uitspraken) is het totaal aantal uitspraken verdubbeld.

Elk verzoek tot tussenkomst werd daarnaast conform artikel 4.8.19 VCRO beoordeeld door de bevoegde kamer. Met een beschikking deden de vier kamervoorzitters telkens uitspraak over de ontvankelijkheid van de 496 verzoeken tot tussenkomst in de vernietigingsprocedure en/of de schorsingsprocedure.

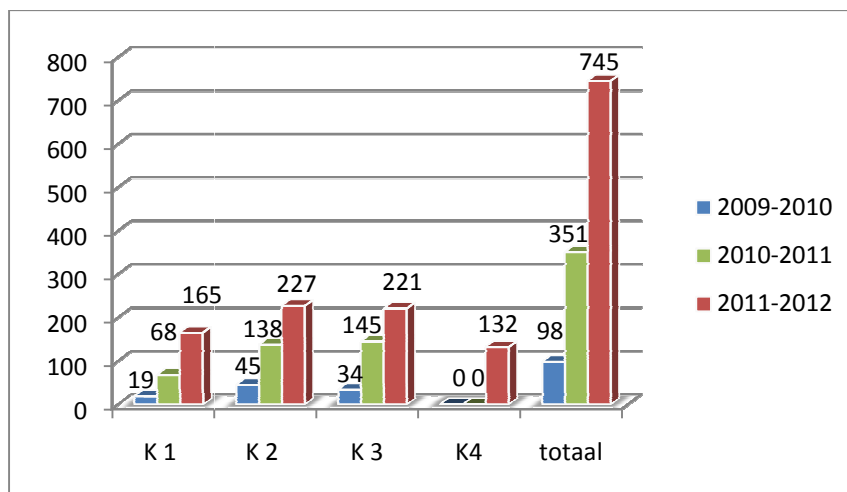

Fig. 18. Aantal uitspraken per kamer (totaal: 745)

Bovenstaande figuur toont de verdeling van de uitspraken in geregistreerde beroepen over de kamers.

De vierde kamer is gestart met een openbare terechtzitting op 5 oktober 2011. Een vergelijking ten opzichte van de voorbije werkjaren is m.a.w. op dit ogenblik niet mogelijk.

De 496 beschikkingen aangaande de ontvankelijkheid van een verzoek tot tussenkomst en de 119 beschikkingen omtrent de niet-registratie na een onvolledige of laattijdige regularisatie zijn niet in deze figuur opgenomen.

2. Evaluatie i.f.v. het beleidsplan 2011-2012

De Raad had in het beleidsplan voor het werkjaar 2011-2012 de volgende doelstelling opgenomen:

De Raad meent dat indien aan alle randvoorwaarden is voldaan – d.i. een efficiënte organisatie- en beslissingsstructuur, een functionerend dossieropvolgingsstelsel, een volledig ingevuld ondersteunend personeelskader dat adequaat is opgeleid – elk van de vier bestaande kamers jaarlijks een output van minstens 180 uitspraken zou moeten kunnen genereren. De Raad baseert zich daarvoor op cijfers aangeleverd door het Agentschap voor Overheidspersoneel. Op werkbasis betekent dit voor de Raad, bestaande uit 4 raadsleden, een totaal van 720 uitspraken.

Tijdens het werkjaar 2011-2012 streeft de Raad ernaar om verder naar deze quota toe te werken.

Wellicht zullen voor de vierde kamer de streefcijfers tijdens het derde werkjaar moeten bijgesteld worden, vermits de vierde kamer pas op 5 oktober 2011 voor het eerst gezeteld heeft en er geen specifieke werkvoorraad is van in beraad genomen zaken.

Uit bovenstaande cijfers blijkt dat de Raad – over de verschillende kamers heen en ongeacht het feit dat niet alle randvoorwaarden reeds vervuld zijn – met 864 uitspraken (waarvan 689 arresten inzake een vordering tot vernietiging of schorsing) de globale doelstelling van 720 uitspraken op jaarbasis behaald heeft.

3. Overzicht van de uitspraken in de vernietigingsprocedure

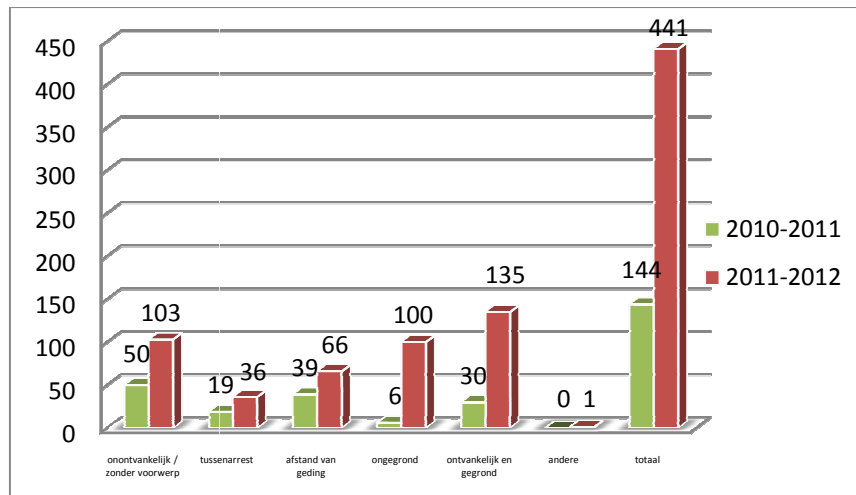

Fig. 19. Soort uitspraken in de vernietigingsprocedure (totaal: 441)

Ten opzichte van het tweede werkjaar is het aantal arresten van de Raad over een vordering tot vernietiging verdrievoudigd.

In 235 dossiers heeft de Raad geoordeeld dat het beroep op een ontvankelijke wijze was ingesteld en was de Raad in de mogelijkheid om de ingeroepen middelen ten gronde te beoordelen. In 135 van deze 235 zaken (57, 4 %) heeft de Raad de bestreden beslissing vernietigd, terwijl in de 100 andere zaken de vordering tot vernietiging ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

Met de tussenarresten (8, 2 %) wordt in de meeste zaken door de Raad een ambtshalve middel opgeworpen.

Eén zaak behoort in de grafiek tot de categorie 'andere'. Deze zaak is van de rol afgevoerd omwille van het overlijden van de verzoekende partij.

4. Overzicht van de uitspraken in de schorsingsprocedure

In de loop van het derde werkjaar heeft de Raad ervoor gekozen om in beginsel alle vorderingen tot schorsing te laten beoordelen door één kamer, met name de derde kamer, met als doelstelling om zoveel mogelijk zaken binnen een redelijke termijn te kunnen oproepen voor een zitting aangaande de vordering tot schorsing. Na het uitspreken van een arrest aangaande de schorsing wordt de zaak in principe doorverwezen naar een andere kamer.

De Raad heeft tijdens het derde werkjaar 248 arresten aangaande een vordering tot schorsing geveld. Dit betekent een verdubbeling ten opzichte van het tweede werkjaar.

In 146 ontvankelijke zaken daarvan was de Raad in de mogelijkheid om het ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel inhoudelijk te onderzoeken. In 141 van deze 146 zaken (96, 6 %) heeft de Raad geoordeeld dat de verzoekende partij dit onvoldoende heeft aangetoond. In 5 arresten (3, 4 %) is de schorsing effectief bevolen.

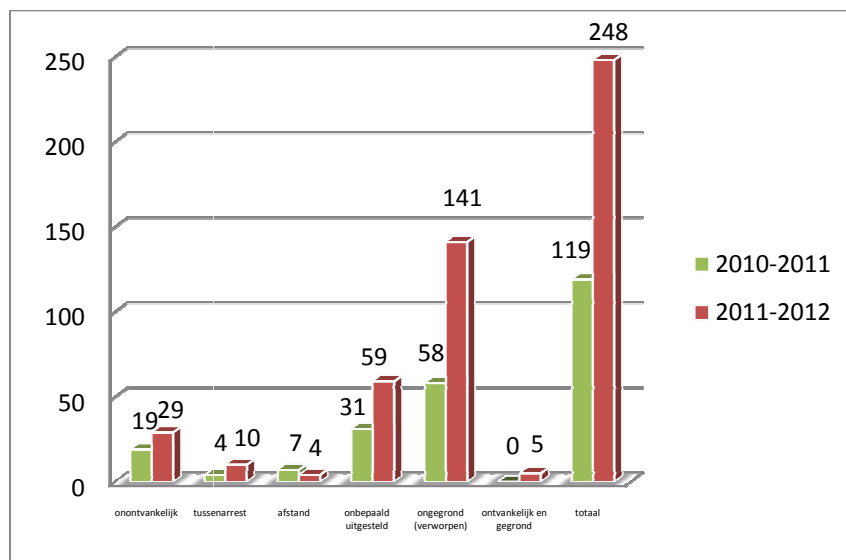

Fig. 20. Soort uitspraken in de schorsingsprocedure (totaal: 248)

In 59 zaken (23,8 %) heeft de Raad de zaak omtrent de vordering tot schorsing voor onbepaalde tijd uitgesteld.

In 40 van deze 59 zaken heeft de vergunninghouder die is tussengekomen, er zich toe verbonden de bestreden vergunning niet uit te voeren en dit tot wanneer de Raad geoordeeld heeft over de vordering tot vernietiging van de bestreden vergunning, waarna de verzoekende partij bevestigt dat zij in dat geval niet aandringt op een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning.

De Raad oordeelt desgevallend dat een schorsing van de tenuitvoerlegging enkel bevolen kan worden indien die schorsing op de een of andere manier voor de verzoekende partij nog een nuttig effect kan hebben, wat niet het geval is, aangezien de bestreden beslissing in die periode geen nadeel aan de verzoekende partij kan berokkenen. In deze omstandigheden komt het de Raad voor dat de zaak onbepaald dient te worden uitgesteld. Mocht blijken dat de tussengekomene partij zich niet houdt aan haar belofte en alsnog tot uitvoering van de bestreden beslissing zou overgaan, kan de Raad door de verzoekende partij op gelijk welk ogenblik opnieuw gevat worden.

Daarnaast werd in 15 van deze 59 uitspraken de behandeling van de schorsingsvordering ambtshalve uitgesteld omdat er een geschil hangende was over de corresponderende milieuvergunning. Conform artikel 4.5.1, §2 VCRO wordt een stedenbouwkundige vergunning immers van rechtswege geschorst indien de milieuvergunning nog niet definitief is.

In 4 andere zaken was het dan weer opportuun om – op verzoek van de verzoekende partijen – de behandeling onbepaald uit te stellen tot op het ogenblik dat de Raad van State zich in nauw verwante dossiers zou uitspreken.

6. Behandelingstermijnen

1. Algemeen

Bij het bepalen van een redelijke behandelingstermijn dient in de eerste plaats rekening te worden gehouden met de loutere toepassing van de decretaal voorziene proceduretermijnen die maken dat zaken sowieso een bepaalde tijd vergen.

Indien enerzijds alle stappen van de reguliere procedure doorlopen worden en bijgevolg de decretaal vastgelegde verval- en ordeterminen m.b.t. het betalen van het rolrecht (30 dagen), het neerleggen van een antwoord- en wederantwoordnota (30 respectievelijk 15 dagen), het organiseren van een openbare terechtzitting (60 dagen) en het uitbrengen van de uitspraak (60 dagen) in rekening worden gebracht en anderzijds de procespartijen alle vervaltermijnen volledig uitputten, de griffie een processtuk kan verwerken en versturen naar de andere procespartijen op dezelfde dag als wanneer het stuk ontvangen wordt en de Raad zich strikt aan alle ordeterminen houdt, is de absolute ondergrens qua doorlooptijd vanaf het ogenblik dat een beroep wordt ingediend tot en met de betekening van de uitspraak aan de procespartijen (15 dagen) in een loutere vernietigingsprocedure 210 dagen of, omgerekend, ongeveer 7 maanden.

Er moet beklemtoond worden dat dit de absolute ondergrens is qua minimale doorlooptijd van een zaak is, omdat ten eerste geen rekening wordt gehouden met (termijnen voor) mogelijke tussenkomende partijen (plus 30 dagen – 8 maanden) – wat tijdens het derde werkjaar in 58, 2 % van de dossiers gebeurde –, ten tweede met zaken waarin tevens ook om een schorsing wordt verzocht (plus minstens 75 dagen – 10,5 maanden), ten derde met het feit dat het niet realistisch is voor de griffie om op de dag van ontvangst een processtuk onmiddellijk per beveiligde zending te bezorgen aan de andere procespartijen en ten vierde dat bijvoorbeeld een regularisatie gecontroleerd dient te worden of een verzoek tot tussenkomst inhoudelijk beoordeeld moet worden naar ontvankelijkheidsvereisten toe, vooraleer een termijn toegekend kan worden aan de tussenkomende partij om een schriftelijke uiteenzetting bij de Raad in te dienen.

Ten slotte zijn de behandelingstermijnen soms ook afhankelijk van andere factoren, zoals een geschil over de milieuvergunning of een strafzaak die de procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen doet wachten. Soms kiezen de partijen er zelf voor om een hangende zaak voor een bepaalde tijd uit te stellen om onderling overleg alle kansen te geven.

De Raad had in het beleidsplan voor de het werkjaar 2011-2012 – rekening houdend met bovenstaande – de volgende externe doelstelling opgenomen:

De Raad meent dat indien aan alle randvoorwaarden is voldaan – d.i. een efficiënte organisatie- en beslissingsstructuur, een functionerend dossieropvolgingssysteem en een volledig ingevuld ondersteunend personeelskader dat adequaat is opgeleid – de gemiddelde behandelingstermijn voor loutere vernietigingsdossiers – d.i. zonder een vordering tot schorsing – in beginsel moet teruggebracht kunnen worden tot de termijn van één jaar, terwijl de gemiddelde behandelingstermijn voor dossiers waarin zowel de vernietiging als de schorsing wordt gevorderd, teruggebracht zou moeten kunnen worden tot een termijn van anderhalf jaar, rekening houdend met de huidige organisatie van de schorsingsprocedure aan de hand van een beleidslijn van de Raad.

De Raad wenst deze doelstelling dan ook toe te passen op de dossiers die ingediend zijn vanaf 1 september 2011.

2. Evaluatie i.f.v. het beleidsplan 2011-2012

De prioriteitenorde, opgenomen in het beleidsplan van de voorzitter van de Raad voor het derde werkjaar, was zo geconcipeerd dat minstens voor de dossiers ingediend tijdens het derde werkjaar nagegaan kon worden of de bovenvermelde doelstelling haalbaar was en is binnen de huidige constellatie van de Raad.

Een definitieve evaluatie is op dit ogenblik nog niet mogelijk, om de eenvoudige reden dat voor veel dossiers ingediend tijdens het derde werkjaar er nog geen jaar verstreken is sinds het eigenlijke indienen van het beroep bij de Raad. Voor een dossier ingediend begin april 2012 zijn er bijvoorbeeld slechts 5 maanden overgegaan tot op het ogenblik van de redactie van dit jaarverslag.

Wel kan reeds een preliminaire prognose gemaakt worden. Op twee verschillende manieren heeft de Raad onderzocht of de vooropgestelde beleidsdoelstellingen qua behandelingstermijnen realiseerbaar zijn. Ten eerste zijn de behandelingstermijnen bekeken van alle dossiers ingediend tijdens de maanden augustus t.e.m. december 2011 en ten tweede is een steekproef genomen van 84 dossiers, ingediend tijdens het derde werkjaar en waarin enkel een vordering tot vernietiging wordt gevraagd, die tijdens de maanden januari t.e.m. maart 2012 voor het eerst op een openbare terechtzitting zijn gepleit.

Uit deze tussentijdse balans blijkt – zoals onderstaande statistische gegevens aantonen – dat de Raad de vooropgestelde beleidsdoelstelling van een gemiddelde behandelingstermijn van één jaar voor de dossiers ingediend tijdens het derde werkjaar waarin (enkel) de vernietiging gevorderd wordt, op dit ogenblik haalt. Het lijkt met andere woorden dat na gemiddeld twaalf maanden na het indienen van het beroep de procespartijen een uitspraak kunnen verwachten.

3. Evaluatie i.f.v. het beleidsplan 2011-2012: behandelingstermijnen voor de dossiers ingediend tijdens de maanden augustus t.e.m. december van het werkjaar 2011-2012

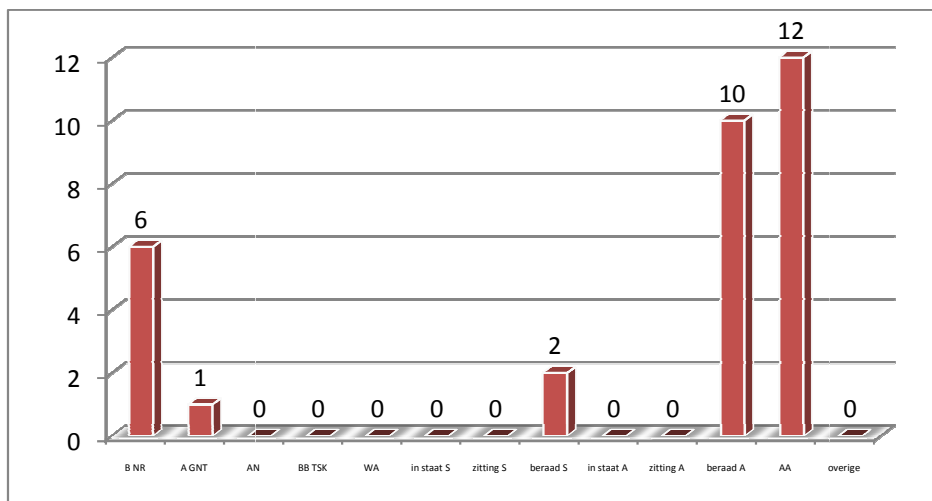

Fig. 21. Stand van zaken dossiers ingediend in augustus 2011 (totaal: 31)

Uit bovenstaande grafiek blijkt dat op 31 augustus 2012 19 van de 31 zaken (61, 3 %) ingediend in augustus 2011 op het niveau van de Raad volledig zijn afgesloten. In deze zaken is de doelstelling, geformuleerd in het beleidsplan, inzake de behandelingstermijnen, met name het afsluiten van een dossier op het niveau van de Raad binnen de termijn van één jaar, zonder meer gehaald.

10 andere zaken (32, 3 %) zijn door de Raad – na een openbare terechtzitting over de vordering tot vernietiging – reeds in beraad genomen. In 2 van deze 10 zaken is tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing gevorderd. Deze 2 zaken vallen m.a.w. onder de doelstelling van de gemiddelde behandelingstermijn van anderhalf jaar voor dossiers waarin zowel de vernietiging als de schorsing wordt gevorderd en lijken deze doelstelling dan ook ruimschoots te halen.

Dit betekent in absolute cijfers dat de Raad in 8 van de 31 dossiers, ingediend in augustus 2011, de vooropgestelde doelstelling van een behandelingstermijn van één jaar niet gehaald heeft.

Anderzijds heeft de Raad steeds een gemiddelde behandelingstermijn vooropgesteld in zijn doelstellingen, omwille van de verschillende gradaties aan complexiteit en diversiteit tussen de verschillende dossiers.

Zo kan elk concreet dossier specifieke redenen hebben waardoor de vooropgestelde behandelingstermijn niet gehaald kan worden. De procespartijen hebben bijvoorbeeld zelf om een verzoek tot uitstel van een aantal maanden gevraagd met het oog op het bereiken van een onderling akkoord. De zaak met een loutere vernietigingsvordering kan samenhangen met een dossier waarin ook de schorsing gevorderd wordt, etc.

Om te kunnen beoordelen of de doelstelling van een gemiddelde behandelingstermijn van één jaar realistisch is en ook effectief – als gemiddelde – tijdens het derde werkjaar gehaald werd, moeten ook de cijfers voor de dossiers ingediend tijdens de maanden september tot en met november 2011, betrokken worden in deze eerste tussentijdse evaluatie.

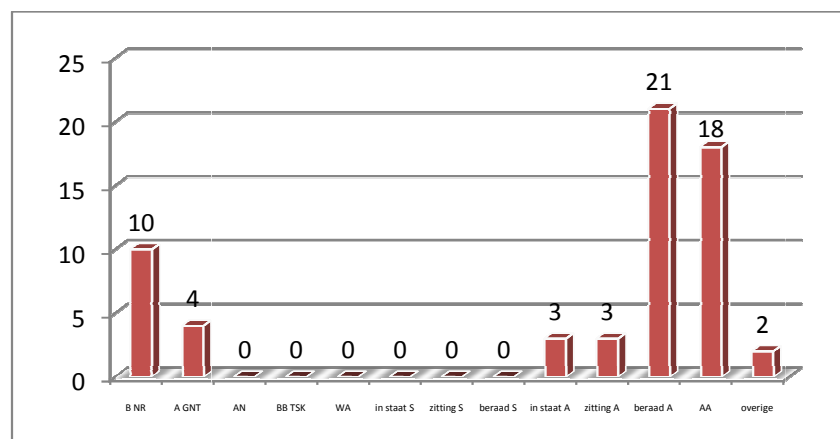

Fig. 22. Stand van zaken dossiers ingediend in september 2011 (totaal: 61)

Zo zijn op 31 augustus 2012 reeds 33 van de 61 dossiers (54, 1 %), ingediend in september 2011, op het niveau van de Raad volledig afgesloten en zijn 21 andere zaken (34, 4 %) definitief in beraad genomen.

10 van deze 21 in beraad genomen zaken zijn bovendien dossiers waarin reeds een arrest inzake de vordering tot schorsing is uitgesproken en die onder de doelstelling van de gemiddelde

behandelingstermijn van anderhalf jaar vallen en lijken deze doelstelling opnieuw ruimschoots te halen.

Bijvoorbeeld ook de 3 zaken waarin de schriftelijke procedure volledig is afgerond en die reeds in staat zijn om opgeroepen te worden voor een openbare terechtzitting aangaande de vordering tot vernietiging, zijn dossiers waarin zowel de vernietiging als de schorsing werd gevorderd en waar een arrest inzake de vordering tot schorsing reeds is uitgesproken.

Tot de categorie 'overige' behoort één dossier waarin na een tussenarrest aanvullende nota's werden opgevraagd en één dossier waarvoor de Raad onbevoegd is.

Wat de 88 dossiers betreft die zijn ingediend in oktober 2011, blijkt dat op 31 augustus 2012 er reeds 36 zaken (40, 9 %) op het niveau van de Raad volledig zijn afgesloten en dat er 31 andere dossiers (35, 2 %) definitief in beraad zijn genomen.

Eenzelfde beeld voor de 80 zaken ingediend in november 2011. Daarvan zijn reeds 37 zaken (46, 2 %) op het niveau van de Raad volledig afgesloten en zijn er 28 andere dossiers (35 %) definitief in beraad genomen.

En zelfs van de 77 dossiers ingediend in december 2011 zijn er al 23 dossiers (29, 9 %) volledig afgesloten en 30 andere zaken (39 %) definitief in beraad genomen.

De Raad heeft m.a.w. op datum van 31 augustus 2012 reeds enige marge ingebouwd voor wat betreft de dossiers die zijn ingediend tijdens de maanden september t.e.m. december 2011.

De tussentijdse balans van de vooropgestelde beleidsdoelstellingen qua gemiddelde behandelingstermijnen voor de dossiers ingediend tijdens het derde werkjaar kan dus zonder meer als positief bestempeld worden.

4. Evaluatie i.f.v. het beleidsplan 2011-2012 : behandelingstermijnen voor dossiers van het werkjaar 2011-2012 waarin de vernietiging gevorderd wordt a.h.v. een steekproef

Om een geobjectiveerd inzicht te krijgen in de verschillende onderdelen van de huidige behandelingstermijnen in de vernietigingsprocedure, werd een steekproef genomen van 84 dossiers – ingediend tijdens het derde werkjaar en waarin enkel een vordering tot vernietiging wordt gevraagd – die tijdens de maanden januari, februari en maart 2012 voor de eerste keer op een openbare terechtzitting over de vordering tot vernietiging werden opgeroepen.

4.1. Behandelingstermijn instellen beroep – in staat vernietiging

Onderstaande figuur toont de periodes, uitgedrukt in kalenderdagen, tussen de datum van het indienen van een verzoekschrift en de datum waarop de zaak administratief in staat is om opgeroepen te worden voor de openbare terechtzitting aangaande de vordering tot vernietiging.

Een dossier is, wat de vernietigingsprocedure betreft, in staat om opgeroepen te worden voor een openbare terechtzitting aangaande de vordering tot vernietiging, indien de termijn voor de verzoekende partij om een wederantwoordnota of toelichtende nota in te dienen, verstreken is of indien de verzoekende partij een wederantwoordnota of toelichtende nota ingediend heeft.

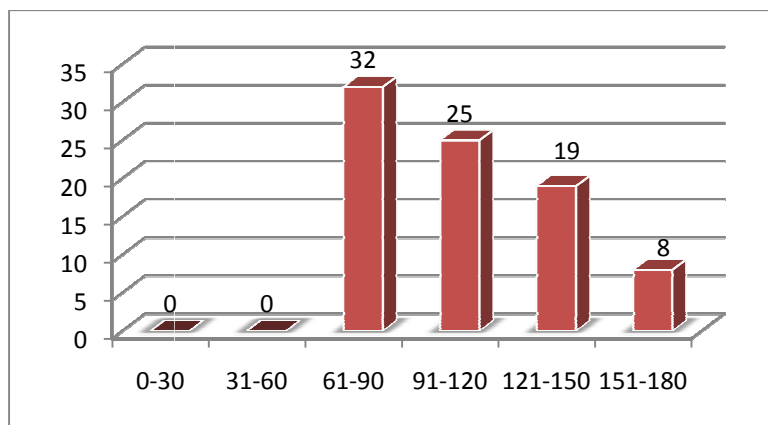

Fig. 23. Behandelingstermijn instellen beroep – in staat vernietiging (totaal: 84)

Rekening houdend met de decretaal voorziene proceduretermijnen blijkt dat de minimale doorlooptijd voor een zaak in de vernietigingsprocedure – vanaf het instellen van het beroep tot aan het in staat zijn om opgeroepen te worden voor een openbare terechtzitting aangaande de vordering tot vernietiging – minstens 61 kalenderdagen is.

Voor 67, 9 % van de dossiers bedraagt de administratieve doorlooptijd maximaal 120 dagen (of ongeveer 4 maanden). Voor 19 dossiers (22, 6 %) is de doorlooptijd tussen de 121 en 150 kalenderdagen. Voor 8 dossiers (9, 5 %) bedraagt de doorlooptijd maximaal 180 kalenderdagen.

4.2. Behandelingstermijn in staat vernietiging – zitting vernietigingsprocedure

Onderstaande figuur waarin opnieuw dezelfde 84 dossiers werden opgenomen, toont de periodes, uitgedrukt in kalenderdagen, tussen de dag waarop een zaak in staat is om opgeroepen te worden voor een openbare terechtzitting aangaande de vordering tot vernietiging en de datum van de eigenlijke zitting.

De zitting wordt in principe georganiseerd binnen een ordetermijn van 60 dagen na de betekening van de wederantwoordnota of toelichtende nota van de verzoekende partij.

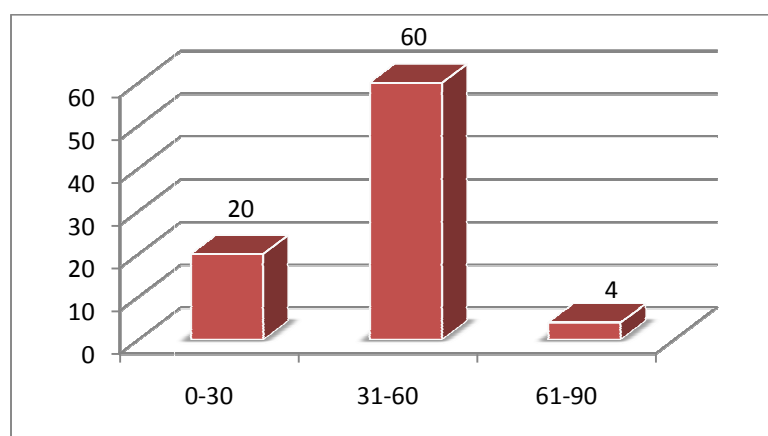

Fig. 24. Behandelingstermijn in staat vernietiging – zitting vernietigingsprocedure (totaal: 84)

In 20 van de 84 dossiers (23, 8 %) wordt binnen 30 kalenderdagen na de instaatstelling van het dossier een openbare terechtzitting aangaande de vordering tot vernietiging georganiseerd. Voor 60 andere dossiers (71, 4 %) gebeurt dit binnen de 31 tot 60 kalenderdagen. Slechts in 4 van de 84 zaken werd de zitting georganiseerd na een verloop van twee maanden, maar nog steeds binnen de 90 kalenderdagen.

Binnen het kader van deze steekproef slaagde de Raad er m.a.w. in om in 95, 2 % van de dossiers een openbare terechtzitting te organiseren binnen de decretaal vooropgestelde ordetermijn van 60 kalenderdagen.

4.3. Behandelingstermijn pleitzitting vernietigingsprocedure – uitspraak in de vernietigingsprocedure

Onderstaande figuur toont, opnieuw voor dezelfde 84 dossiers uit de steekproef, de periodes, uitgedrukt in kalenderdagen, tussen de datum van het in beraad nemen van een zaak en de datum van de uitspraak aangaande de vordering tot vernietiging.

De decretaal bepaalde ordetermijn voor het uitspreken van een vernietigingsarrest na het in beraad nemen van een zaak bedraagt 60 dagen.

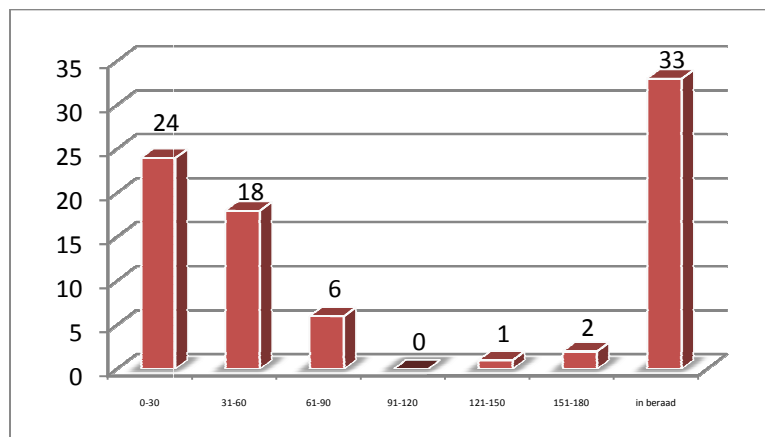

Fig. 25. Behandelingstermijn pleitzitting vernietigingsprocedure – uitspraak in de vernietigingsprocedure (totaal: 84)

In 24 dossiers (28, 6 %) wordt binnen de maand een eindarrest uitgesproken. In 18 andere dossiers (21, 4 %) bedraagt de termijn om een arrest uit te spreken tussen de 31 en 60 kalenderdagen.

Binnen het kader van deze steekproef slaagde de Raad er m.a.w. in om in exact de helft van de dossiers een arrest uit te spreken binnen de decretaal vooropgestelde ordetermijn van 60 kalenderdagen. 33 dossiers (39, 3 %) wachten evenwel nog op een uitspraak.

4.4. Globale behandelingstermijn

Uit bovenstaande steekproef kan opnieuw een conclusie worden getrokken inzake het behalen van de doelstelling van de Raad inzake de gemiddelde behandelingstermijn van een dossier, ingediend tijdens het derde werkjaar, waarin de vernietiging wordt gevorderd.

51 van de 84 onderzochte dossiers (60, 7 %) blijken binnen het jaar op het niveau van de Raad te zijn afgehandeld.

In 33 dossiers is de zaak in beraad genomen en is er nog geen uitspraak geveld. In 26 (31 %) van deze 33 zaken is de behandelingstermijn van één jaar evenwel nog niet verstreken.

Dit betekent dat in slechts 7 zaken (8, 3 %) de vooropgestelde behandelingstermijn is verstreken.

Met andere woorden, in 91, 7 % van de dossiers uit deze steekproef hebben de procespartijen binnen de twaalf maanden een uitspraak gekregen of blijft de mogelijkheid dat ze binnen het jaar een uitspraak zullen krijgen.

Ook dit is slechts een tussentijdse evaluatie, vermits pas wanneer in alle 84 dossiers uit de steekproef er een arrest is uitgesproken, er definitief kan beoordeeld worden of de vooropgestelde gemiddelde behandelingstermijn – rekening houdend met de complexiteit en de specificiteit van elk dossier – al dan niet behaald wordt en dus haalbaar blijkt voor de Raad in zijn huidige constellatie.

7. De stand van de zaken die hangende zijn

1. Zaken die ingediend zijn tijdens het eerste werkjaar 2009-2010

Tijdens het eerste werkjaar zijn er 753 verzoekschriften bij de Raad ingediend.

Onderstaande figuur verduidelijkt in welke stand van de procedure deze dossiers van het eerste werkjaar zich op 31 augustus 2012, het einde van het derde werkjaar, bevinden.

372 van deze 753 dossiers (49, 4 %) zijn op het niveau van de Raad volledig afgesloten :

- In 43 zaken (5, 7 %) formuleerde de voorzitter van de Raad een beschikking aangaande een verzoekschrift dat niet, onvolledig of laattijdig werd geregulariseerd, waardoor het werd geacht niet te zijn ingediend (artikel 4.8.17, § 2 *in fine* VCRO);
- In 30 zaken (4, 0 %) werd een eindarrest uitgesproken over het niet-tijdig storten van het rolrecht (artikel 4.8.18, vierde lid *in fine* VCRO); en
- In 299 zaken (39, 7 %) werd een arrest inzake de vordering tot vernietiging geformuleerd.

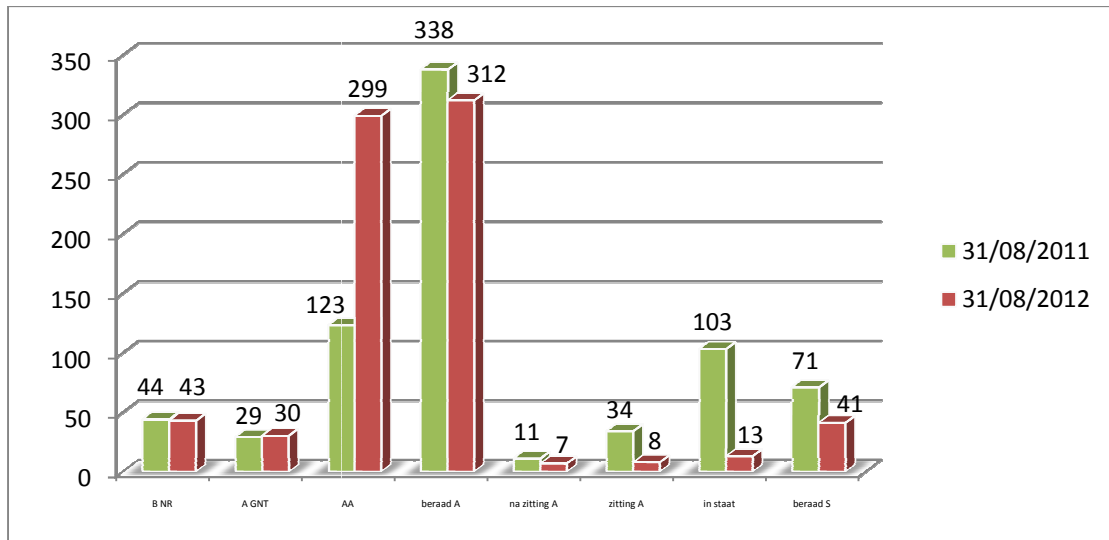

Fig. 26. Stand van zaken dossiers ingediend tijdens het werkjaar 2009-2010 (totaal:753)

312 andere zaken (41, 4 %) zijn door de Raad – na een openbare terechtzitting over de vordering tot vernietiging – reeds in beraad genomen. In deze zaken moet nog een arrest inzake de vordering tot vernietiging uitgesproken worden.

Bij 7 dossiers (1, 0 %) is de zaak na een openbare terechtzitting in voortzetting geplaatst of lopen de in een tussenarrest aan de procespartijen opgelegde termijnen om een aanvullende nota in te dienen.

In 8 dossiers (1, 0 %) zijn de partijen – na het tijdens het derde werkjaar uitspreken van een arrest over de gevorderde schorsing – opnieuw opgeroepen om te verschijnen, ditmaal op een openbare terechtzitting aangaande de vordering tot vernietiging die gepland is in het vierde werkjaar.

In 13 dossiers (1, 7 %) is de schriftelijke procedure – na het tijdens het derde werkjaar uitspreken van een arrest over de gevorderde schorsing – volledig afgerond en is de zaak in staat om opnieuw opgeroepen te worden voor een openbare terechtzitting, ditmaal aangaande de vordering tot vernietiging. Deze zaken zullen tijdens het vierde werkjaar gefixeerd worden op een openbare terechtzitting.

41 zaken (5, 4 %) zijn door de Raad – na een openbare terechtzitting over de vordering tot schorsing – in beraad genomen. In deze zaken moet nog een arrest aangaande het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de vergunning uitgesproken worden. Daarna kan de vernietigingsprocedure verder gezet worden.

2. Zaken die ingediend zijn tijdens het tweede werkjaar 2010-2011

Tijdens het tweede werkjaar zijn er 1073 verzoekschriften bij de Raad ingediend.

Onderstaande figuur verduidelijkt in welke stand van de procedure deze dossiers van het tweede werkjaar zich op het einde van het derde werkjaar bevinden.

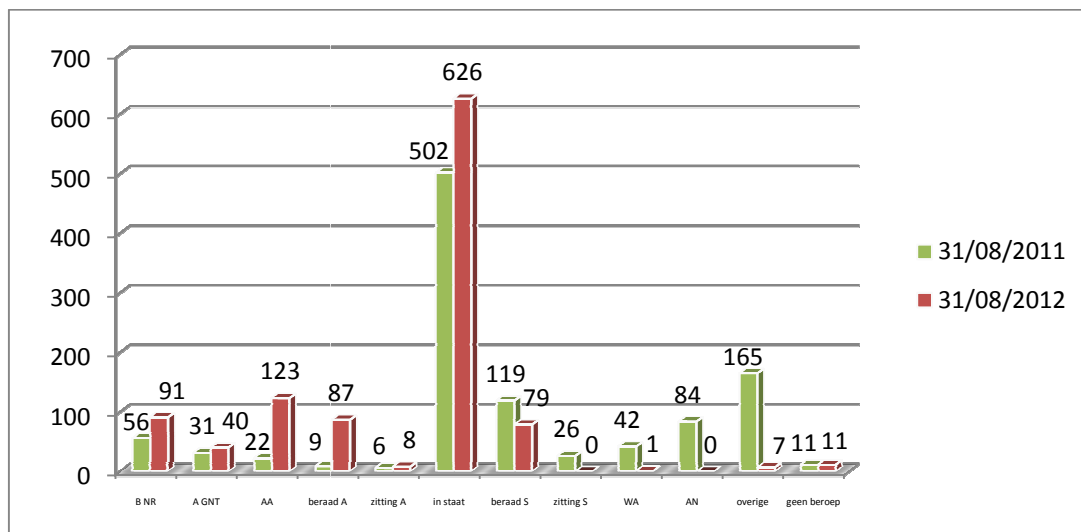

Fig. 27. Stand van zaken dossiers ingediend tijdens het werkjaar 2010-2011 (totaal: 1073)

265 van de 1073 dossiers (24, 7 %) zijn op het niveau van de Raad volledig afgesloten:

- In 91 zaken (8, 5 %) formuleerde de voorzitter van de Raad een beschikking aangaande een verzoekschrift dat niet, onvolledig of laattijdig werd geregulariseerd, waardoor het werd geacht niet te zijn ingediend (artikel 4.8.17, § 2 *in fine* VCRO);
- In 40 zaken (3, 7 %) werd een eindarrest uitgesproken over het niet-tijdig storten van het rolrecht (artikel 4.8.18, vierde lid *in fine* VCRO); en
- In 123 zaken (11, 5 %) werd een arrest inzake de vordering tot vernietiging geformuleerd;
- In 11 zaken (1, 0 %) werd het ingediende verzoekschrift door de Raad niet als een beroep beschouwd.

87 andere zaken (8, 1 %) zijn door de Raad – na een openbare terechtzitting over de vordering tot vernietiging – in beraad genomen. In deze zaken moet nog een arrest inzake de vordering tot vernietiging uitgesproken worden.

In 8 dossiers (0, 7 %) zijn de partijen opgeroepen om te verschijnen op een openbare terechtzitting aangaande de vordering tot vernietiging die reeds gepland is in het vierde werkjaar.

In 626 dossiers (58, 3 %) is de schriftelijke procedure volledig afgerond en is de zaak in staat om opgeroepen te worden voor een openbare terechtzitting aangaande de vordering tot vernietiging.

79 zaken (7, 4 %) zijn door de Raad – na een openbare terechtzitting over de vordering tot schorsing – in beraad genomen. In deze zaken moet nog een arrest aangaande het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de vergunning uitgesproken worden. Daarna kan de vernietigingsprocedure verder gezet worden.

Tot de categorie ‘overige’ behoren de 7 dossiers waarin een tussenarrest werd uitgesproken en waarin de termijnen voor de procespartijen om een aanvullende nota in te dienen, lopen.

3. Zaken die ingediend zijn tijdens het derde werkjaar 2011-2012

Tijdens het derde werkjaar zijn er 905 verzoekschriften bij de Raad ingediend.

Onderstaande figuur verduidelijkt in welke stand van de procedure de dossiers van het derde werkjaar zich op het einde van het derde werkjaar bevinden.

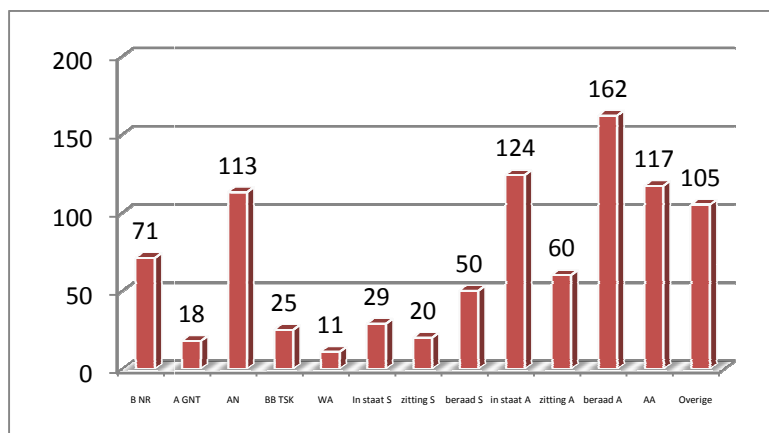

Fig. 28. Stand van zaken dossiers ingediend tijdens het werkjaar 2011-2012 (totaal: 905)

206 van de 905 dossiers (22, 8 %) zijn op het niveau van de Raad volledig afgesloten:

- In 71 zaken (7, 8 %) formuleerde de voorzitter van de Raad een beschikking aangaande een verzoekschrift dat niet, onvolledig of laattijdig werd geregulariseerd, waardoor het werd geacht niet te zijn ingediend (artikel 4.8.17, § 2 in fine VCRO);
- In 18 zaken (2, 0 %) werd een eindarrest uitgesproken over het niet-tijdig storten van het rolrecht (artikel 4.8.18, vierde lid in fine VCRO); en
- In 117 zaken (12, 9 %) werd een arrest inzake de vordering tot vernietiging geformuleerd.

162 zaken (18, 0 %) zijn door de Raad – na een openbare terechtzitting over de vordering tot vernietiging – reeds in beraad genomen. In deze zaken moet nog een arrest inzake de vordering tot vernietiging uitgesproken worden.

In 60 dossiers (6, 6 %) zijn de partijen opgeroepen om te verschijnen op een openbare terechtzitting aangaande de vordering tot vernietiging die reeds gepland is in het vierde werkjaar. In 124 dossiers (13, 7 %) is de schriftelijke procedure volledig afgerond en is de zaak in staat om opgeroepen te worden voor een openbare terechtzitting aangaande de vordering tot vernietiging. Deze zaken zullen tijdens het vierde werkjaar gefixeerd worden op een openbare terechtzitting.

50 zaken (5, 5 %) zijn door de Raad – na een openbare terechtzitting over de vordering tot schorsing – in beraad genomen. In deze zaken moet nog een arrest aangaande het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de vergunning uitgesproken worden. Daarna kan de vernietigingsprocedure verder gezet worden.

In 20 dossiers (2, 2 %) zijn de partijen opgeroepen om te verschijnen op een openbare terechtzitting aangaande de vordering tot schorsing die reeds gepland is in het vierde werkjaar.

29 dossiers (3, 2 %) zijn in staat om opgeroepen te worden voor een openbare terechtzitting aangaande de vordering tot schorsing.

Tenslotte bevinden een aantal dossiers zich op het einde van het derde werkjaar nog in één of andere fase van de schriftelijke procedure: in 113 dossiers (12, 5%) loopt de termijn voor de

verwerende partij om een antwoordnota in te dienen; in 25 dossiers (2, 8 %) heeft de tussenkomende partij nog de kans om een nota tot tussenkomst in te dienen en in 11 dossiers (1, 2 %) is de termijn voor de verzoekende partij om een wederantwoordnota in te dienen nog niet verstreken.

105 zaken (11, 6 %) bevinden zich onder de categorie overige. Deze categorie omvat voornamelijk dossiers waarvoor het rolrecht nog moet betaald worden, alsook dossiers die nog geregulariseerd dienen te worden, dossiers waarin het rolrecht nog moet opgevraagd worden bij de verzoekende partij en dossiers waarin een tussenarrest werd uitgesproken.

4. Evaluatie i.f.v. het beleidsplan 2011-2012

De Raad heeft tijdens het derde werkjaar met een duidelijke prioriteitenorde gewerkt voor de zaken die ingediend werden tijdens het derde werkjaar van de Raad enerzijds en voor de dossiers die in beraad genomen zijn op een zitting vanaf 1 september 2011 anderzijds.

Dit resulteert in een positieve balans qua stand van zaken en behandelingstermijnen voor de dossiers ingediend tijdens het derde werkjaar (supra).

208 van de 905 dossiers (23, 0 %) zijn op het niveau van de Raad immers reeds volledig afgesloten. Dit betekent niet dat er in de overige dossiers een achterstand gecreëerd is. Voor een dossier ingediend begin april 2012 zijn er bijvoorbeeld slechts 5 maanden overgegaan tot op het ogenblik van de redactie van dit jaarverslag en is de vooropgestelde behandelingstermijn bijgevolg nog niet verstreken.

Ten tweede wou de Raad de 71 hangende dossiers die tijdens het eerste werkjaar – vooral door de eerste kamer van de Raad – in beraad genomen zijn voor wat betreft de vordering tot schorsing en waarvoor nog geen arrest is uitgesproken, prioritair behandelen. Daar is de Raad slechts ten dele in geslaagd, vermits 41 van deze dossiers bij het afsluiten van het derde werkjaar nog hangende zijn.

Voor de hangende zaken die ten gronde in beraad genomen zijn vóór 1 september 2011 en de dossiers die tijdens het tweede werkjaar in beraad genomen zijn voor wat betreft de vordering tot schorsing gold als derde prioriteit dat de dossiers waarin een vergunning afgeleverd is, met voorrang worden afgewerkt.

Tijdens het derde werkjaar heeft dit geresulteerd in een inhaalbeweging doordat bijvoorbeeld bijkomend 176 arresten ten gronde zijn uitgesproken in de dossiers van het werkjaar 2009-2010.

De Raad heeft – rekening houdend met toenmalige en huidige dossierinstroom en personeelskader – tijdens het derde werkjaar ook 101 bijkomende dossiers van het tweede werkjaar 2010-2011 kunnen afsluiten met een arrest ten gronde.

De decreetgever heeft voor de overige zaken ingediend tijdens het tweede werkjaar en die veelal administratief in staat zijn om een op zitting opgeroepen te worden, een oplossing in het vooruitzicht gesteld door via het decreet van 6 juli 2012 in de VCRO de mogelijkheid van het aanstellen van tijdelijke aanvullende raadsleden op te nemen. De Vlaamse Regering dient deze decreetsbepaling nog uit te voeren.

De Raad blijft evenwel vragende partij opdat de Vlaamse Regering een initieel in de VCRO nominatief vijfde raadslid zou benoemen om zo op een structurele wijze de werkvoorraad én de toekomstige instroom aan dossiers van de Raad te kunnen verwerken,

eerder dan enkel in te zetten op de piste van het benoemen van tijdelijke aanvullende raadsleden.

8. Cassatieberoepen

Een beslissing van de Raad voor Vergunningsbetwistingen is vatbaar voor een cassatieberoep bij de Raad van State. De Raad van State onderzoekt of de Raad voor Vergunningsbetwistingen in zijn uitspraak conform de regelgeving heeft geoordeeld en de voorgeschreven procedures heeft gevolgd. Wanneer de Raad van State een arrest of beschikking van de Raad vernietigt, wordt de zaak toegewezen aan een anders samengestelde kamer en neemt deze kamer een nieuwe beslissing rekening houdende met de overwegingen van de Raad van State als cassatierechter.

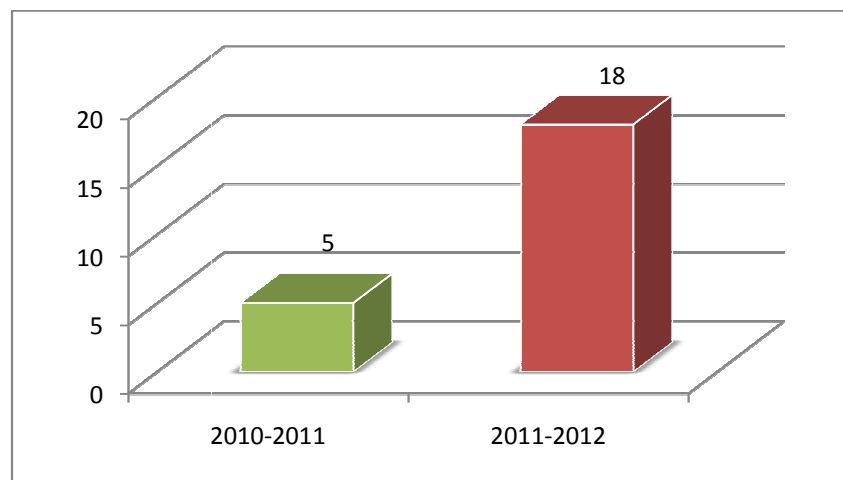

Fig. 29. Cassatieberoepen ingesteld tijdens het tweede en derde werkjaar (totaal: 23)

Tijdens het derde werkjaar is in 18 zaken een cassatieberoep aangetekend bij de Raad van State.

In 13 dossiers was het voorwerp van het cassatieberoep een arrest inzake de vordering tot vernietiging. In verhouding tot de 441 uitspraken over een vordering tot vernietiging tijdens het derde werkjaar, betekent dit dat in 2,9 % van deze dossiers een procespartij beslist heeft om de cassatierechter aan te spreken.

Eenmaal werd cassatieberoep aangetekend tegen een arrest inzake een vordering tot schorsing. Ook tegen 1 beschikking over een verzoekschrift dat niet, onvolledig of laattijdig werd geregulariseerd, waardoor het werd geacht niet te zijn ingediend (artikel 4.8.17, §2 *in fine* VCRO), werd een cassatieberoep ingediend. Dat geldt ook voor 2 arresten uitgesproken over het niet-tijdig storten van het rolrecht (artikel 4.8.18, vierde lid *in fine* VCRO) en 1 beschikking conform artikel 4.8.19, §2 VCRO over een verzoek tot tussenkomst.

Ook tijdens het tweede werkjaar werd in 5 dossiers cassatieberoep aangetekend. Alle in totaal 23 cassatieberoepen zijn door de Raad van State toelaatbaar verklaard.

In 11 dossiers heeft de Raad van State reeds een arrest geveld. Slechts één arrest inzake een vordering tot vernietiging (A/2011/0010) is verbroken.

Daarnaast heeft de Raad van State ook een beschikking over een verzoek tot tussenkomst en een arrest over de niet-betaling van het rolrecht gecasseerd vanuit de overwegingen dat de strengheid van de VCRO over de sanctie van niet-ontvankelijkheid het invoeren van overmacht of onoverwinnelijke dwaling niet onmogelijk maakt en dat een verzoekende of tussenkomende partij in de mogelijkheid moet zijn om toelichting te geven over de redenen van de niet-tijdige betaling van het rolrecht.³⁷

³⁷ R.v.St. nr. 219.929 van 25 juni 2012.

Deel 2

De rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen

Hoofdstuk 1

De grote lijnen van de rechtspraak

1. Inleiding

De Raad voor Vergunningsbetwistingen ent zijn rechtspraak in de eerste plaats op de bestaande rechtspraak van de Raad van State inzake het vergunningencontentieux. De rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen zal evenwel, rekening houdend met de decretale bepalingen van de VCRO en gelet op de procesrechtelijke verschillen met de Raad van State, eigen accenten leggen en verder evolueren.

2. Overzicht van het contentieux

De voorbije jaren werden in dit hoofdstuk alle arresten, uitgesproken tijdens het voorbije werkjaar, aan de hand van hun arrestnummer, datum en het rolnummer van de zaak thematisch geordend.

De Raad is op dit ogenblik een databank aan het uitbouwen die – wellicht in de loop van het vierde werkjaar - ontsloten zal worden via de website.

Er wordt dan ook gekozen om eerder een aantal relevante arresten weer te geven.

1. Hervatting van het geding

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, VCRO – leidend ambtenaar van het departement RWO

“De inwerkingtreding van het decreet van 18 november 2011, ook al bevat het geen overgangsbepalingen, heeft geen invloed op de hangende gedingen.

Het decreet behandelt immers onder meer de toewijzing van de beslissingsbevoegdheid op een hoger niveau omtrent het **instellen** van een jurisdictioneel beroep. Het decreet had zeker niet de bedoeling zich te mengen in hangende rechtsgedingen.

In alle hangende gedingen, wordt de vraag naar de procesbevoegdheid van de beroepsindiener immers bekeken op het moment van het instellen van het beroep.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, alhoewel onder hiërarchisch gezag van de leidend ambtenaar en door deze ook aangesteld als GSA, handelde vóór de decreetswijziging van 18 november 2011 autonoom en putte zijn procesbekwaamheid én zijn procesbevoegdheid rechtstreeks uit artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren die vóór 29 december 2011 reeds rechtsgeldig een vordering tot vernietiging en eventueel tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hebben ingesteld bij de Raad, behouden hun belang en hoedanigheid tot bij de uitspraak over het ingestelde beroep.

Er is, in hoofde van de leidend ambtenaar, geen sprake van een rechtsopvolging in de rechtspositie van de oorspronkelijke beroeper, zijnde de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Deze laatste blijft immers, op grond van de bepalingen van de VCRO zijn eigen bevoegdheden, rechten en verplichtingen behouden. Er is ook geen sprake van een rechtsopvolging in de procespositie van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar aangezien het decreet niet de bedoeling had in te grijpen op hangende gedingen die rechtsgeldig

door de voordien procesbevoegde partij, zijnde de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, waren ingesteld.

Hieruit volgt dat een voortzetting van het geding of hervatting van het geding door de leidend ambtenaar niet nodig is.³⁸

2. Ontvankelijkheid van de vordering

2.1. Bijkomende stukken

Jurisdictionele procedures

“Ter openbare terechtzitting van 7 februari 2011 werpt de raadsman van de tussenkomende partij een bezwaar op met betrekking tot de mededeling van voormeld vernietigingsarrest aan de Raad.

Artikel 4.8.22 VCRO bepaalt inderdaad dat “de partijen ... ter zitting geen bijkomende stukken (kunnen) overmaken aan de Raad”.

Vanzelfsprekend belet dit echter niet dat partijen de Raad voor of tijdens de terechtzitting kunnen informeren over het verloop en het resultaat van een jurisdictionele procedure met betrekking tot de juridische context van de bestreden beslissing.³⁹

2.2. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Art. 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO – rechtstreekse en onrechtstreekse hinder of nadelen – onvoldoende gegevens

“Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijkertijd zal de verzoekende partij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te stellen bij de Raad.

[...]

Nu de Raad oordeelt dat het loutere nabuurschap, dan wel de beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot aanpalende percelen, op zich al niet zonder meer kan

³⁸ RvVb A/2012/0134, 10 april 2012 (1112/0138/A/2/0110).

³⁹ RvVb S/2012/0121, 11 juni 2012 (2010/0518/SA/1/0487).

volstaan om een verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het beroep te verschaffen, geldt dit nog meer voor een verzoekende partij, wier naam nergens terug te vinden is in het administratief dossier en die zelf geen enkel gegeven bijbrengt waaruit blijkt dat zij (mede)-eigenaar is van een perceel in de nabijheid van het perceel waarvoor de bestreden vergunning is verleend.”⁴⁰

Art. 4.8.16, §1, eerste lid, 4° VCRO – belang procesbekwame vereniging

“De verzoekende partij kan beroep instellen wanneer zij, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 4° VCRO, een *“procesbekwame vereniging (is) die optreedt namens een groep wiens collectieve belangen door de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing zijn bedreigd of geschaad voor zover zij beschikt over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten”*.

[...]

De statuten van de verzoekende partij vermelden niet expliciet, maar alleen impliciet (in 3.3: en aanpalende straten en pleinen), een geografische omschrijving van het gebied waarin de verzoekende partij haar activiteiten uitoefent.

Los daarvan blijkt uit haar statuten overduidelijk dat de verzoekende partij als doel heeft *“de algemene belangen van de leden, zowel de morele als de materiële, te bevorderen en te verdedigen”* en dan vooral op sociaal gebied (*“scheppen en bevorderen van contacten tussen de leden door ... het vertegenwoordigen van de leden bij de openbare besturen ... het in ere houden van edele en heerlijke tradities eigen aan de het verlenen van alle mogelijke diensten ten bate van noodlijdenden, bejaarden en jongeren uit de alsook de bijstand aan de leden ter gelegenheid van het vervullen van een sociale of liefdadige opdracht ... het opbouwen en bevorderen van de werking in de gebuurte ... het meewerken met openbare besturen, daarmee gelijkgestelde instanties en inrichtingen van openbaar nut bij het organiseren van manifestaties met cultureel, liefdadig of vaderlandslievend karakter”*).

De Raad oordeelt dan ook dat het collectief belang van de verzoekende partij misschien wel onderscheiden is van het algemeen belang, maar dat dit collectief belang niet meer is dan de som van de individuele (of, zoals vermeld in de statuten van de verzoekende partij, de *“algemene”*) belangen van de leden.

In de statuten van de verzoekende partij zelf luidt het overigens dat de verzoekende partij haar doel kan verwezenlijken door het *“vertegenwoordigen van de leden”*, zoals in casu, hetgeen bezwaarlijk kan beschouwd worden als een collectief belang.

Daarenboven toont de verzoekende partij niet voldoende concreet aan hoe de bestreden beslissing haar collectief belang, zoals beschreven in artikel 3 van haar statuten, kan schenden of bedreigen: het maatschappelijk doel van de verzoekende partij vermeldt immers niets met betrekking tot *„het beschermen van het uitzicht en de erfgoedwaarde van de,, de en de in Gent.”*⁴¹

⁴⁰ RvVb S/2011/0147, 14 november 2011 en RvVb A/2011/0205, 19 december 2011 (2010/0335/SA/1/0314).

⁴¹ RvVb A/2012/0222, 4 juni 2012 (2010/0581/A/1/0547).

Art. 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO – potentiële rechtstreekse en onrechtstreekse hinder of nadelen vs. beoordeling ten gronde

“Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

[...]

Uit de uiteenzettingen in het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen onder meer vrezen voor het risico van overstroming van hun woning bij noodweer, omdat hun woning gelegen is aan het overstromingsgebied. De verzoekende partijen ontwikkelen ter zake overigens ook een middel. Ze tonen derhalve aan een belang te hebben om het beroep bij de Raad in te stellen omwille van de hinder en nadelen die ze vrezen te zullen ondervinden ten gevolge van de bestreden beslissing.

Of de vrees van de verzoekende partijen al dan niet terecht is en of het middel dat de verzoekende partijen ter zake ontwikkelen al dan niet ontvankelijk en/of gegrond wordt bevonden, betreft een beoordeling van de middelen, die geen afbreuk kan doen aan de vaststelling dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift hinder en nadelen omschrijven die ze ten gronde ter beoordeling willen voorleggen door middel van hun beroep.”⁴²

Art. 4.8.16, §1, eerste lid, 5° VCRO – belang gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar

“De Raad stelt vast dat artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 5° VCRO de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar aanduidt als één van de belanghebbenden die bij de Raad de in artikel 4.8.1, tweede lid VCRO bedoelde beroepen kan instellen. Onverminderd hetgeen in artikel 4.7.19, §1, derde lid VCRO en in artikel 4.8.16, §1, tweede lid VCRO wordt bepaald, en anders dan voor wat betreft de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3°, 4° en 6° VCRO aangeduide belanghebbenden, wenst de Raad op te merken dat de decreetgever de mogelijkheid van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar om bij de Raad een juridictioneel beroep in te stellen niet heeft onderworpen aan (bijkomende) voorwaarden of beperkingen.

Met de tussenkomende partij is de Raad weliswaar van oordeel dat in het licht van de toepassing van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 5° VCRO het belang van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet los kan gezien worden van het geografisch gebied waarvoor hij bevoegd is en van de taken waarmee hij door de decreetgever is belast. De tussenkomende partij kan echter niet gevolgd worden wanneer zij vervolgens lijkt te suggereren dat de taken of de ‘prerogatieven’ van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, teneinde de contouren van zijn belang bij een juridictioneel beroep bij de Raad te definiëren, uitsluitend dienen teruggevoerd te worden tot diens adviesbevoegdheid met betrekking tot aanvragen in niet-ontvoogde gemeenten binnen de reguliere procedure, zoals bepaald in artikel 4.7.16, §2 VCRO, en dat zijn adviesbevoegdheid bovendien zou beperkt zijn tot de beoordelingsgronden die in artikel 4.3.1 en volgende VCRO worden vastgesteld.

⁴² RvVb A/2012/0271, 4 juli 2012 (1112/0290/A/4/0258).

De Raad is bijgevolg van oordeel dat de tussenkomende partij in het voorliggende dossier de grenzen van het belang bij een juridictioneel beroep bij de Raad van de verzoekende partij conditioneert en verengt op een wijze die kennelijk geen decretale aanknopingspunten heeft. De exceptie van de tussenkomende partij gaat immers uit van een al te beperkte en met het decreet strijdige omschrijving van de taken en de bevoegdheden van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Noch artikel 4.7.21, §2, 4° VCRO in samenlezing met artikel 4.7.19, §1, eerste en derde lid VCRO, voor wat betreft het administratief beroep bij de deputatie tegen in eerste aanleg genomen vergunningsbeslissingen in de reguliere procedure, noch artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 5° VCRO in samenlezing met artikel 4.7.23, §3, eerste en derde lid VCRO, voor wat betreft het juridictioneel beroep bij de Raad tegen in laatste administratieve aanleg genomen vergunningsbeslissingen, kunnen in die zin uitgelegd worden dat het belang van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar om administratief dan wel juridictioneel beroep in te stellen, zou beperkt zijn tot aanvragen binnen de reguliere procedure in niet-ontvoogde gemeenten.

Ook al zou aangenomen worden dat het ongunstig advies van 15 juli 2009 van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar uitsluitend geïnspireerd is door het toenmalige voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan, hetgeen ontegensprekelijk niet het geval is, dan nog doet dit geen afbreuk aan het actueel belang van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Hier anders over oordelen zou trouwens een onaanvaardbare miskennis van het devolutief karakter van het administratief beroep bij de deputatie impliceren.⁴³

2.3. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van de vordering

Art. 4.5.1, §2, derde lid VCRO – weigering milieuvergunning – verval stedenbouwkundige vergunning

“Volgens artikel 4.5.1, §2, derde lid VCRO vervalt de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege wanneer de milieuvergunning definitief geweigerd wordt.

Nu de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur op 29 november 2010 het beroep van de eerste tussenkomende partij tegen de weigering van de milieuvergunning voor de exploitatie van de door de bestreden beslissing vergunde windturbines ongegrond heeft verklaard en de eerste tussenkomende partij bovendien verklaart dat zij tegen deze beslissing geen beroep instelt bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, is de milieuvergunning definitief geweigerd en vervalt de betreden vergunningsbeslissing van rechtswege.

De Raad stelt dan ook vast dat het beroep zonder voorwerp is.⁴⁴

Artikel 4.7.23, §2 VCRO – stilzwijgende beslissing deputatie

“De stilzwijgende beslissing dient beschouwd te worden als een volwaardige aanvechtbare bestuursbeslissing, wat tevens blijkt uit artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO en de memorie van toelichting (Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, 189, nr. 561). De door de verzoekende partij in te roepen middelen dienen dan ook betrekking te hebben op de stilzwijgende beslissing.

⁴³ RvVb A/2011/0152 van 26 oktober 2011 (2009/0081/A/3/0049).

⁴⁴ RvVb A/2011/0154, 7 november 2011 (2010/0665/A/1/0616).

De omstandigheid dat de betekening van de stilzwijgende beslissing de in artikel 4.7.21, §8 VCRO bedoelde van rechtswege schorsing van tenuitvoerlegging van de vergunning, opheft, doet hieraan geen afbreuk.

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen wordt hierdoor niet opnieuw een in laatste aanleg gewezen vergunningsbeslissing. Ingevolge de devolutieve werking van het administratief beroep is de stilzwijgende beslissing van de deputatie immers in de plaats gekomen van het besluit van het college van burgemeester en schepenen, dat in casu een positief vergunningsbesluit was.

De stilzwijgende beslissing van de deputatie dient derhalve als een op zich staande en aanvechtbare, in laatste aanleg genomen administratieve rechtshandeling te worden beschouwd, tot stand gekomen via de wettelijke fictie van artikel 4.7.23, §2 VCRO. Dit brengt ook met zich mee dat de deputatie eigenlijk het ingestelde beroep ontvankelijk heeft verklaard, maar als ongegrond heeft afgewezen.

[...]

Met de wettelijke fictie van artikel 4.7.23, §2 VCRO kan de Raad enkel overgaan tot een marginale toetsing van het interne recht en nagaan of de afwijzing van het administratief beroep niet is aangetast door een kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening.

[...]

De Raad stelt ambtshalve vast dat de verwerende partij, door haar stilzwijgende beslissing, op een ongemotiveerde wijze de beroepsargumenten van de verzoekende partij in de administratieve procedure heeft afgewezen.

[...]

De Raad stelt vast dat de stilzwijgende beslissing gekenmerkt wordt door een kennelijke onzorgvuldigheid van de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening, doordat de andersluidende argumenten in verband met de goede ruimtelijke ordening uit het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, op grond waarvan zij haar beslissing dient te nemen, zelfs niet eens werden ontmoet.”⁴⁵

(On)deelbaarheid van de vergunning

“Een stedenbouwkundige vergunning is in beginsel één en ondeelbaar, waardoor een vergunningsbeslissing niet gedeeltelijk kan worden vernietigd. Van dit beginsel kan slechts worden afgeweken – bij wijze van uitzondering – indien vast zou staan dat het gedeelte, dat het voorwerp uitmaakt van het verzoek tot gedeeltelijke vernietiging, afgesplitst kan worden van de rest van de vergunning en dat de vergunningverlenende overheid dezelfde beslissing zou genomen hebben ongeacht het feit of het betrokken gedeelte al dan niet mede deel uitmaakte van de aanvraag. Er anders over oordelen zou tot gevolg hebben dat de Raad zich in de plaats zou stellen van de vergunningverlenende overheid en zich niet zou beperken tot zijn

⁴⁵ RvVb A/2012/0052, 14 februari 2012 (2010/0496/A/2/0469).

vernietigingsbevoegdheid, aangezien het niet vernietigd gedeelte hoe dan ook zou blijven bestaan.”⁴⁶

3. Onderzoek van de vordering tot schorsing

3.1. Afstand van de vordering tot schorsing

Grenzen van een verzoek tot tussenkomst bij een afstand door de verzoekende partij

“1.

De Raad wenst vooreerst op te merken dat een tussenkomst er in essentie op gericht is om de vordering waarmee het geding aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, in dit geval een vordering tot schorsing, te weerleggen dan wel te ondersteunen. Overeenkomstig artikel 4.8.19, §3 VCRO kan een tussenkomende partij hiertoe een uiteenzetting geven over de zaak. De grenzen van het debat worden echter ontegensprekelijk getrokken door de partij of de partijen die middels de initiële vordering het geding aanhangig hebben gemaakt bij de Raad.

Met de derde tussenkomende partij stelt de Raad vast dat de specifieke redactie van artikel 4.8.13 VCRO op het eerste zicht niet lijkt te verhinderen dat een tussenkomende partij, hangende het door de verzoekende partij of partijen aanhangig gemaakte geding, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, de Raad verzoekt om, bij wijze van voorlopige voorziening, en al dan niet ambtshalve, de bestreden vergunningsbeslissing te schorsen. In tegenstelling tot wat de derde tussenkomende partij evenwel voorhoudt, is de Raad van oordeel dat artikel 4.8.13 VCRO geen op zichzelf staand vorderingsrecht in hoofde van een tussenkomende partij creëert.

Nog los van de vraag of het in artikel 4.8.18, eerste lid VCRO en artikel 9, §1, tweede lid van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 tot regeling van sommige aspecten van de organisatie en werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen bedoelde rolrecht met betrekking tot een vordering tot schorsing in voorkomend geval verschuldigd is, de derde tussenkomende partij heeft immers enkel het met het oog op haar tussenkomst verschuldigde rolrecht betaald, is de Raad van oordeel dat een uitspraak omtrent de ontvankelijkheid en de gegrondheid van de vordering tot schorsing van de derde tussenkomende partij zich slechts opdringt op voorwaarde dat en zolang de Raad, in het voorliggende geval de derde kamer, daadwerkelijk gevat is door de vordering tot schorsing van de verzoekende partijen waarmee het voorliggende geding werd ingeleid. Hetzelfde geldt voor een gebeurlijk ambtshalve bevel tot schorsing van de bestreden beslissing.

2.

De derde tussenkomende partij heeft geen eigen beroep tegen de bestreden beslissing ingesteld en heeft als rechtsingang gekozen voor de figuur van de tussenkomst. Gelet op de hoger aangehaalde overwegingen, houdt deze keuze ontegensprekelijk beperkingen in. In zoverre de verzoekende partijen op 23 mei 2012 aan de Raad hebben meegedeeld dat zij afstand wensen te doen van hun vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, zoals ingesteld met een aangetekende zending van 28 december 2011, en zij dit op de openbare terechtzitting van 30 mei 2012 ook uitdrukkelijk hebben bevestigd, is de Raad van oordeel dat hierdoor ook de vordering tot schorsing van de derde tussenkomende partij, zoals vervat in haar

⁴⁶ RvVb A/2012/0258, 27 juni 2012 (1112/0276/SA/4/0239).

nota met opmerkingen in het kader van de vordering tot schorsing en zoals ingediend met een aangetekende zending van 6 april 2012, niet langer aanhangig is bij de derde kamer van de Raad en dat hiervan dan ook niet langer kennis kan genomen worden. Gegeven voorgaande overwegingen komt het de Raad evenmin toe om in het kader van dit geding, dit wil zeggen de vordering tot schorsing waarvan de verzoekende partijen op 23 mei 2012 afstand hebben gedaan, de schorsing van de bestreden beslissing ambtshalve te bevelen.”⁴⁷

3.2. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel – algemeen

Art. 4.8.13 VCRO – geen nuttig effect van schorsing weigeringsbeslissing

“In het algemeen stelt de Raad dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een in laatste administratieve aanleg genomen weigeringsbeslissing geen nuttig effect heeft voor een verzoekende partij, die de aanvrager is van de vergunning.

Een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van een in laatste administratieve aanleg genomen weigeringsbeslissing heeft immers principieel niet als gevolg dat de verwerende partij, die de bestreden beslissing genomen heeft, verplicht wordt een nieuwe, laat staan andere, beslissing te nemen en een vergunning te verlenen aan de verzoekende partij, die ook op geen enkele andere manier, louter omwille van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de weigeringsbeslissing, een vergunningsbeslissing kan afdwingen van de verwerende partij.

Alleen wanneer een verzoekende partij prima facie een onmiskenbaar recht heeft om een vergunning te bekomen en er geen enkele ruimte is voor enige discretionaire beoordeling door de vergunningverlenende overheid, zou eventueel uitzonderlijk kunnen aangenomen worden dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van een weigeringsbeslissing mogelijk is, al was het maar om de verwerende partij te wijzen op de manifeste onwettigheid van haar beslissing.”⁴⁸

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel vs. rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen

“Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan tot slot ook niet, minstens niet kennelijk zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft.

De invulling van het begrip nadeel heeft in de betrokken artikelen ontegensprekelijk een andere finaliteit. De Raad wenst in dit verband dan ook te benadrukken dat de verzoekende partijen uitgaan van een onzorgvuldige lezing van de rechtspraak van de Raad in zoverre zij lijken aan te nemen dat ook nadelen, die in voorkomend geval als ernstig kunnen ervaren worden maar die onrechtstreeks voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, de gebeurlijke schorsing van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden. Dit is evenwel niet het geval.”⁴⁹

⁴⁷ RvVb S/2012/0119, 6 juni 2012 (1112/0300/SA/3/0299).

⁴⁸ RvVb S/2012/0121, 11 juni 2012 (2010/0518/SA/1/0487).

⁴⁹ RvVb S/2012/0142, 27 juni 2012 (1112/0392/SA/3/0354), RvVb S/2012/0178, 29 augustus 2012 (1112/0364/SA/3/0330), RvVb S/2012/0179, 29 augustus 2012 (1112/0500/SA/3/0450), en RvVb S/2012/0180, 29 augustus 2012 (1112/0514/SA/3/0459).

Gebrek aan concrete en precieze gegevens

“De Raad is evenwel van oordeel dat de verzoekende partij heeft nagelaten om de aard en de omvang van het beweerde (commerciële) nadeel op een voldoende concrete en persoonlijke wijze te verduidelijken. De verzoekende partij toont evenmin op voldoende wijze aan dat er een rechtsreeks of onrechtstreeks causaal kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de bestreden beslissing en het beweerde nadeel dat zij meent te zullen ondervinden. Het louter aanhalen van rechtspraak die ogenschijnlijk feitelijke gelijkenissen vertoont met het voorliggende dossier kan dan ook geenszins volstaan.

Bij gebrek aan nuttige stukken die de beweringen van de verzoekende partij voldoende concreet staven, kan de Raad in alle redelijkheid niet nagaan of het beweerde commerciële nadeel, met name de zogenaamde ‘*afwerving van een aantal belangrijke huurders*’, inderdaad voldoende waarschijnlijk is én tegelijk het (on)rechtstreekse gevolg van de nakende uitvoering en realisatie van de bestreden beslissing is.”⁵⁰

*

“In tegenstelling tot wat de verzoekende partij lijkt aan te nemen, wordt de Raad echter niet verondersteld om het administratieve dossier, dan wel het stukkenbundel van de verzoekende partijen ambtshalve op dit punt te onderzoeken.

De verzoekende partij draagt de bewijslast en dient de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen te concretiseren en aanschouwelijk te maken. Uit de in het verzoekschrift vermelde gegevens en uit de door de verzoekende partijen meegedeelde stukken kan zulks echter niet, minstens onvoldoende, worden afgeleid.

Zelfs al zou aangenomen worden dat de in het onderdeel ‘ontvankelijkheid’ aangehaalde hinder en nadelen tevens dienst doen als moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO, hetgeen evenwel niet genoegzaam blijkt, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij heeft nagelaten voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken die de Raad toelaten om de ernst en het persoonlijk karakter van het ingeroepen nadeel daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.”⁵¹

3.3. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel van een bestuurlijke overheid

Gebrek aan nadere gegevens – bindend karakter advies slaat op mogelijke onwettigheid van bestreden beslissing

“In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee vermelde overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

⁵⁰ RvVb S/2011/0270, 21 december 2011 (1011/0890/SA/3/0833).

⁵¹ RvVb S/2012/0055, 21 maart 2012 (1112/0086/SA/3/0060).

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de vordering wil voorkomen, voert de verzoekende partij aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aanleiding zal geven tot een onveilige verkeerssituatie op de ...laan waarvoor zij, als wegbeheerder, verantwoordelijk kan worden gesteld.

De Raad stelt evenwel vast dat de verzoekende partij nalaat om voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken die de Raad toelaten om de ernst van het ingeroepen nadeel te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift weliswaar een luchtfoto doch hieruit kan de Raad niet afleiden dat een inrit naar het handelspand van de tussenkomen partij daadwerkelijk tot een onveilige verkeerssituatie zal leiden. De Raad kan op basis van de door de verzoekende partij neergelegde luchtfoto enkel vaststellen dat er momenteel reeds talrijke op- en afritten aan de ...laan gelegen zijn.

De loutere verwijzing naar een interne dienstorder, die veeleer als een algemene dienstorder dient aangemerkt te worden, zonder vermelde dienstorder voldoende concreet te betrekken op de voorliggende zaak, kan dan ook niet kennelijk zonder meer volstaan om de ernst van het ingeroepen nadeel aannemelijk te maken.

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij onvoldoende aantoont dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de uitoefening van de taken en opdrachten waarmee zij belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en evenmin dat de werking van haar diensten dermate in het gedrang zullen worden gebracht dat zij haar taken niet meer zal kunnen uitoefenen.

Bij gebrek aan nadere gegevens op grond waarvan de nadelige gevolgen van de bestreden beslissing op de verkeersveiligheid ter hoogte van de ...laan voldoende worden geconcretiseerd, is het door de verzoekende partij ingeroepen nadeel niet ernstig en volstaat een vernietigingsberoep om haar mogelijke aansprakelijkheid als wegbeheerder te vrijwaren.

In zoverre de verzoekende partij wijst op het bindend karakter van haar advies en de omstandigheid dat vermeld advies in de bestreden beslissing ten onrechte wordt genegeerd, wenst de Raad nog op te merken dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing een discussie over de grond van de zaak betreft en op zich bijgevolg geen nadeel voor de verzoekende partij oplevert dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont.”⁵²

3.4. Uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing

Eigendomsgrenzen

“Nog los van de vraag of de kwestieuze gevel terecht als een wachtgevel werd aangemerkt, wenst de Raad tot slot op te merken dat de bestreden beslissing, onverminderd de omstandigheid dat ze werd verleend onder het in artikel 4.2.22, §1 VCRO bedoelde voorbehoud, op vandaag in de praktijk onuitvoerbaar is. De tussenkomen partijen, hoewel zij ter zake dilatoire motieven in hoofde van de verzoekende partij vermoeden, erkennen dit en bevestigen uitdrukkelijk dat eerst de discussie omtrent de eigendomsgrenzen middels de daartoe geëigende procedure tot afpaling bij de vrederechter zal moeten beslecht worden.”⁵³

⁵² RvVb S/2012/0160, 18 juli 2012 (1112/0519/SA/3/0462), RvVb S/2012/0165, 25 juli 2012 (1112/0537/SA/3/0476) en RvVb S/2012/0166 van 25 juli 2012 (1112/0539/SA/3/0478).

⁵³ RvVb S/2012/0083, 25 april 2012 (1112/0040/SA/3/0024).

4. Onderzoek van de vordering tot vernietiging

4.1. Onderzoek van de vordering tot vernietiging – algemeen

Legaliteitsbeoordeling

“Wanneer de verzoekende partij verwijst naar de bouwvallige staat van het te slopen gebouwencomplex en naar de erfgoedwaarde van twee gelijkaardige schoolgebouwen in de gemeente, benadrukt de verzoekende partij enerzijds veeleer de opportuniteit van de nagestreefde sloopvergunning en stelt zij anderzijds eigenlijk de opname van het gebouw in de inventaris van het bouwkundig erfgoed in vraag.

De Raad heeft echter, als administratief rechtscollege, alleen een vernietigingsbevoegdheid: wanneer de Raad na een legaliteitstoets vaststelt dat een bestreden vergunningsbeslissing onregelmatig is (artikel 4.8.3, §1 VCRO), zal de Raad deze beslissing vernietigen.

Ook de aan de Raad toegekende controle van de kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van de toetsing, door de overheid, aan de goede ruimtelijke ordening (artikel 4.8.3, §2 VCRO), verleent de Raad niet de bevoegdheid om over de opportuniteit van een vergunning te oordelen.”⁵⁴

Vernietiging van de rechtsgrond van bestreden beslissing

“Het gebrek aan de wettelijk vereiste rechtsgrond is een onwettigheid die de openbare orde aanbelangt, en door de Raad ambtshalve wordt gesanctioneerd.

Uit het dossier blijkt dat de bestreden beslissing de stedenbouwkundige voorschriften toepast van het bijzonder plan van aanleg “...”, zoals gedeeltelijk goedgekeurd bij Ministerieel Besluit van 16 december 2008.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft, in de loop van het geding bij de Raad, bij arrest nr. 209.933 van 21 december 2010, dit bijzonder plan van aanleg vernietigd.

Daardoor is de rechtsgrond van de bestreden beslissing vervallen.”⁵⁵

4.2. Onderzoek van de vordering tot vernietiging – regelgeving administratief beroep

Artikel 4.7.21, §5 VCRO – bewijs van betaling(sopdracht) van dossiertaks

“Aan deze ontvankelijkheidsvoorwaarde is naar het oordeel van de Raad voldaan wanneer bij het beroepsschrift het bewijs wordt gevoegd dat een overschrijvingsopdracht werd gegeven om de dossiervergoeding te betalen en dat deze opdracht werd aanvaard. Wanneer de betaling daadwerkelijk wordt uitgevoerd, hangt immers af van het tijdstip waarop de bank de opdracht verwerkt. Een beroepsindiener heeft het niet in de hand wanneer het geld door de postdiensten

⁵⁴ RvVb A/2012/0224, 4 juni 2012 (2010/0622/A/1/0703).

⁵⁵ RvVb A/2012/0009, 18 januari 2012 (2010/0341/A/1/0318).

of de bank daadwerkelijk op de rekening van de verwerende partij is overgeschreven en kan dus niet altijd het bewijs van daadwerkelijke betaling of creditering bij het beroepsschrift voegen.”⁵⁶

Artikel 4.7.23 VCRO – gelijkkluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundig ambtenaar

“De verzoekende partijen hebben geen belang bij het louter inroepen van het geviseerde formele motiveringsgebrek, met name het niet vermelden van de feitelijke en juridisch determinerende overwegingen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar een met het bestreden besluit volledig gelijkkluidend verslag heeft opgesteld.

De verzoekende partijen lijden geen belangschade door het niet vermelden van de feitelijke en juridisch determinerende overwegingen van het verslag en dit gelet op de gelijkkluidendheid van dit verslag. Bovendien verwijst de bestreden beslissing in de aanhef uitdrukkelijk naar het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

De verzoekende partijen kennen de materiële motieven van het verslag aangezien deze, gelet op de gelijkkluidendheid, in de bestreden beslissing zelf terug te vinden zijn.

Gelet op de ongegrondheid van het eerste middel is er bovendien geen schending van de materiële motiveringsplicht vastgesteld.

Het middel kan niet dienstig worden ingeroepen.”⁵⁷

Hernemen van administratieve beroepsprocedure na een vernietigingsarrest

“In principe dient, indien een vergunningsbeslissing is vernietigd en het noodzakelijke rechtsherstel vereist dat zij wordt overgedaan, de administratieve procedure hernomen te worden vanaf het punt waar de vastgestelde onregelmatigheid zich heeft voorgedaan.

De vergunningsbeslissing 15 oktober 2007 werd bij arrest met nummer 208.158 van 15 oktober 2010 door de Raad van State vernietigd omwille van interne tegenstrijdigheid van de motieven en niet afdoende motivering. De door het arrest beteugelde onregelmatigheid heeft aldus geen betrekking op een schending van de hoorplicht en heeft zich voorgedaan in een stadium na het horen van de partijen. Het was derhalve niet nodig om de hele vergunningsprocedure van voren af aan opnieuw te voeren aangezien nog steeds beschikt diende te worden over de oorspronkelijke aanvraag, waarbij moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij op 13 oktober 2007 door de verwerende partij werd gehoord.”⁵⁸

Art. 4.7.25 VCRO en B.VI.Reg. 24 juni 2009 – ontvankelijkheidsvoorwaarden beroepsschrift

“De Vlaamse Regering heeft artikel 4.7.25 VCRO uitgevoerd bij besluit van 24 juni 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, dat bijkomende voorwaarden oplegt waaraan

⁵⁶ RvVb A/2012/0075, 6 maart 2012 (2010/0286/SA/2/0270).

⁵⁷ RvVb A/2012/0266 van 3 juli 2012 (1112/0029/A/2/0018).

⁵⁸ RvVb A/2012/0260, 27 juni 2012 (1112/0299/A/4/0264).

het administratief beroepschrift bij de verwerende partij op straffe van onontvankelijkheid dient te voldoen.

Zo bepaalt artikel 1, §1, 3° van dit besluit dat het beroepschrift, op straffe van onontvankelijkheid, een inhoudelijke argumentatie in verband met de beweerde onregelmatigheid van de bestreden beslissing moet bevatten.

[...]

Het administratief beroepschrift voldoet dan ook niet aan de in artikel 1, §1, 3° van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juni 2009 opgelegde voorwaarden en de verwerende partij had het administratief beroep bijgevolg onontvankelijk moeten verklaren.

[...]

De Raad oordeelt dat wanneer er niet voldaan is aan alle wettelijke bepalingen om tot de ontvankelijkheid te besluiten, het niet volstaat dat de verwerende partij in alle redelijkheid een administratief beroepschrift onderzoekt.

De verwerende partij heeft dus onterecht beslist dat het bij haar ... ingesteld administratief beroep ontvankelijk was.⁵⁹

Art. 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO – ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van de vordering – beslissing waarbij de onontvankelijkheid van het administratief beroep wordt vastgesteld

“Het onontvankelijk verklaren door de deputatie van een administratief beroep moet echter beschouwd worden als een vergunningsbeslissing, zoals bepaald in artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO, en de Raad oordeelt dan ook dat het jurisdictioneel beroep onontvankelijk is.

Een beslissing van het college van burgemeester en schepenen kan immers niet worden beschouwd als een vergunningsbeslissing, genomen in laatste administratieve aanleg. Dat de beslissing van de deputatie, waarbij een administratief beroep onontvankelijk wordt verklaard, de in artikel 4.7.21, §8 VCRO bedoelde schorsing van rechtswege van de uitvoering van de door het college van burgemeester en schepenen in voorkomend geval verleende vergunning opheft, doet hieraan geen afbreuk.

[...]

Het jurisdictioneel beroep bij de Raad tegen een beslissing waarbij de onontvankelijkheid van het administratief beroep wordt vastgesteld, is noodzakelijk beperkt tot de vraag of de deputatie het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk heeft verklaard.⁶⁰

⁵⁹ RvVb A/2012/0059, 27 februari 2012 (2010/0499/A/1/0472).

⁶⁰ RvVb A/2012/0033, 30 januari 2012 (2010/0742/A/1/0670).

4.3. Onderzoek van de vordering tot vernietiging – stedenbouwkundige regelgeving

Artikel 4.2.19. §1 VCRO – voorwaarden vergunning

“De Raad oordeelt dat deze voorwaarden strijdig zijn met artikel 4.2.19 §1 VCRO: een aan de start der werken precederend bij OVAM te vragen voorafgaand oriënterend bodemonderzoek leidt tot een “bijkomende beoordeling door de overheid”, waarvan “de uitvoering van de vergunde handelingen” afhankelijk is, temeer omdat de start der werken door de bestreden beslissing opgeschort wordt tot de ‘resultaten’ van dit onderzoek, waarvan de aard in het ongewisse wordt gelaten, maar die wel gevolgd moeten worden tijdens de werken, bekend zijn.

Vervolgens is het niet duidelijk of de voorwaarde dat de, overigens niet gepreciseerde, mogelijke resultaten van het voorafgaand oriënterend bodemonderzoek gevolgd moeten worden tijdens de werken, verwezenlijkt kan worden “door enig toedoen van de aanvrager” alleen.”⁶¹

Artikel 4.2.24 VCRO – regularisatievergunning – afbraakarrest met kracht van gewijsde

“Met het tussenarrest van 17 januari 2012 met nummer A/2012/0015 werd vastgesteld dat de verzoekende partijen bij arrest van het Hof van Beroep te Gent van 19 september 2008 veroordeeld werden tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat en dat onder meer de woning, voorwerp van de huidige stedenbouwkundige aanvraag, diende te worden afgebroken. Dit arrest zou kracht van gewijsde hebben verkregen, wat door de partijen werd bevestigd in hun aanvullende nota’s.

[...]

Het bestreden besluit van 14 juli 2011 verwijst niet naar het arrest van het Hof van Beroep te Gent van 19 september 2008 en beoordeelt de regularisatieaanvraag in haar volledigheid.

Algemeen wordt aanvaard dat het gezag van gewijsde van een arrest, het grondwettelijk beginsel van de scheiding der machten, en het fundamenteel beginsel van onze rechtsorde dat de rechterlijke beslissingen alleen gewijzigd kunnen worden door de aanwending van rechtsmiddelen, er zich tegen verzetten dat een stedenbouwkundige vergunning verleend wordt ter regularisatie van werken, waarvan in die uitspraak het wederrechtelijk karakter van de betreffende bouwwerken werd vastgesteld en waarbij de afbraak ervan werd bevolen met het oog op het herstel van de plaats in de vorige toestand.

Anderzijds wordt ook aangenomen dat de overheid na een afbraakvonnis met kracht van rechterlijk gewijsde aan dit gezag van gewijsde kan voorbij gaan wanneer er gewijzigde stedenbouwkundige omstandigheden zijn.

De verzoekende partijen houden voor dat de gewijzigde stedenbouwkundige omstandigheden gelegen zijn in het feit dat zij nadien wel opnieuw een volwaardig agrarisch bedrijf hebben ontwikkeld zodat hun aanvraag beschouwd dient te worden als betrekking hebbend op een exploitatiewoning die deel uitmaakt van een leefbaar landbouwbedrijf.

⁶¹ RvVb A/2012/0192, 21 mei 2012 (2010/0691/A/1/0637).

De Raad oordeelt dat, vertrekkend vanuit deze premissen, in principe door de verzoekende partijen een regularisatieaanvraag kon worden ingediend en dat deze kon worden beoordeeld door de vergunningsverlenende overheden.⁶²

Artikel 4.3.1, §1, eerste lid VCRO – goede ruimtelijke ordening – windturbines – niet-bindend karakter van omzendbrief

“Het wordt niet betwist dat de percelen waarop de aanvraag betrekking heeft, gelegen zijn in agrarisch gebied zodat op deze percelen de inplanting van windturbines in principe mogelijk is op grond van artikel 4.4.9. VCRO.

De verwerende partij diende, gelet op de inhoud van artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b en §2, eerste lid VCRO, de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening te onderzoeken. Het antwoord op de vraag of de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening moet blijken uit de bestreden beslissing zelf zodat zij zich niet mag beperken tot algemene standaardformuleringen.

[...]

De omzendbrief EME/2006/01 – RO/2006/02 van 12 mei 2006 (B.S. 24 oktober 2006) werkt het ruimtelijk afwegingskader uit voor de inplanting van grote windturbines. Het betreft een beleidslijn die de overheid zich voorneemt te volgen wanneer een vergunningsaanvraag voor windturbines moet worden getoetst aan de goede ruimtelijke ordening.

[...]

Omzendbrieven hebben in beginsel geen verordenende kracht en kunnen dus geen nieuwe en dwingende rechtsregels creëren. De criteria uit de betreffende omzendbrief vormen voor de vergunningverlenende overheden met andere woorden enkel een richtinggevend beoordelingskader, maar hebben geen enkel bindend karakter.

In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat de verwerende partij diende af te wijken van de parameters uit de omzendbrief, stelt de Raad vast dat het vergunningverlenend bestuursorgaan inderdaad de mogelijkheid heeft om hiervan af te wijken doch dat zij allerminst moet motiveren waarom ze geen toepassing heeft gemaakt van deze mogelijkheid.

[...]

Het feit dat de verwerende partij in haar motivering verwijst naar de inhoud van de Omzendbrief RO/2006/02, betekent echter niet dat zij aan deze omzendbrief ook een verordenende kracht heeft toegekend. De verwerende partij mocht de omzendbrief als indicatief kader gebruiken, doch moet zelf de aanvraag beoordelen in het kader van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

[...]

⁶² RvVb A/2012/0266, 3 juli 2012 (1112/0029/A/2/0018).

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing, ter motivering van de weigeringsbeslissing, weliswaar naar de omzendbrief wordt verwezen, maar dat ook een aantal duidelijke redenen worden opgegeven, inzake de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.”⁶³

Artikel 4.3.1, §1, eerste lid VCRO – verenigbaarheid van de aanvraag met de planologische bestemming van het gebied – artikel 5.1.0 Inrichtingsbesluit

“Het staat vast dat het aangevraagde geen woning betreft, geen sociaal-culturele inrichting, geen openbare nutsvoorziening, geen toeristische voorziening en geen agrarisch bedrijf is. Het betreft ook geen groene ruimte.

Bij de beoordeling of het aangevraagde bestaanbaar is met het bestemmingsgebied woongebied met landelijk karakter, dient het vergunningsverlenend bestuursorgaan overeenkomstig artikel 5.1.0 van het Inrichtingsbesluit in de eerste plaats te beoordelen of het bedrijf, in zijn geheel genomen, kan worden aangemerkt als een “handel, dienstverlening, ambacht of kleinbedrijf”.

Eens dit vastgesteld, dient te worden beoordeeld of het bedrijf, in zijn geheel genomen, dus met verbouwing en na de uitbreiding, om reden van goede ruimtelijke ordening niet in een ander daartoe aangewezen gebied moet worden afgezonderd. Deze beoordeling dient te gebeuren rekening houdend met de aard en de omvang van het bedrijf, het eventuele intrinsiek hinderlijk of storend karakter van het bedrijf, en er kan eveneens rekening kan gehouden worden met het bijzonder karakter van het woongebied.

De beide vermelde beoordelingen hebben betrekking op de planologische verenigbaarheid met het bestemmingsgebied. Slechts in een derde fase komt de beoordeling van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving aan bod.

[...]

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij zonder meer de aanvraag juridisch verenigbaar acht met de bestemming, meer bepaald zonder enig onderzoek naar de aard van het bedrijf en zonder enig onderzoek naar de vraag of het bedrijf, gelet op de aard en de omvang na uitvoering der werken, nog bestaanbaar is met de bestemming woongebied met landelijk karakter.

De door de verwerende partij gegeven overwegingen onder ‘beoordeling van de goede ruimtelijke ordening’ kunnen niet zomaar getransponeerd worden naar de planologische beoordeling. De enkele overweging ‘volgens hem zal enkel opslag gebeuren in de nieuwe loods, en enkel poeders opgeslagen worden die de basis zijn van watergedragen producten’ is bovendien onvoldoende om uit te maken of het bedrijf kan worden gerangschikt onder één van de in artikel 5.1.0 van het Inrichtingsbesluit bedoelde inrichtingen ‘handel, dienstverlening, ambacht of kleinbedrijf’, en nog minder of het bedrijf met de uitbreiding op basis van de vervaardigde en opgeslagen producten niet in een ander daartoe aangewezen bestemmingsgebied dient te worden afgezonderd.

Het bestreden besluit is dan ook gebrekkig gemotiveerd.”⁶⁴

⁶³ RvVb A/2012/0212, 29 mei 2012 (1112/0058/A/2/0038).

⁶⁴ RvVb A/2012/0253 van 19 juni 2012 (1112/0233/A/2/0200).

Artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO – goede ruimtelijke ordening – hinderaspecten – private hinder – erfdiensbaaaheden

“De Raad stelt vast dat de vergunningverlenende overheid op grond van artikel 4.3.1, §2 VCRO (voorheen artikel 117, §2, eerste lid, 1° DRO) wel degelijk rekening moet houden met hinderaspecten bij het beoordelen van de aanvraag. Deze hinderaspecten kunnen wel degelijk private hinder uitmaken.

[...]

Dit betekent niet dat de vergunningverlenende overheid uitspraak vermag te doen over een betwisting van zakelijke rechten, zoals bijvoorbeeld het bestaan van een erfdiensbaaaheden of de betwisting van een eigendomsrecht. Dit zijn wel degelijk burgerlijke geschillen die, krachtens artikel 144 van de Grondwet, bij uitsluiting behoren tot de bevoegdheid van de gewone hoven en rechtbanken.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij heeft vastgesteld dat de tuinmuur zich op een 70-tal centimeter van de bestaande achtergevels van de westelijk gelegen gebouwen bevindt en dat hierdoor de afvoeren van de verwarmingsketels en de dampkappen, alsook de verluchtingen van de kelders worden gehinderd. De verwerende partij stelt tevens dat de lichtinval naar de vergund geachte raampjes wordt beperkt. Hieruit besluit de verwerende partij dat de goede ruimtelijke ordening in het gedrang wordt gebracht.

Door zo te oordelen is de verwerende partij haar bevoegdheid niet te buiten gegaan en heeft zij wel degelijk geoordeeld over stedenbouwkundige bezwaren. De verwerende partij heeft geen uitspraak gedaan over het al dan niet bestaan van een erfdiensbaaaheden of over een eigendomsrecht.”⁶⁵

Artikel 4.3.1, §2, 2° VCRO – goede ruimtelijke ordening – rekening houden met de in de omgeving bestaande toestand

“Er wordt niet betwist dat het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, gelegen is in een agrarisch gebied en dat het voorwerp van de aanvraag qua bestemming hiermee overeenstemt.

Wanneer de aanvraag niet gelegen is in een gebied waarvoor geen bijzonder plan van aanleg, ruimtelijk uitvoeringsplan of goedgekeurde en niet vervallen verkaveling bestaat, dient de vergunningverlenende overheid te onderzoeken of het aangevraagde in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

Deze overeenstemming wordt onderzocht en beoordeeld aan de hand van de aandachtspunten en criteria zoals vermeld in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO.

Artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO schrijft voor dat het vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening rekening dient te houden met de in de omgeving bestaande toestand.

⁶⁵ RvVb A/2012/0001, 9 januari 2012 (1011/0005/A/1/0005).

De 'in de omgeving bestaande toestand' is de voor het dossier 'relevante' in de omgeving bestaande toestand, rekening houdende met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO die, voor zover noodzakelijk of relevant, voor het aangevraagde dienen onderzocht te worden.

In de uitoefening van zijn opgedragen wettigheidstoezicht kan de Raad zijn beoordeling van de feiten en van de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde administratieve overheid, die in dit verband over een discretionaire bevoegdheid beschikt. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de haar terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot haar beslissing is kunnen komen.

Een kennelijk onredelijke beslissing zal slechts voorliggen wanneer de Raad dient vast te stellen dat de beslissing van de verwerende partij dermate afwijkt van het normaal te verwachten beslissingspatroon, dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden tot dezelfde besluitvorming zou komen.

De beoordeling omtrent de 'in de omgeving bestaande toestand', waarbij de huidige bestaande toestand als principieel uitgangspunt dient genomen te worden, dient in concreto te gebeuren.

Gezien de voorgeschiedenis van het dossier, de eerdere aanvragen, weigeringen en vernietigingen, diende de verwerende partij in het bijzonder aandacht te hebben zowel voor de inpasbaarheid in de onmiddellijke én in de ruimere omgeving. De insnijding en aantasting van het landschap lijkt immers de rode draad doorheen de ganse aanvraaghistoriek te zijn. Agrarische gebieden hebben bovendien bij uitstek een open karakter zodat de functionele inpasbaarheid, de schaal, het ruimtegebruik en de visueel-vormelijke elementen zeker aandacht verdienen, naast de mobiliteit en de hinderaspecten en de aftoetsing met de ruimere omgeving.

[...]

De Raad stelt tevens vast dat de verwerende partij met de door haar gegeven motivering niet op zorgvuldige wijze het andersluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft weerlegd, dat tevens de aantasting van het open landschap vooropstelde.

[...]

Ten overvloede benadrukt de Raad dat de verwerende partij bij een zorgvuldige beoordeling van een bouwaanvraag rekening dient te houden met de bestaande toestand van de percelen en niet met een mogelijks later in te vullen bestemming die zal gegeven worden aan op heden nog onbebouwde percelen.⁶⁶

Artikel 4.3.1, §2, 1° en 2° VCRO – goede ruimtelijke ordening – functionele inpasbaarheid – in rekening brengen van beleidsmatig gewenste ontwikkelingen

“Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid en artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 3° VCRO volgt dat een vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van een aanvraag die gelegen is binnen de

⁶⁶ RvVb A/2012/0308 van 31 juli 2012 (1011/1058/SA/2/0961).

grenzen van een niet-vervallen verkavelingsvergunning, gebonden is door de reglementaire en verordenende voorschriften van de verkavelingsvergunning, ook wat betreft de principes van de goede ruimtelijke ordening, voor zover deze de decretale criteria en aandachtspunten regelt en behandelt. De beoordeling van de overeenstemming met de verkavelingsvoorschriften volstaat in dat geval om de toets met de goede ruimtelijke ordening te verantwoorden.

De verwerende partij [...] meent evenwel dat het decretale aandachtspunt van de goede ruimtelijke ordening 'de functionele inpasbaarheid' niet is opgenomen in de verkavelingsvergunning en zij onderzoekt dit met inachtnaam van de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO.

[...]

Noch in de VCRO, noch in de parlementaire voorbereiding wordt een definitie gegeven van 'functionele inpasbaarheid', zodat er naar de spraakgebruikelijke betekenis dient te worden teruggegrepen.

Bij het onderzoek naar de functionele inpasbaarheid dient nagegaan te worden of de functie van het gebouw past in de omgeving waarbij rekening dient te worden gehouden met de bestaande omgeving en de reeds bestaande en geplande functies.

[...]

Uit het geheel van de opgenomen verkavelingsvoorschriften blijkt overduidelijk dat de functionele inpasbaarheid van de goede ruimtelijke ordening in de verkavelingsvoorschriften vervat zit.

Ten onrechte koppelt de verwerende partij de functionele inpasbaarheid aan een door haar opgestelde toekomstvisie voor weekendverblijven op het grondgebied van de gemeente Stekene,

[...]

Hoewel niet uitdrukkelijk vermeld in de bestreden beslissing, stelt de verwerende partij in haar antwoordnota dat deze toekomstvisie een beleidsmatig gewenste ontwikkeling is waarop zij overeenkomstig artikel 5.4.2 VCRO kon steunen om de vergunning te weigeren.

Als aandachtspunt voor de goede ruimtelijke ordening heeft de functionele inpasbaarheid echter geen betrekking op de bestemming van het gebied.

Daarentegen blijkt uit de toekomstvisie van de verwerende partij (die trouwens blijkbaar werd herwerkt, want volgens recente gegevens werd de definitieve versie – Stekene, een nieuwe kijk op verblijfsrecreatie – door de deputatie goedgekeurd in zitting van 16 mei 2012) dat het uiteindelijke doel een **herbestemming is naar open-ruimte-gebied**.

Verkavelingsvoorschriften bevatten géén bestemmingsvoorschriften, maar zijn reglementaire voorschriften die inrichtings- en bebouwingsvoorschriften bevatten.

Als dusdanig kan een toekomstvisie die een herbestemming op het oog heeft, geen afbreuk doen aan loutere verkavelingsvoorschriften.

De Raad stelde reeds vast dat de functionele inpasbaarheid, als aandachtspunt voor de goede ruimtelijke ordening, vervat zit in de bestaande verkavelingsvoorschriften.

Deze functionele inpasbaarheid kan dan ook niet buiten spel gezet worden door een beleidsvisie die een herbestemming op het oog heeft en gebaseerd is op de wettelijke verplichting ex artikel 5.4.2 VCRO.

Het feit dat de verkavelingsvergunning dateert van vóór de wettelijke verplichting ex artikel 5.4.2 VCRO, maakt deze verkavelingsvergunning, gelet op de verschillende aard ervan, trouwens niet ondergeschikt.

De verwerende partij kan zich ook niet beroepen op artikel 5.4.2 VCRO om de aanvraag te weigeren.

Uit de parlementaire voorbereiding van artikel 5.4.2 VCRO blijkt dat de decreetgever een planologische oplossing wou bieden voor de problematiek van de **bestaande permanent bewoonde weekendverblijven**. Artikel 5.4.2 VCRO stelt uitdrukkelijk voorop dat ruimtelijke uitvoeringsplannen moeten worden opgesteld en dat in afwachting van dit plan een tijdelijk woonrecht kan worden geboden aan de permanente bewoners van een weekendverblijf.

Artikel 5.4.2 VCRO kan dan ook niet worden ingeroepen als beleidsmatig gewenste ontwikkeling voor de aanvraag tot oprichting van een nieuw weekendverblijf in een zone-eigen gebied en binnen de grenzen van een behoorlijk vergunde verkaveling.

Uit niets blijkt dat de aanvraag betrekking heeft op een weekendverblijf dat permanent zal worden bewoond.”⁶⁷

Artikel 4.3.1, §2 VCRO – bestemmingsvoorschriften – determinerend motief

“Het wordt niet betwist dat het gevraagde is gelegen in agrarisch gebied.

[...]

De overheid die over een vergunningsaanvraag op grond van deze bepaling beschikt moet nagaan of het gevraagde een landbouwbestemming heeft.

In het bestreden besluit wordt onder meer overwogen dat het gevraagde bestemd is voor een hobbyactiviteit. Deze vaststelling wordt door de verzoekende partij niet betwist. De verwerende partij kon aldus terecht besluiten dat het gevraagde in strijd is met de bestemmingsvoorschriften. Dit weigeringsmotief volstaat om het bestreden besluit te dragen.

Gezien het determinerend motief dat het gevraagde niet in functie staat van een agrarische activiteit zijn de overige overwegingen in het bestreden besluit overtollige motieven. Kritiek op overtollige motieven kan niet leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.”⁶⁸

⁶⁷ RvVb A/2012/0277 van 17 juli 2012 (2010/0749/A/2/0675).

⁶⁸ RvVb A/2012/0340, 29 augustus 2012 (1112/0359/A/4/0319).

Artikel 4.4.6 VCRO – Beschermde monumenten, stads- en dorpsgezichten en landschappen – afwijken van stedenbouwkundige voorschriften – advies vanuit beleidsveld onroerend erfgoed

“Nochtans kan de verwerende partij het ongunstig advies van het Agentschap R-O Antwerpen – Onroerend Erfgoed van 4 augustus 2009 en/of van de Expertcommissie – Onroerend Erfgoed niet zomaar naast zich neerleggen.

Het gebouw waarop de bestreden beslissing betrekking heeft is, is beschermd als monument.

[...]

Bij gebreke van een gunstig advies “vanuit het beleidsveld onroerend erfgoed” (artikel 4.4.6 VCRO) kan de verwerende partij in de bestreden beslissing niet afwijken van stedenbouwkundige voorschriften, die gelden voor de aanvraag tot het wijzigen van de bestemming van een als monument beschermd, in agrarisch gebied gelegen, gebouw, door het uitbreiden van de woonfunctie met mogelijkheid tot uitbating van een klein familiebedrijf voor het organiseren van recepties, seminaries of vergaderingen.”⁶⁹

Artikel 4.4.12 VCRO – Bestaande zonevremde woning – verbouwen – bestaande aantal woongelegenheden

“Op basis van deze ‘oorspronkelijke’ stedenbouwkundige vergunning en de erbij gevoegde (en dus goedgekeurde) plannen, oordeelt de Raad dat de verwerende partij in alle redelijkheid kon beslissen dat er toen al “twee woongelegenheden vergund” waren,

[...]

Het “bestaande” aantal woongelegenheden, zoals bepaald in artikel 4.4.12 VCRO, wordt aan de hand van de feitelijke en juridische elementen van het dossier bepaald door de vergunningverlenende overheid en de Raad kan noch mag zich in de plaats daarvan stellen, maar moet zich beperken tot de legaliteitscontrole van de bestreden beslissing.”⁷⁰

Artikelen 4.4.13 en 4.4.17 VCRO – basisrechten voor zonevremde constructies – herbouwen op dezelfde plaats

“In de door de tussenkomenende partij ingediende motivatienota wordt, met betrekking tot de bestaande toestand en woonoppervlakte gesteld dat de site een woning bevat, een woningbijgebouw en enkele stallingen. De aan de woning verbonden bijgebouwen zullen volgens deze motivatienota ingericht worden met een aan het ‘wonen’ ondergeschikte nevenfunctie, met name een binnenzwembad, een overdekt terras, een ontspannings- en/of hobbyruimte. De oorspronkelijke hoeve wordt herbouwd en uitgebreid, deels op de plaats van een vroeger aansluitend bijgebouw. Het bouwvolume van de aldus herbouwde woning zou dan 994,87m³ bedragen.

De tussenkomenende partij vraagt de toepassing van artikel 4.4.13 en 4.4.15 VCRO voor de herbouw en uitbreiding van de zonevremde woning, evenals een functiewijziging naar

⁶⁹ RvVb A/2012/0195, 21 mei 2012 (2010/0730/A/1/0664).

⁷⁰ RvVb A/2011/0148, 24 oktober 2011 (2010/0220/A/1/0205).

residentiële woning. Voor de herbouw van de woningbijgebouwen vraagt de tussenkomende partij de toepassing van artikel 4.4.17 VCRO en een functiewijziging naar 'woningbijgebouw' overeenkomstig artikel 4.4.23 VCRO en artikel 11 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003. De woningbijgebouwen zullen na uitvoering een bouwvolume hebben van 1396,77m³.

De totaliteit van het bouwvolume bedraagt na de herbouw, zo blijkt tevens uit het statistisch formulier, 2392m³.

De tussenkomende partij bestempelt de oorspronkelijke toestand als een 'huis met bijgebouwen'. Volgens het statistisch formulier, en dit blijkt tevens uit de plannen, wordt alles afgebroken, zodat de aanvraag wel degelijk een vraag tot herbouwen betreft.

[...]

Uit de overwegingen van het bestreden besluit blijkt dat de verwerende partij de beoordeling van de herbouw van de woning heeft losgekoppeld van de beoordeling van de herbouw van de oorspronkelijke bijgebouwen.

Dit volgt enigszins uit de aanvraag, nu de tussenkomende partij de aanvraag zelf heeft gesplitst.

[...]

De gevraagde herbouw en uitbreiding van deze hoeve tot een woning van 995 m³ is dan ook mogelijk op grond van artikel 4.4.13 en 4.4.15 VCRO, zoals trouwens door de verwerende partij wordt gesteld.

Deze redenering is op zich correct, voor zover althans het nieuwe bouwvolume geen aansluiting vindt met enig bijgebouw.

Ten onrechte stelt de verwerende partij echter dat de herbouw van de bijgebouwen kan gecombineerd worden en dat de herbouwde bijgebouwen kunnen aansluiten op de herbouwde woning.

[...]

In de redenering van de verwerende partij zit een tegenstrijdigheid vervat. Voor zover de verwerende partij voor de berekening van het bestaande volume van de hoeve eerst de woningbijgebouwen uitsluit, kan zij nadien dezelfde woningbijgebouwen, die fysisch aansloten bij de oorspronkelijke hoeve, niet gebruiken om toepassing te maken van artikel 4.4.17 VCRO en 4.4.23 VCRO, en ze tegelijkertijd laten aansluiten bij de herbouwde woning.

Indien de verwerende partij deze redenering wenst te hanteren, dan dienen de bijgebouwen afzonderlijk en los te staan van de herbouwde woning.

Uit de voorliggende plannen blijkt evenwel duidelijk dat de herbouwde woning, met een volume van ongeveer 995m³, rechtstreeks aansluit op de hobby- en ontspanningsruimte, die op zijn beurt in verbinding staat met de veranda en het binnenzwembad.

Artikel 4.1.1, 2° VCRO stelt immers dat het bouwvolume gelijk is aan het bruto-bouwvolume van een constructie en haar fysisch aansluitende aanhorigheden die in bouwtechnisch opzicht een rechtstreekse aansluiting of steun vinden bij het hoofdgebouw.

Het is niet omdat er vanuit de woning geen toegang mogelijk is naar de hobby- en ontspanningsruimte door het ontbreken van een deur en het optrekken van een spouwmuur, dat dit met zich zou meebrengen dat de hobby- en ontspanningsruimte fysiek niet één geheel zou vormen met de te herbouwen woning.

In de bestreden beslissing wordt trouwens uitdrukkelijk erkend dat zowel de hobby- en ontspanningsruimte, als het overdekte zwembad complementair zijn aan het wonen en dus samen met de veranda volgens de parlementaire voorbereidingen een uitdrukkelijke residentiële bestemming hebben. Al deze ruimten zijn te beschouwen als fysisch aansluitende aanhorigheden.

Door de volumes van deze woningbijgebouwen niet in rekening te brengen bij de bepaling van het volume van de herbouwde woning, schendt het bestreden besluit artikel 4.4.13 VCRO.”⁷¹

Artikel 4.4.26 VCRO – planologisch attest

“Uit deze bepalingen volgt dat de loutere afgifte van een positief planologisch attest geen stedenbouwkundige vergunningsbeslissing betreft, doch slechts een voorbereidend document voor het indienen van een aanvraag waarbij kan worden afgeweken van de “vigerende stedenbouwkundige voorschriften”.

Een positief planologisch attest is derhalve te beschouwen als een voorbereidende handeling, die een onderdeel uitmaakt van de stedenbouwkundige vergunningsbeslissing die kan bekomen worden op grond en onder de voorwaarden van artikel 4.4.26, §2 VCRO, zodat de vaststelling van de onwettigheid van het positief planologisch attest kan leiden tot de vernietiging van de stedenbouwkundige vergunning.”⁷²

Artikel 5.6.6 VCRO – woonuitbreidingsgebieden – principieel akkoord van de deputatie

“Op grond van artikel 5.1.1 van het Inrichtingsbesluit zijn de woonuitbreidingsgebieden uitsluitend bestemd voor groepswooningbouw tot zolang de overheid niet over de ordening van het gebied heeft beslist.

De verzoekende partij is geen sociale woonorganisatie, zodat artikel 5.6.6, §2 VCRO van toepassing is op de voorliggende aanvraag.

Met de verzoekende partij dient gesteld dat, indien de verwerende partij artikel 5.6.6, §2 VCRO voor ogen had, §3 hiervan bepaalt dat de in dat artikel bepaalde regeling inzake het principieel akkoord slechts van toepassing is ten aanzien van verkavelingen waarvoor de vergunningsaanvragen vanaf 1 september 2009 betekend werden, daar waar het ontvangstbewijs van de aanvraag in casu dateert van 5 mei 2009.

⁷¹ RvVb A/2012/0298 van 24 juli 2012 (1112/0321/A/2/0275).

⁷² RvVb A/2012/0270, 4 juli 2012 (1112/0278/A/4/0241).

Voor zover de verwerende partij ten tijde van het nemen van haar beslissing nog het principiële akkoord op het oog had, zoals het uitgewerkt stond in de omzendbrief van 25 oktober 2002 tot wijziging van de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, merkt de Raad op dat deze omzendbrief geen verordenend karakter heeft en slechts richtlijnen bevat; en bovendien eveneens voorwaarden toevoegt aan artikel 5.1.1 van het Inrichtingsbesluit. Het inroepen van deze rechtsgrond uit de omzendbrief heeft sedert de inwerkingtreding van de VCRO evenwel geen enkele zin meer aangezien, zoals de verwerende partij terecht stelt, de regeling van het principiële akkoord decretaal werd vastgelegd. Deze regeling is echter maar toepasselijk op aanvragen ingediend vanaf 1 september 2009.

[...]

De verzoekende partij gaat er dan ook geheel terecht van uit dat, tot zolang de overheid niet over de ordening van het gebied heeft geoordeeld, er in het woonuitbreidingsgebied enkel groepswooningbouw mogelijk is. De nadere ordening dient globaal te gebeuren.

[...]

Met de verzoekende partij stelt de Raad vast dat de verwerende partij de vergunning niet kon weigeren op grond van het motief dat er geen principiële akkoord voorlag van de deputatie.

Het komt aan de Raad niet toe zich in de plaats te stellen van de verwerende partij. Het zal aan de verwerende partij zijn om te oordelen of het project van de verzoekende partij al dan niet groepswooningbouw is en of het verkavelingsproject kan beschouwd worden als een globale ordening in de zin van artikel 5.1.1 van het Inrichtingsbesluit.”⁷³

4.4. Onderzoek van de vordering tot vernietiging – beginselen van behoorlijk bestuur

Formele motiveringsplicht – afwijkende adviezen

“De motiveringsplicht vergt dan dat de verwerende partij nog concreter, preciezer en zorgvuldiger de redenen aangeeft die haar de van deze adviezen afwijkende bestreden beslissing hebben doen nemen.

Bovendien blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing niet waarom de verwerende partij geen rekening houdt met andere elementen in de ongunstige adviezen van zowel de verzoekende partij als van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Dit klemt des te meer nu de verwerende partij in de bestreden beslissing wel expliciet stelt dat “*de woondichtheid te hoog is en de percelen te klein zijn*”, maar desalniettemin toch de bestreden vergunning verleent, zonder hiermee rekening te houden.”⁷⁴

⁷³ RvVb A/2012/0329, 28 augustus 2012 (2010/0243/A/2/0226).

⁷⁴ RvVb A/2012/0223, 4 juni 2012 (2010/0609/A/1/0566).

Hoofdstuk 2

Toegang tot de rechtspraak van de Raad

1. Afschrift van de uitspraken

De griffier zendt kosteloos een afschrift van de uitspraak aan de procespartijen en aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar het betrokken onroerend goed gelegen is (artikel 4.8.27, eerste lid VCRO).

Anderen dan de procespartijen kunnen een (geanonimiseerd) afschrift of uittreksel van de uitspraken van de Raad verkrijgen.

De afgifte door de griffier van een afschrift of uittreksel van een uitspraak geeft aanleiding tot de betaling van een vergoeding van 50 cent per bladzijde.⁷⁵

Het verschuldigde bedrag wordt gestort op de rekening van het Grondfonds met de vermelding van het arrestnummer en de naam van de persoon die het afschrift of uittreksel aanvraagt, voor de griffier het afschrift of het uittreksel uitreikt.

De vergoeding die verschuldigd is op één en hetzelfde verzoek voor één en dezelfde zaak mag niet meer bedragen dan 1250 euro. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar of de leidend ambtenaar van het departement RWO die om de afgifte van een afschrift of een uittreksel van een uitspraak verzoekt, is vrijgesteld van de betalingen van deze vergoeding.

2. Website van de Raad

Alle uitspraken van de Raad kunnen geraadpleegd worden op de website (www.rvvb.be of www.raadvoorvergunningbetwistingen.be).

Dit jaarverslag zal eveneens op de website worden geplaatst.

1. Geanonimiseerde publicatie van de uitspraken

Ook tijdens het derde werkjaar heeft de Raad de nodige aandacht besteed aan het regelmatig – wekelijks – aanvullen van de rechtspraak van de Raad op de website.

Stipte publicatie brengt immers voordelen met zich mee. Procespartijen en hun raadslieden kunnen anticiperen op bestaande rechtspraak, wat in principe zou moeten kunnen leiden tot proceseconomische efficiëntie zowel voor de procespartijen als voor de Raad zelf.

Tot de VCRO-wijziging die in werking trad op 1 september 2012, diende conform artikel 4.8.30 VCRO de publicatie van de uitspraken op de website geanonimiseerd te zijn.

Tijdens de hoorzitting van 21 april 2010 van de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed van het Vlaams Parlement suggereerde de Raad reeds om de geanonimiseerde publicatie op te heffen.⁷⁶

⁷⁵ Conform artikel 9/2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 tot regeling van sommige aspecten van de organisatie en werking van de Raad voor vergunningsbetwistingen (gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2011 tot wijziging van artikel 7 en 9 en tot invoeging van artikel 9/1 tot 9/3 in het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 tot regeling van sommige aspecten van de organisatie en werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen).

Het decreet van 6 juli 2012 heeft de algemene regel tot anonimiseren uiteindelijk afgeschaft. Het huidige artikel 4.8.46, tweede lid VCRO bepaalt voortaan dat bij de publicatie van een arrest van de Raad een procespartij uitdrukkelijk moet verzoeken om de identiteit weg te laten. Dat verzoek kan enkel betrekking hebben op de identiteit van natuurlijke personen en kan ingediend worden tot aan de sluiting van de debatten.

Vermits de gewijzigde procedureregels enkel betrekking zullen hebben op toekomstige beroepen, geldt de verplichting tot anonimiseren nog steeds voor de toekomstige uitspraken – na 1 september 2012 – in zaken waarvan het verzoekschrift ingediend is vóór die datum.

Dit betekent dat de identiteit van verzoekende partijen, tussenkomenende partijen, begunstigen van de bestreden beslissingen, etc. steeds weggelaten wordt.

2. Zoekfunctie

2.1. Algemeen

Op de website kan tot op heden de rechtspraak op twee manieren geconsulteerd worden.

Zoeken

Gebruik dit formulier om al onze publicaties te doorzoeken, [zoek op volledig arrestnummer](#) of keer terug naar de [overzichtslijst](#).

Zoeken

Alle woorden ?

Arresten m.b.t. de schorsingsprocedure
 Arresten m.b.t. de vernietigingsprocedure
 Arresten m.b.t. het niet tijdig betalen van het rolrecht
 Beschikkingen m.b.t. de niet-regularisatie

Rolnummer ?

Arrestnummer van tot ?

Datum Op / / ?

[Formulier leegmaken](#)

⁷⁶ De zittingen van de Raad zijn immers openbaar. Bijgevolg kan elke burger een zitting bijwonen, waardoor per definitie de verschillende procespartijen identificeerbaar zijn. Het geanonimiseerd publiceren van de uiteindelijke uitspraak mist derhalve zijn doel. Bovendien gaf de decreetgever in de memorie van toelichting (*Parl. St. VI. Parl. 2008-09, 2011/1*) geen specifieke reden op waarom de publicatie geanonimiseerd zou moeten gebeuren. Daarnaast werd de Raad van State in het verleden ook geen dergelijke restrictie opgelegd inzake uitspraken omtrent vergunningsbetwistingen. Ten slotte blijkt dat betrokken raadsleden in wetenschappelijke publicaties en op studiedagen wel vrij kunnen citeren uit de arresten, vermits zij niet aan deze restrictie zijn onderworpen.

Eenzijds is het mogelijk om een **overzichtslijst** (link rechts bovenaan het zoekformulier) weer te geven van de verschillende soorten uitspraken in vier categorieën.

Door in de overzichtslijst een kolomnaam (arrestnummer, datum, rolnummer) aan te klikken kan u de lijst op- of aflopend sorteren.

Daarnaast is tijdens het derde werkjaar de basisversie van de zoekfunctie vervangen door een uitgebreider zoekformulier. Tijdens het vierde werkjaar werkt de Raad verder om het zoekformulier transparanter en gebruiksvriendelijker te maken.

Aan de hand van dit **zoekformulier** kan de rechtspraak doorzocht worden aan de hand van verschillende parameters zoals via het soort van uitspraak, via een combinatie van woorden of via een arrestnummer, datum of rolnummer.

De bekomen resultatenlijsten kunnen op- of aflopend gesorteerd worden op datum, arrestnummer, rolnummer door bovenaan op de kolomnaam te klikken.

Vooraleer een zoekopdracht in te voeren, kan in het zoekformulier aangevinkt worden welke soort uitspraken doorzocht dienen te worden. Meerdere opties tegelijkertijd zijn mogelijk.

Naast elk invulvak staat een groen vraagteken. Door te klikken op zo'n vraagteken komt een kadertje te voorschijn met de nodige uitleg hoe het invulvak gebruikt kan worden.

2.2. Zoeken op 'woorden'

Vrije zoekopdracht

Dit is de standaard zoekmogelijkheid. Het ingevulde woord kan zowel op zichzelf voorkomen dan wel als onderdeel van een woord. Logische operatoren (AND, OR en NOT) kunnen worden gebruikt.

Voorbeelden:

- bouw : de resultatenlijst zal uitspraken vermelden die zowel het woord 'bouw' als de woorden 'gebouw' of 'stedenbouwkundig' kunnen bevatten;
- afsluiting NOT hekwerk : de resultatenlijst zal uitspraken vermelden die enkel het woord 'afsluiting' bevatten, maar niet het woord 'hekwerk'.

Belangrijk is om te **werken met dubbele aanhalingstekens**, wanneer gezocht wordt naar een aaneensluitende reeks van woorden, lettercombinaties of cijfercombinaties.

Voorbeeld:

"goede ruimtelijke ordening" : de resultatenlijst zal enkel de uitspraken bevatten waarin deze groep van woorden, in deze specifieke volgorde, voorkomt. Uitspraken waarin op verschillende plaatsen in het arrest de woorden 'goede' en 'ruimtelijke ordening' afzonderlijk staan, worden niet weergegeven in de resultatenlijst.

Daarnaast kan in het te zoeken woord **een willekeurige reeks letters vervangen worden door een ***. Zoekopdrachten met een * als eerste teken worden niet toegestaan.

Voorbeeld:

Ve*gunning : in de resultatenlijst zullen zowel de uitspraken terug te vinden zijn met het woord 'verkavelingsvergunning' als 'vergunning'.

Met ? wordt één letter vervangen in de zoekopdracht. Zoekopdrachten met een ? als eerste teken worden niet toegestaan.

Voorbeeld:

Sp?uwmuur : u bent niet zeker of het 'spouwmuur' of 'spauwmuur' is.

Alle woorden

Door het invoeren van meer dan één woord wordt er gezocht naar teksten waarin al de ingevoerde woorden voorkomen, maar niet noodzakelijk na elkaar of in de volgorde waarin ze werden ingevoerd.

Voorbeeld:

zwembad terras : de resultaten die worden weergegeven bevatten de woorden 'zwembad' én 'terras', ongeacht de plaats van de woorden in de uitspraak.

Ook bij deze opdracht is het toegestaan om de dubbele aanhalingstekens en de jokertekens te gebruiken.

Exact overeenkomende woorden

Door meer dan één woord in te voeren wordt er gezocht naar uitspraken waarin al de ingevoerde woorden voorkomen (zoals getypt in het zoekformulier), maar niet noodzakelijk na elkaar en in de volgorde waarin de woorden werden ingevoerd.

Fout gespelde woorden worden bij deze opdracht niet gevonden. Ook hier kan evenwel met dubbele aanhalingstekens en jokertekens gewerkt worden.

Voorbeeld:

uitrit : de resultatenlijst bevat enkel uitspraken met het woord 'uitrit' en niet met het woord 'uitritten'. Om de resultatenlijst op die manier uit te breiden, moet in het zoekformulier met een jokerteken gewerkt worden : uitrit*.

Eén van de woorden

Door meer dan één woord in te voeren wordt er gezocht naar teksten waarin minstens één van de ingevoerde woorden voorkomt. Bij deze opdracht is het toegestaan om de dubbele aanhalingstekens en de jokertekens te gebruiken.

Voorbeeld:

zwembad vijver terras : de resultatenlijst vermeldt uitspraken die ofwel het woord 'zwembad' bevatten, ofwel 'vijver', ofwel 'terras', ofwel een combinatie deze woorden.

Niet één van de woorden

Door meer dan één woord in te voeren wordt er gezocht naar teksten waarin de ingevoerde woorden niet voorkomen. Bij deze opdracht is het toegestaan om de dubbele aanhalingstekens en de jokertekens te gebruiken.

Voorbeeld:

zwembad vijver terras : de resultatenlijst bevat de uitspraken waarin al deze woorden niet in voorkomen.

2.3. Zoeken op 'rolnummer'

Met deze rubriek kan gezocht worden op het volledige rolnummer dat zich bevindt bovenaan op de eerste pagina van het arrest en dat bestaat uit 5 delen waarbij:

- het eerste deel het werkjaar betreft waarin het dossier geregistreerd is (2009, 2010, 1011, 1112, 1213, etc.) ;
- het tweede deel het dossiernummer betreft dat bestaat uit vier cijfers ;
- het derde deel aanduidt of het om een vordering tot vernietiging (A) gaat of om een vordering tot schorsing en vernietiging (SA) ;
- het vierde deel de toegewezen kamer betreft (1,2,3,4, etc.) ;
- de laatste vier cijfers het eigenlijke rolnummer is.

Voorbeeld:

1213/0022/SA/4/0021

Ook hier is het mogelijk om met jokertekens te werken. Met * worden een willekeurige reeks letters vervangen. Zoekopdrachten met een * als eerste teken worden niet toegestaan.

Met ? wordt één letter of cijfer vervangen. Zoekopdrachten met een ? als eerste teken worden niet toegestaan.

Voorbeeld:

1011/*/*/2/* : de resultatenlijst zal alle uitspraken vermelden van enkel de tweede kamer over de dossiers ingediend tijdens het werkjaar 2010 – 2011.

2.4. Zoeken op 'datum'

Het gaat hier over de datum die zich bevindt bovenaan op de eerste pagina van het arrest. Dit is de datum waarop het arrest is uitgesproken.

Dit is een datumveld met de mogelijkheid om te zoeken op een bepaalde datum, vanaf een bepaalde datum, tussen twee datums en tot een bepaalde datum.

2.5. Zoeken op 'arrestnummer'

Deze functie is nuttig om verschillende arresten die elkaar opvolgen, op te zoeken.

Het gaat hier over het arrestnummer dat zich bevindt bovenaan op de eerste pagina van het arrest. Dit is een veld met de mogelijkheid om te zoeken naar een bepaald arrestnummer en naar alle arresten tussen twee arrestnummers.

Door een technische beperking van de zoekfunctie is het in dit invulveld enkel mogelijk om de laatste vier cijfers van het arrestnummer invoeren.

Het is dan beter om verschillende zoekcriteria te combineren.

Voorafgaand kan een keuze gemaakt worden door aan te vinken welk soort uitspraken doorzocht moeten worden. Moeten enkel de uitspraken inzake vorderingen tot vernietiging doorzocht worden, dienen alle andere categorieën weggevinkt te worden.

Opdat de resultatenlijst enkel de uitspraken zou bevatten van een specifiek werkjaar, zal ook het invulvak voor het zoeken op datum bijkomend ingevuld moeten worden.

Daarna kunnen de laatste vier cijfers van het arrestnummer in het correcte vak ingevuld worden. Om de zoekresultaten te beperken tussen twee verschillende arrestnummers moet gebruik gemaakt worden van de keuze 'tot'.

2.6. Voorbeeld van gecombineerd zoeken

In onderstaand voorbeeld is op de volgende wijze gezocht :

- door enkel de 'arresten m.b.t. de vernietigingsprocedure' aan te vinken wordt de resultatenlijst beperkt tot deze categorie van uitspraken.
- vrije zoekopdracht : "zonevreemde constructie"

Door te zoeken met aanhalingstekens worden enkel de arresten weergegeven met daarin de aansluitende reeks van woorden "zonevreemde constructie" én niet de arresten met daarin de afzonderlijke woorden "zonevreemde" en "constructie".

- door het invulvak 'arrestnummer' in te vullen wordt de zoekopdracht beperkt tot de uitspraken met een arrestnummer van 0001 tot 0500.

- door het invulvak 'datum' in te vullen **tussen 01/01/2012 en 31/12/2012** wordt de zoekopdracht beperkt tot enkel de uitspraken geveld tijdens het kalenderjaar 2012.

Zoeken

Gebruik dit formulier om al onze publicaties te doorzoeken, [zoek op volledig arrestnummer](#) of keer terug naar de [overzichtslijst](#)

Zoeken

"zonevremde constructie" Vrije zoekopdracht ?

Arresten m.b.t. de schorsingsprocedure
 Arresten m.b.t. de vernietigingsprocedure
 Arresten m.b.t. het niet tijdig betalen van het rolrecht
 Beschikkingen m.b.t. de niet-regularisatie

Rolnummer ?

Arrestnummer van tot ?

Datum Tussen / / ?
en / /

[Formulier leegmaken](#)

Zoekresultaten

Arrestnummer	Datum	Rolnummer	Omschrijving
A/2012/0338	29-08-2012	1112/0288/A/4/0297	
A/2012/0321	27-08-2012	2009/0022/A/1/0010	
A/2012/0315	06-08-2012	2009/0115/A/1/0093	
A/2012/0241	13-06-2012	1112/0210/A/4/0176	
A/2012/0236	12-06-2012	1011/0598/A/2/0542	
A/2012/0229	05-06-2012	2009/0028/A/2/0015	
A/2012/0208	23-05-2012	1112/0159/A/4/0214	
A/2012/0153	23-04-2012	2010/0266/A/3/0247	
A/2012/0041	08-02-2012	2010/0576/A/4/0545	
A/2012/0030	25-01-2012	2010/0728/A/4/0662	
A/2012/0013	17-01-2012	2010/0626/A/2/0582	
A/2012/0014	17-01-2012	2010/0678/A/2/0627	

2.7. Zoeken op 'volledig arrestnummer'

Om een specifiek arrest op te zoeken – op basis van het volledige arrestnummer – kan gebruik gemaakt worden van het afzonderlijke zoekformulier "Zoeken op volledig rolnummer".

Zoeken

Gebruik dit formulier om al onze publicaties te doorzoeken, zoek via ons [zoekformulier](#) of keer terug naar de [overzichtslijst](#).

Arrestnummer ?

Zoeken

Door te klikken op het groene vraagteken wordt informatie gegeven over hoe een arrestnummer precies is opgebouwd.

Het volledige nummer van een arrest of beschikking bestaat uit drie delen waarbij:

- het eerste deel de aard van de uitspraak betreft;
- het tweede deel het jaartal is waarin er een uitspraak is gedaan; en
- de laatste vier cijfers het volgnummer betreft dat door de Raad aan de uitspraak is gegeven.

In dit zoekveld moeten alle gegevens ingevuld worden, maar door het gebruik van de tekens * en ? kan de zoekopdracht uitgebreid worden.

Voorbeelden:

- S/2012/0054 : de resultatenlijst bevat één uitspraak, met name het arrest betreffende de schorsing, uitgesproken in het (kalender)jaar 2012 met arrestnummer 54;
- B/NR*/0003 : de resultatenlijst bevat alle beschikkingen betreffende de niet-regularisatie met nummer 3 van alle voorbijgaande werkjaren;
- A/4.8.18/2010/* : de resultatenlijst bevat alle arresten betreffende het niet betalen van het rolrecht, uitgesproken tijdens het (kalender)jaar 2010.

Bijlage 1

Uittreksel uit de VCRO, zoals deze gold voor 1 september 2012

Titel IV. Hoofdstuk VIII. Raad voor Vergunningsbetwistingen

Op 1 september 2012 trad het decreet van 6 juli 2012 houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wat de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft in werking.

De Vlaamse Regering heeft het decreet uitgevoerd met een besluit van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Ook dit besluit trad in werking op 1 september 2012.

Alle verwijzingen in dit jaarverslag dat betrekking heeft op de werking van de Raad tijdens het werkjaar 2011-2012 dat afgerond werd op 31 augustus 2012, naar artikelen van de VCRO, slaan bijgevolg op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden voor de inwerkingtreding van bovenvermelde regelgevende bepalingen op 1 september 2012.

Artikel 9 van het wijzigingsdecreet stelt bovendien dat *“beroepen die zijn ingediend vóór de datum van inwerkingtreding worden behandeld volgens de procedureregels die golden vóór die datum”*.

Vermits de gewijzigde procedureregels enkel betrekking zullen hebben op toekomstige beroepen, is het nuttig om – voor de procespartijen in hangende zaken bij de Raad én voor de leesbaarheid van dit jaarverslag – de tekst van hoofdstuk VIII van titel IV van de VCRO mee te geven zoals die gold voor de decreetswijziging.

De nieuwe regelgeving is raadpleegbaar op de website van de Raad.

HOOFDSTUK VIII. Raad voor vergunningsbetwistingen

AFDELING 1. Oprichting

Art. 4.8.1. Er wordt een Raad voor vergunningsbetwistingen opgericht, hierna de Raad te noemen.

De Raad spreekt zich als administratief rechtscollege uit over beroepen die worden ingesteld tegen:

- 1° vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning;
- 2° valideringsbeslissingen, zijnde bestuurlijke beslissingen houdende de validering of de weigering tot validering van een as-buittattest;

- 3° registratiebeslissingen, zijnde bestuurlijke beslissingen waarbij een constructie als “vergund geacht” wordt opgenomen in het vergunningenregister, of waarbij dergelijke opname geweigerd wordt.

Art. 4.8.2. De Vlaamse Regering bepaalt de zetel van de Raad.

AFDELING 2. Bevoegdheid

Art. 4.8.3. §1. Zo de Raad vaststelt dat een bestreden vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing onregelmatig is, vernietigt hij deze beslissing. Een beslissing is onregelmatig, wanneer zij strijdt met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

De Raad kan het bestuur dat de vernietigde beslissing nam, bevelen om een nieuwe beslissing te nemen, binnen de door de Raad bepaalde termijn. De Raad kan in dat verband:

- 1° welbepaalde onregelmatige of kennelijk onredelijke motieven aanwijzen die bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing niet kunnen worden betrokken;
- 2° specifieke rechtsregelen of rechtsbeginselen aanwijzen die bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing moeten worden betrokken;
- 3° de procedurele handelingen omschrijven die voorafgaand aan de nieuwe beslissing moeten worden gesteld.

§2. De Raad kan ambtshalve middelen inroepen, die niet in het verzoekschrift zijn opgenomen, voor zover deze middelen de openbare orde betreffen.

De kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van de toetsing, door de overheid, aan de goede ruimtelijke ordening wordt steeds geacht een middel van openbare orde uit te maken.

§3. De voorzitter van de Raad is bevoegd tot het nemen van de voorlopige voorzieningen, vermeld in artikel 4.8.13. [De voorzitter kan die bevoegdheid delegeren.]

(gew. dec. 16/7/2010)

AFDELING 3. Samenstelling

Art. 4.8.4. De Raad bestaat uit vijf raadsleden.

Hij wordt bijgestaan door:

- 1° twee griffiers;
- 2° vijf adviseurs;
- 3° administratief personeel.

Art. 4.8.5. §1. De Vlaamse Regering benoemt de raadsleden voor het leven.

Niemand kan tot raadslid worden benoemd tenzij hij:

- 1° houder is van een masterdiploma in de rechten;
- 2° ten minste zevenendertig jaar oud is op het ogenblik van de benoeming;
- 3° een grondige kennis heeft van en ten minste tien jaar nuttige ervaring heeft in het domein van het Vlaamse ruimtelijkeordeningsrecht.

De Vlaamse Regering maakt de oproepen tot de kandidaat-raadsleden bekend in het Belgisch Staatsblad. Kandidaturen worden op straffe van onontvankelijkheid overgemaakt per beveiligde zending, binnen een termijn van één maand na de bekendmaking.

Kandidaten worden getoetst aan de uitsluitingscriteria, vermeld in het tweede lid. Zij worden vergeleken op grond van de drie volgende selectiecriteria:

- 1° de mate van vertrouwdheid met het Vlaamse ruimtelijkeordeningsrecht, gewogen aan de hand van een factor 0,4;
- 2° de mate van vertrouwdheid met procesvoering en rechtsbescherming in bestuurlijke aangelegenheden, gewogen aan de hand van een factor 0,4;
- 3° de organisatorische capaciteiten, gewogen aan de hand van een factor 0,2.

De beoordeling in de zin van het vierde lid geschiedt door de Raad. Bij de eerste samenstelling van de Raad gebeurt de beoordeling evenwel door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid of diens rechtsvoorganger. De beoordeling geschiedt aan de hand van een vergelijking van de curricula van de kandidaten, aangevuld met een interview met de batig gerangschikte kandidaten. De beoordelende instantie kan zich laten bijstaan door Jobpunt Vlaanderen of zijn rechtsopvolger, met het oog op de vergelijking op grond van het selectie criterium, vermeld in het vierde lid, 3°.

De Raad of, overgangsmatig, de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid of diens rechtsvoorganger, brengt op grond van de beoordeling van de kandidaten een voordracht uit.

De Vlaamse Regering benoemt de raadsleden op grond van de voordracht, vermeld in het zesde lid. De raadsleden nemen hun ambt op nadat zij in handen van de minister-president van de Vlaamse Regering volgende eed hebben afgelegd : "Ik zweer de verplichtingen van mijn ambt na te komen".

§2. De raadsleden ontvangen de bezoldiging, de toelagen en de vergoedingen die de Vlaamse Regering bepaalt.

§3. Het ambt van raadslid wordt voltijds uitgeoefend.

Het ambt is onverenigbaar met bezoldigde beroepsactiviteiten, functies of mandaten. De Vlaamse Regering kan een uitdrukkelijke afwijking op dat verbod toestaan, in zoverre het gaat om een deeltijds lesgeverschap aan een instelling voor hoger onderwijs.

§4. De raadsleden kunnen op ieder moment ontslag nemen. Zij blijven evenwel hun functie uitoefenen, totdat in hun vervanging is voorzien.

De raadsleden kunnen enkel door de Raad worden ontzet uit hun ambt, of daarin worden geschorst, in geval van grove nalatigheid of kennelijk wangedrag.

Art. 4.8.6. §1. De Raad benoemt zijn griffiers.

Niemand kan tot griffier worden benoemd tenzij hij:

- 1° houder is van een masterdiploma in de rechten;
- 2° een nuttige juridische beroepservaring van ten minste vijf jaar kan doen gelden.

§2. De Raad benoemt zijn adviseurs op grond van een vergelijkende proef waarvan de Raad de voorwaarden bepaalt. De examenuitslag blijft drie jaar geldig.

Niemand kan tot adviseur worden benoemd tenzij hij:

1° houder is van een masterdiploma;

2° ten minste [vijf] jaar nuttige ervaring heeft op het vlak van de Vlaamse ruimtelijke ordening.

(gew. dec. 16/7/2010)

[§3. De Raad stelt de leden van zijn administratief personeel aan. Hij kan deze bevoegdheid geheel of gedeeltelijk aan de voorzitter opdragen.]

(gew. dec. 23/12/2010)

[§4. Zolang niet alle benoemingen, bedoeld in §2 en §3, voor een eerste maal zijn gebeurd, kunnen de functies van adviseur en administratief personeel gedurende een periode van maximaal zes maanden na het van kracht worden van deze bepaling, uitgeoefend worden door personeelsleden van het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed van de Vlaamse Overheid, na akkoord van de Raad.

De Vlaamse Regering en de organen van het Ministerie Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed, kunnen geen instructies geven aan de hierboven vermelde personeelsleden en kunnen geen verantwoording vragen omtrent de wijze van uitoefening van de door hen uitgeoefende functie bij de Raad.

Het hiërarchisch en functioneel gezag over de adviseurs en het administratief personeel wordt uitgeoefend door de voorzitter van de Raad.]

(gew. dec. 16/7/2010)

Art. 4.8.7. De geldelijke en administratieve rechtspositieregelingen die gelden in hoofde van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid, zijn van overeenkomstige toepassing op de griffiers, de adviseurs, en de leden van het administratief personeel. De Vlaamse Regering bepaalt de uitzonderingen waarvan de noodzakelijkheid blijkt.

AFDELING 4. Werkingsregelen

Art. 4.8.8. De Raad kiest uit zijn midden jaarlijks een voorzitter.

De voorzitter is belast met de dagelijkse leiding van de Raad. Hij staat in voor het opmaken en opvolgen van een beleidsplan.

Art. 4.8.9. De Raad neemt een reglement van orde aan, dat door de Vlaamse Regering bekrachtigd moet worden.

Het reglement van orde treedt in werking de dag van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

[Het reglement van orde kan nadere regels inzake procedure en inzake de werking en de organisatie van de Raad bepalen.]

(gew. dec. 16/7/2010)

Art. 4.8.10. [Het reglement van orde deelt de Raad in kamers in en bepaalt de wijze waarop beroepsdossiers aan de kamers worden toegewezen. De voorzitter kan aanvullende kamers samenstellen indien de werklust dat vereist.

De kamers houden zitting met één raadslid. Zij houden evenwel zitting met drie raadsleden in de gevallen waarin zulks nodig wordt geacht om de eenheid van de rechtspraak te garanderen of wanneer juridische moeilijkheden daartoe aanleiding geven. De voorzitter bepaalt de samenstelling van de meervoudige kamers en wijst de kamervoorzitters ervan aan.

Elke kamer zetelt met één griffier of zittingsgriffier.

Onder de voorwaarden, bepaald in het reglement van orde, kan de voorzitter één of meerdere adviseurs tijdelijk gelasten met het uitoefenen van de taak van zittingsgriffier.

Bij afwezigheid of onbeschikbaarheid van beide griffiers kan de voorzitter aan één der adviseurs tijdelijk het mandaat van griffier toevertrouwen.]

(gew. dec. 16/7/2010)

AFDELING 5. Procedure

Onderafdeling 1. Algemeen

Art. 4.8.11. De partijen kunnen zich bij een procedure voor de Raad doen bijstaan of laten vertegenwoordigen door een raadsman.

Indien deze raadsman optreedt als vertegenwoordiger, legt hij een schriftelijke machtiging daartoe voor, behoudens indien:

- 1° de raadsman ingeschreven is als advocaat of als advocaat-stagiair;
- 2° de raadsman verschijnt samen met de partij die hij vertegenwoordigt.

Art. 4.8.12. §1. De partijen kunnen één of meer raadsleden van de bevoegde Kamer schriftelijk en op gemotiveerde wijze wraken vóór de aanvang van de zitting, tenzij de reden tot wraking later is ontstaan. De voorzitter, of, zo deze wordt gewraakt, het oudste raadslid, doet onmiddellijk uitspraak over het verzoek tot wraking. Zo het verzoek wordt ingewilligd, wordt het gewraakte raadslid vervangen.

Het raadslid dat weet dat er een reden tot wraking tegen hem bestaat, onthoudt zich van de zaak en laat zich vervangen.

§2. De redenen tot wraking zijn dezelfde als deze, vermeld in artikel 828, 829, tweede lid en 830 van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 4.8.13. [In elke stand van het geding kan de voorzitter van de Raad, evenals de door hem gemachtigde raadsleden, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing schorsen bij wijze van voorlopige voorziening. De schorsingsbeslissing wordt ambtshalve of op verzoek genomen.]

(gew. dec. 16/7/2010)

Art. 4.8.14. Alle processtukken worden aan de Raad toegezonden per beveiligde zending, op straffe van onontvankelijkheid.

De Raad verricht alle betekeningen, kennisgevingen en oproepingen per beveiligde zending. Deze zendingen mogen echter bij gewone brief worden gedaan wanneer de ontvangst ervan geen termijn doet ingaan.

Art. 4.8.15. De Raad voert rechtstreeks briefwisseling met alle besturen die hij nuttig acht.

Hij is gerechtigd alle bescheiden en inlichtingen omtrent de zaken waarover hij zich uit te spreken heeft, door deze besturen te doen overleggen.

Onderafdeling 2. Aanhangigmaking

Art. 4.8.16. §1. De beroepen bij de Raad kunnen door volgende belanghebbenden worden ingesteld:

- 1° de aanvrager van de vergunning of van het as-builtattest, respectievelijk de persoon die beschikt over zakelijke of persoonlijke rechten ten aanzien van een constructie die het voorwerp uitmaakt van een registratiebeslissing, of die deze constructie feitelijk gebruikt;
- 2° de bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen;
- 3° elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing;
- 4° procesbekwame verenigingen die optreden namens een groep wiens collectieve belangen door de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing zijn bedreigd of geschaad, voor zover zij beschikken over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten;
- [5° de leidend ambtenaar van het departement of bij afwezigheid diens gemachtigde, voor vergunningen die afgegeven zijn binnen de reguliere procedure, behalve in de gevallen, vermeld in artikel 4.7.19, §1, derde lid;
- 6° de leidend ambtenaar of bij afwezigheid diens gemachtigde van het departement of agentschap, waartoe de adviserende instantie behoort, aangewezen krachtens artikel 4.7.16, §1, eerste lid, respectievelijk artikel 4.7.26, §4, 2°, op voorwaarde dat die instantie tijdig advies heeft verstrekt of ten onrechte niet om advies werd verzocht.]

(gew. dec. 18/11/2011)

De belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden.

[§2. De beroepen worden ingesteld binnen een vervaltermijn van vijfenveertig dagen, die ingaat als volgt:

1° wat betreft vergunningsbeslissingen:

- a) hetzij de dag na deze van de betekening, wanneer dergelijke betekening vereist is;
- b) hetzij de dag na deze van de startdatum van de aanplakking, in alle andere gevallen;

2° wat betreft valideringsbeslissingen:

- a) hetzij de dag na deze van de betekening, wanneer dergelijke betekening vereist is;
- b) hetzij de dag na deze van de opname in het vergunningenregister, in alle andere gevallen;

3° wat betreft registratiebeslissingen:

- a) hetzij de dag na deze van de betekening, wanneer dergelijke betekening vereist is;

b) hetzij de dag na deze van de opname van de constructie in het vergunningenregister, in alle andere gevallen.]

(gew. dec. 8/7/2011⁷⁷)

§3. De beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift.

Het verzoekschrift wordt [ondertekend door de partij,] gedagtekend en bevat:

- 1° de naam, de hoedanigheid en het adres van de verzoeker;
- 2° de naam en het adres van de verweerder;
- 3° het voorwerp van het beroep;
- 4° een uiteenzetting van de feiten;
- 5° een omschrijving van:
 - a) de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur,
 - b) de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden wordt of worden.

(gew. dec. 16/7/2010)

Het verzoekschrift omschrijft in voorkomend geval de redenen op grond waarvan, bij wijze van voorlopige voorziening, om de schorsing van de vergunningsbeslissing wordt verzocht.

[Aan het verzoekschrift wordt een afschrift van de bestreden beslissing gehecht. Het reglement van orde kan nadere vorm- en procedurevereisten vaststellen.]

(gew. dec. 16/7/2010)

§4. De verzoeker kan aan het verzoekschrift de overtuigingsstukken toevoegen die hij nodig acht.

De overtuigingsstukken worden door de verzoeker gebundeld en op een inventaris ingeschreven.

§5. Gelijkijdig met de indiening van het verzoekschrift stuurt de verzoeker een afschrift van het verzoekschrift per beveiligde zending en ter informatie aan de verweerder en aan de begunstigde van de vergunning of de valideringsbeslissing.

Art. 4.8.17. §1. De griffier schrijft elk inkomend verzoekschrift in op een register.

Hij maakt een afschrift van het verzoekschrift over aan de verweerder [, aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar het betrokken onroerend goed gelegen is] en aan de belanghebbenden bij de zaak, vermeld in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, voor zover zij kunnen worden bepaald.

(gew. dec. 16/7/2010)

Hij stelt verzoeker en verweerder schriftelijk in kennis van de samenstelling van de bevoegde Kamer.

⁷⁷ Decreet 8/7/2011, artikel 7, tweede lid: "Artikel 5 is van toepassing op alle beslissingen die worden genomen na de datum van de inwerkingtreding van dit decreet."

§2. Een beroep wordt niet geregistreerd indien niet voldaan is aan de vormen, vermeld in artikel 4.8.16, §3.

In dat geval stelt de griffier de verzoeker in staat om het verzoekschrift te regulariseren, binnen een vervaltermijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van de regularisatiemogelijkheid.

De verzoeker die zijn verzoekschrift tijdig regulariseert, wordt geacht het te hebben ingediend op de datum van de eerste verzending ervan.

Een verzoekschrift dat niet, onvolledig of laattijdig is geregulariseerd, wordt geacht niet te zijn ingediend.

Art. 4.8.18. De verzoeker is een [rolrecht] verschuldigd.

Het [rolrecht] wordt vastgesteld door de Vlaamse Regering.

De griffier brengt de verzoeker schriftelijk op de hoogte van het verschuldigde bedrag.

Het [rolrecht] wordt gestort op rekening van het grondfonds, vermeld in artikel 5.6.3. De storting wordt verricht binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening, vermeld in het derde lid. Indien het bedrag niet binnen deze termijn is gestort, wordt het beroep niet-ontvankelijk verklaard [...]. [De niet tijdige betaling kan niet worden geregulariseerd.]

(gew. dec. 16/7/2010)

Onderafdeling 3. Tussenkost

Art. 4.8.19. §1. Elk der belanghebbenden, vermeld in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, kan tussenkomen in een zaak.

Een verzoek tot tussenkost wordt ingediend binnen een vervaltermijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening, vermeld in artikel 4.8.17, §1, tweede lid. Bij ontstentenis van dergelijke betekening, kan de Raad echter een latere tussenkost toelaten, voor zover deze tussenkost de procedure op generlei wijze vertraagt.

Een verzoek tot tussenkost wordt gedagtekend en bevat:

- 1° de naam, de hoedanigheid en het adres van de tussenkostende partij;
- 2° de vermelding van de zaak waarin de tussenkostende partij wenst tussen te komen.

[§ 1/1. De tussenkostende partij is een rolrecht verschuldigd.

Het rolrecht wordt vastgesteld door de Vlaamse Regering.

De griffier brengt de belanghebbende schriftelijk op de hoogte van het verschuldigde bedrag.

Het rolrecht wordt gestort op rekening van het grondfonds, vermeld in artikel 5.6.3. De storting wordt verricht binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening, vermeld in het derde lid. Indien het bedrag niet binnen deze termijn is gestort, wordt het verzoek

tot tussenkomst niet-ontvankelijk verklaard. De niet tijdige betaling kan niet worden geregulariseerd.]

(gew. dec. 23/12/2010)

§2. De bevoegde Kamer doet onmiddellijk uitspraak over de ontvankelijkheid van een verzoek tot tussenkomst.

§3. De Raad stelt de tussenkomende partij in de gelegenheid om een schriftelijke uiteenzetting over de zaak te geven. De Raad stelt hiervoor een termijn vast, die niet korter mag zijn dan vijftien dagen. De tussenkomende partij kan aan de schriftelijke uiteenzetting de geïnventariseerde overtuigingsstukken toevoegen die hij nodig acht.

§4. De griffier bezorgt aan de tussenkomende partij alle processtukken.

Onderafdeling 4. Vooronderzoek

Art. 4.8.20. §1. De verweerder dient een antwoordnota, een geïnventariseerd administratief dossier en eventuele bijkomende en geïnventariseerde overtuigingsstukken in, binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening, vermeld in artikel 4.8.17, §1, tweede lid.

§2. Een afschrift van de antwoordnota wordt aan de verzoeker overgemaakt door de griffier, die de verzoeker tevens van de neerlegging van het administratief dossier in kennis stelt.

De verzoeker kan een wederantwoordnota indienen binnen een vervaltermijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening, vermeld in het eerste lid. De verzoeker kan aan de wederantwoordnota de geïnventariseerde overtuigingsstukken toevoegen die hij nodig acht.

Indien de verweerder verzuimd heeft om een tijdige antwoordnota in te dienen, wordt de verzoeker hiervan door de griffier in kennis gesteld, en mag hij de wederantwoordnota vervangen door een toelichtende nota.

Onderafdeling 5. Zitting

Art. 4.8.21. Na afloop van het vooronderzoek, worden de partijen uitgenodigd om op een zitting van de Raad te verschijnen. De zitting wordt georganiseerd binnen een ordetermijn van zestig dagen na de betekening van de wederantwoordnota of de toelichtende nota van de verzoeker.

De uitnodiging wordt ten laatste vijftien dagen vóór de zitting aan de partijen toegestuurd. De uitnodiging vermeldt:

- 1° de plaats en het tijdstip van de zitting;
- 2° desgevallend de door de Raad opgeroepen deskundige;
- 3° de voorwaarden waaronder de partijen eigen getuigen kunnen meebrengen.

Art. 4.8.22. De partijen kunnen ter zitting geen bijkomende stukken overmaken aan de Raad [...].

(gew. dec. 16/7/2010)

Art. 4.8.23. De zittingen zijn openbaar, behoudens indien het alleenzetelende raadslid of de kamervoorzitter, al dan niet op verzoek van de partijen of één ervan, oordeelt dat gewichtige redenen aanwezig zijn die zich tegen de openbaarheid verzetten.

Het beroep wordt op tegenspraak behandeld. De partijen pleiten in elkaars aanwezigheid.

Het alleenzetelende raadslid of de kamervoorzitter ondervraagt desgevallend de door de partijen meegebrachte getuigen.

Het alleenzetelende raadslid of de kamervoorzitter sluit de debatten na de pleidooien en in voorkomend geval na de wederantwoorden.

Art. 4.8.24. Bij regelmatige oproeping belet de afwezigheid van de partijen of één ervan de geldigheid van de zitting niet.

Art. 4.8.25. De griffier maakt een proces-verbaal op van de zitting.

Het proces-verbaal wordt door het alleenzetelende raadslid of de kamervoorzitter en door de griffier ondertekend.

[...]

(gew. dec. 16/7/2010)

Onderafdeling 6. Beraadslaging en uitspraak

Art. 4.8.26. §1. De Raad beraadslaagt en beslist achter gesloten deuren over zijn uitspraken.

De uitspraken van de Raad worden uitgebracht binnen een ordetermin van zestig dagen, die ingaat de dag na die van de zitting.

§2. [De Raad legt in zijn uitspraak het geheel van de kosten ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt. De kosten bestaan uit het rolrecht, vermeld in artikel 4.8.18, en uit het getuigengeld.]

(gew. dec. 16/7/2010)

Het getuigengeld wordt begroot en toegekend op grond van de daartoe door de Vlaamse Regering bepaalde regelen.

§3. De uitspraken van de Raad worden ondertekend door het alleenzetelende raadslid of de kamervoorzitter en door de griffier.

De uitspraken van de Raad zijn openbaar.

Art. 4.8.27. De griffier zendt kosteloos een afschrift van de uitspraak aan de partijen [en aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar het betrokken onroerend goed gelegen is], binnen een ordetermin van vijftien dagen na de dagtekening ervan.

(gew. dec. 16/7/2010)

Anderen dan de partijen kunnen afschriften of uittreksels van de [uitspraken] van de Raad verkrijgen. Voor een afschrift of uittreksel kan een vergoeding worden gevraagd, onder de voorwaarden als bepaald door de Vlaamse Regering.

(gew. dec. 16/7/2010)

[Het reglement van orde van de Raad bepaalt de rechten die verschuldigd zijn voor diensten verstrekt door de griffie van de Raad.]

(gew. dec. 16/7/2010)

AFDELING 6. Diverse bepalingen

Art. 4.8.28. De kredieten welke voor de werking van de Raad nodig zijn, worden uitgetrokken op de begroting van het departement.

Art. 4.8.29. De Vlaamse Regering kan alle aanvullende organieke maatregelen vaststellen welke ter uitvoering van dit hoofdstuk nodig zijn.

Art. 4.8.30. Onder het gezag van de Raad voorziet de website van het departement in de geanonimiseerde publicatie van de uitspraken van de Raad en van een jaarlijks verslagboek. Het verslagboek bevat onder meer een overzicht van de stand van de zaken die hangende zijn.

Art. 4.8.31. De Raad onderzoekt elk jaar in de loop van de maand september de stand van de zaken die hangende zijn en brengt hierover uiterlijk op 15 oktober verslag uit aan de Vlaamse Regering en aan de voorzitter van het Vlaams Parlement.

Bijlage 2

Besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 tot regeling van sommige aspecten van de organisatie en werking van de Raad voor vergunningsbetwistingen

HOOFDSTUK I. - Algemene bepaling

Art. 1. Voor de toepassing van het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006:

1° wordt het administratief rechtscollege "de Raad voor vergunningsbetwistingen" beschouwd als "de entiteit";

2° wordt de Raad voor vergunningsbetwistingen, bestaande uit de raadsleden ervan, beschouwd als "benoemende overheid" respectievelijk "indienstnemende overheid" in hoofde van de griffiers, de adviseurs en het administratief personeel;

3° wordt de voorzitter van de Raad voor vergunningsbetwistingen beschouwd als "de lijnmanager";

4° draagt de Vlaamse Gemeenschap zorg voor de uitvoering van de statutair geregelde verplichtingen van "de werkgever".

HOOFDSTUK II. - Institutionele bepalingen

Art. 2. De zetel van de Raad voor vergunningsbetwistingen is gevestigd in het [Ellipsgebouw, Koning Albert II-laan 35, 1030 Brussel].

(BVR: 24/9/2010)

De Raad kan zijn zittingen evenwel organiseren in de provinciehoofdsteden, onder de voorwaarden, bepaald in zijn reglement van orde. Het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed treft in dat geval de nodige schikkingen daartoe.

Art. 3. De Raad voor vergunningsbetwistingen neemt als onafhankelijk jurisdictioneel orgaan geen deel aan de beleidsraad van het homogeen beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend erfgoed.

Art. 4. §1. Er wordt een basisoverlegcomité opgericht, entiteitsoverlegcomité genoemd, voor het administratief rechtscollege "de Raad voor vergunningsbetwistingen".

§2. De afvaardiging van de overheid in het entiteitsoverlegcomité wordt als volgt vastgesteld:

1° Voorzitter : de voorzitter van de Raad voor vergunningsbetwistingen;

2° de leden worden door de Voorzitter gekozen in functie van de punten van de dagorde.

De Voorzitter duidt bij afwezigheid of verhindering zijn plaatsvervanger aan.

HOOFDSTUK III. - Rechtspositieregelingen

Art. 5. Deel VII ("De verloning") en deel X ("De verloven en dienstvrijstellingen") van het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006 zijn van toepassing op raadsleden van de Raad voor vergunningsbetwistingen, in zoverre die bepalingen niet onverenigbaar zijn met de regelingen van titel IV, hoofdstuk VIII, de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De raadsleden ontvangen de bezoldiging, de toelagen, de vergoedingen en de sociale voordelen die gelden in hoofde van de graad van secretaris-generaal bij de Vlaamse overheid, met uitzondering van de mandaattoelage en de managementtoelage.

Onverminderd het eerste lid, kan een raadslid enkel volgende langdurige verloven genieten:

1° moederschapsrust en opvangverlof;

2° loopbaanonderbreking voor palliatieve zorgen, bijstand aan of verzorging van een zwaar ziek gezins- of familielid of ouderschapsverlof;

3° verlof wegens ziekte, arbeidsongeval of beroepsziekte.

Art. 6. De griffiers en adviseurs van de Raad voor vergunningsbetwistingen ontvangen de bezoldiging, de toelagen, de vergoedingen en de sociale voordelen die gelden in hoofde van de graad van adjunct van de directeur bij de Vlaamse overheid.

De bepalingen van artikel 4.8.6, § 1, tweede lid, 2°, respectievelijk § 2, tweede lid, 2°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gelden als formele vereisten inzake nuttige ervaring voor de toepassing van artikel VII.2, § 4, van het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006.

Art. 7. Het administratief personeel van de Raad voor vergunningsbetwistingen ontvangt de bezoldiging, de toelagen en de vergoedingen die gelden in hoofde van de graad van [deskundige, medewerker of assistent] bij de Vlaamse overheid.

(BVR: 15/7/2011)

Art. 8. De raadsleden van de Raad voor vergunningsbetwistingen stellen het arbeidsreglement van de Raad vast, evenals de hiërarchische en evaluatielijnen binnen de diensten van de Raad.

HOOFDSTUK IV. - [Rolrechten - getuigengeld - vergoeding van afschriften en uittreksels]

(BVR: 15/7/2011)

Art. 9. [§1. Het rolrecht dat verschuldigd is per verzoeker bij het aanhangig maken van een beroep tot vernietiging, bedraagt 175 euro.

Het rolrecht dat verschuldigd is per verzoeker bij het indienen van een verzoek tot schorsing, bedraagt 100 euro.

§2. Het rolrecht dat verschuldigd is per tussenkomende partij, bedraagt 100 euro.

§3. De [leidend ambtenaar van het departement of bij afwezigheid diens gemachtigde], optredend in de zin van artikel 4.8.16, § 1, tweede lid, 5°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is vrijgesteld van de betaling van enig rolrecht.

(BVR: 23/3/2012)

§4. De verzoeker of tussenkomende partij van wie de aanspraak rechtmatig lijkt en die aantoont dat zijn inkomsten ontoereikend zijn, is vrijgesteld van de betaling van enig rolrecht.

De verzoeker of tussenkomende partij richt daartoe een verzoek aan de Raad voor vergunningsbetwistingen gelijktijdig met het indienen van zijn verzoekschrift.

De ontoereikendheid van de inkomsten wordt beoordeeld op basis van het Koninklijk Besluit van 18 december 2003 tot vaststelling van de voorwaarden van de volledige of gedeeltelijke kosteloosheid van de juridische tweedelijnsbijstand en de rechtsbijstand.

De griffier brengt de verzoeker of tussenkomende partij schriftelijk op de hoogte van de beslissing over de vrijstelling van de betaling van het rolrecht, samen met de betekening, vermeld in artikel 4.8.18, derde lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dan wel samen met de uitspraak over de ontvankelijkheid van een verzoek tot tussenkomst, vermeld in artikel 4.8.19, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.]

(BVR: 15/7/2011)

Art. 9/1. [§1. De partij die wenst dat een getuige wordt gehoord, richt daartoe tijdens het vooronderzoek een verzoek aan de Raad voor vergunningsbetwistingen.

De Raad voor vergunningsbetwistingen beoordeelt de noodzakelijkheid en relevantie van het verzoek om een getuige te horen en brengt de aanvrager schriftelijk op de hoogte van de beslissing of de getuige gehoord zal worden.

§2. Indien de Raad beslist een getuige te horen, is de partij die dit verhoor gevraagd heeft, gehouden vóór dat verhoor een voorschot ten bedrage van het getuigengeld in consignatie te geven. In de loop van het verhoor kan een aanvullend voorschot worden geëist als daartoe grond bestaat.

De kennisgeving, vermeld in §1, tweede lid, vermeldt de grootte van het verschuldigde getuigengeld.

§3. Is de aanvraag door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar [of door de leidend ambtenaar van het departement of bij afwezigheid diens gemachtigde] ingediend, dan wordt het getuigengeld voorgeschoten vanuit het Grondfonds en als uitgaven in de rekeningen ten laste van de begroting van het Grondfonds geboekt.

(BVR: 23/3/2012)

§4. Indien de partij nalaat het vereiste voorschot te storten, wordt ze geacht af te zien van het horen van de getuige.

§5. Aan iedere getuige, ook al verschijnt hij vrijwillig, wordt gevraagd of hij getuigengeld wil.

§6. De Raad voor vergunningsbetwistingen stelt nadere regels vast in het reglement van orde voor de begroting van het getuigengeld, de inning en de teruggave van de voorschotten en de wijze van betaling van het getuigengeld.

Het getuigengeld bedraagt maximaal 200 euro en wordt door het alleenzetelende raadslid of de kamervoorzitter toegekend.]

(BVR: 15/7/2011)

Art. 9/2. [§1. Buiten de kosteloze zending van afschriften van de uitspraak van de Raad overeenkomstig artikel 4.8.27 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, geeft de afgifte door de griffier van een afschrift of uittreksel van een uitspraak aanleiding tot de betaling van een vergoeding van 50 cent per bladzijde.

Als de griffier het afschrift of uittreksel per post opstuurt, is een aanvullende vergoeding verschuldigd die gelijk is aan de kosten van een niet-aangetekende brief van genormaliseerd formaat.

§2. Het verschuldigde bedrag wordt gestort op rekening van het Grondfonds met de vermelding van het arrestnummer en de naam van de persoon die het afschrift of uittreksel aanvraagt, voor de griffier het afschrift of het uittreksel uitreikt.

§3. De vergoeding die verschuldigd is op één en hetzelfde verzoek voor één en dezelfde zaak mag niet meer bedragen dan 1.250 euro.

§4. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar [of de leidend ambtenaar van het departement of bij afwezigheid diens gemachtigde] die om de afgifte van een afschrift of een uittreksel van een uitspraak verzoekt, is vrijgesteld van de betaling van de vergoedingen, vermeld in paragraaf 1.]

(BVR: 23/3/2012)

(BVR: 15/7/2011)

Art. 9/3. [De bedragen die verschuldigd zijn overeenkomstig dit hoofdstuk, worden vijfjaarlijks aangepast op 1 januari op basis van de ABEX-index, met als basisindex die van januari 2010, met een eerste indexatie 1 januari 2015.

De bedragen worden afgerond naar de dichtstbijzijnde euro, behalve het bedrag, vermeld in artikel 9/2, §1, dat afgerond wordt naar het dichtstbijzijnde veelvoud van 10 cent.

Als dit tot een resultaat leidt dat precies de helft van een euro of van tien cent is, wordt het bedrag naar boven afgerond.]

(BVR: 15/7/2011)

HOOFDSTUK V. - Slotbepalingen

Art. 10. Dit besluit treedt in werking op 1 september 2009.

Art. 11. De Vlaamse ministers, bevoegd voor de bestuurszaken respectievelijk de ruimtelijke ordening, zijn belast met de uitvoering van dit besluit.

Colofon

Verantwoordelijke uitgever
Hilde Lievens
Raad voor Vergunningsbetwistingen
Koning Albert II-laan 35, bus 81
1030 Brussel

Algemene coördinatie en eindredactie
Eddie Clybouw

Website
U kan dit jaarverslag raadplegen op de website van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.
www.rvvb.be
www.raadvoorvergunningbetwistingen.be

Gedrukte versie
Na vormgeving is het jaarverslag in een samengebonden gedrukte versie beschikbaar.